

ЕТНОГРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК.

ВИДАЄ ЕТНОГРАФІЧНА КОМІСІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА.

Т. XXI.

ГАЛИЦЬКО-РУСЬКІ НАРОДНІ МЕЛЬОДИЇ

ЗІБРАНІ НА ФОНОГРАФ

ЙОСИФОМ РОЗДОЛЬСЬКИМ,

СПИСАВ І ЗРЕДАГУВАВ

СТАНІСЛАВ ЛЮДКЕВИЧ.

ЧАСТЬ I.

У ЛЬВОВІ, 1906.

Накладом Наукового Товариства імени Шевченка.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка,
під зарядом К. Беднарського.

2nd 3. 12-13
The S...
... 25, 1874

ПЕРЕДМОВА.

Отся збірка галицько-руських мельодій надрукована в сім і дальшим томах „Етнографічного Збірника“ обіймає коло 1500 пісень, — які майже всі, з виїмком гагілок із Оглядова, записаних і переданих мені д. Т. Купчинським, і кількох варіантів пісень записаних мною¹⁾ або переданих мені посторонніми людьми²⁾, — були зібрані на фонограф д. Й. Роздольським на поїздках у кількадесятьох селах різних сторін Галичини³⁾ в роках 1900—1902. Я списував ці пісні з фонографу у Львові більш менш рівночасно зі збиранем їх.

Се мабуть вперве у нас ужито фонографу до збираня мельодійного етнографічного матеріалу в наукових цілях. В тім ділі не дала випередити ся Галицька Русь навіть Америці, де що йно в останніх двох роках вийшли збірки індійських пісень зібраних при помочи фонографу.

Деякі наші етнографи висловлювали мені нераз свої сумніви, чи фонограф взагалі може відповісти своїй задачі — а то, щоб передати вірно і точно народню мельодію записувачеві, тим більше, що мельодія наших пісень доволі тонка та „мережана“ всякими „фіорітурами“. Заміти ті були в части оправдані, бо ж людського голосу in patsha з його нюянсами фонограф віддати не в силі, і він виходить трохи твердо, беззвучно. Впрочім зале-

¹⁾ З сіл: Пяткової, Тростянця (пов. Доброміль) і Доброї (пов. Ярослав). Диви ч. 266, 310 і Додаток.

²⁾ Головно д. Й. Роздольським (а то пісні з Берлина коло Бродів, із Дунаєва пов. Перемишляни і деякі з Лемківщини) — далі д. З. Кузелею (з Бережанщини), д. А. Хомиком з Лубянок і Шельпаків, пов. збараського, та д. Д. Кашубінським (з Пікулич, перемиського пов.).

³⁾ Реєстр усіх сіл із повітами додаю низше.

жить тут багато від якості фонографу, від його функціонування та вмілого орудування. Але зазначивши і по можливості усунувши ті недостачі — збирання і списування пісень з помічю фонографу здається мені для пересічного збирача з багатьох оглядів лекше і практичніше¹⁾, а подекуди пособляє йому навіть точніше записати пісню, як безпосередно з уст мужика. Бо коли при записуванню народньої мелодії справді має залежати не тільки на схопленню загального типу ритмічно-мельодичної схеми пісні, але на фотографічній вірності одного зразка даної продукції, — то як раз фонограф дає нам готову таку фотографічну знімку з природи, хоч у мініятурі, яку всякий записувач може собі репродукувати до схочу — все в тім самім виді, — поки дану продукцію пісні з всякими подробицями докладно не схопить на папері. Тимчасом народній співак майже ніколи, навіть безпосередно по собі, не заспіває тої самої пісні в ідентичній формі, а все змінить дещо в прикрасках або в основі мелодії (не згадуючи вже про зміни темпа і інших акціденсів мелодії)²⁾, через що моментальне схоплення даної продукції для пересічного записувача мелодії значно утруднене, вимагає виїмкової музикальної пам'яті і тонкого змислу для народніх мелодій та взагалі прикмет, які рідко подибують ся у купі навіть у фахових музиків, та які лише через довгий досвід у ділі виробляють ся. Оттим то фонограф може віддати етнографії музичній в тім огляді добрі услуги, які годі нам відкидати, не маючи иньших до діспозиції. Тільки текст пісень треба конче записати безпосередно з уст співака, бо слова пісні і в найліпшій фонографі не всюди виходять виразно, тим більше, коли дікція співака не чиста³⁾.

¹⁾ Хоч би тим, що така чудасія, як фонограф, для мужика скорше зацікавить його в даній хвилі до співу, ніж се можна зробити в звичайних обставинах. Про се багато могли б розказати самі збирачі в роді д. Роздольського; про те й розказує дещо цікавого також Линева у передмові до своєї збірки пісень (Великорусскія пѣсни въ народной гармонизації 1905 р.) списаних із фонографу, до якого співали мужики хором (із підголосками).

²⁾ Се міг я нераз сконстатувати при записуванню пісні від мужика. Впрочім про се можна пересвідчитись навіть із пісень отсеї збірки, в яких сливе кожда строфа, часто навіть репетиція становить відміну першої. Диви ч. 23, 220, 224, 231, 252 і ин. Приміром пісні ч. 811 і 812 співала та сама жінка в відступах часу яких кілька тижнів.

³⁾ Особливо початки пісень потерпіли чимало в репродукції фонографу з причини наглого або надто сильного атакуючого першого тону, який вийшов через те нечисто, неясно. Cf. ч. 1, 165, або деякі коломийки.

Матеріал зібраний в отсій збірці здасть ся мені доволі різно-родним і повним, бо в ньому заступлені, хоч не однаково чисельно, сливе всі головні роди і типи пісень і різні області східньої Галичини від Покутя до Лемківщини і до російської границі, — з одним виїмком деяких східних і північних окраїн галицького Поділя (Чортківщина, Тернопільщина, Збаращина, Сокальщина) і середнього Підгір'я (Перемишль, Самбір, Добромиль, Турка), відки подано тільки по кілька варіантів. Се будуть як раз ті немогі пісні, передані мені з другої руки, або записані безпосередно мною, які вмістив я в збірку для порівняння і для повнійшого огляду відмін споріднених пісенних форм із різних областей Галичини.

При списуваню пісень із фонографу був мені в кожній хвилі щиро і з правдивим замилуванем помічний проф. Й. Роздольський, чи то подаючи тексти пісень, що виходили з фонографу неясно, чи то пояснюючи деякі неточности в репродукції та їх причини. Мило мені тут зазначити, що д. Роздольський, хоча й повний *Natursänger*, — наділений виїмковою памятю та тонким розумінем народніх пісень, знаменито орієнтував ся в збиранім матеріалі та подав майже самі різні відміни пісень, так що мені нічого майже не прийшлося викидати. Деякі дуже близькі собі відміни тих самих пісень стягав я, коли се було технічно можливе, в одно число, значучи відміну протилежними нотами з дописком *v*.

В тім же місці почуваюсь до обовязку зложити подяку дд. др. І. Франкови і В. Гнатюкови за їх не одну влучну вказівку і пораду, подиктовану їх великим досвідом і знанем пісенного матеріалу і літератури, що до него відносить ся.

Мушу тут перш усього сказати кілька слів про методу, якої я держав ся при записуваню пісень, бо ся справа становила нераз „камінь преткновеня“ для записувачів і становить нераз до нині предмет спорів і мірковань музичних етнографів. Нераз уже московські й наші теоретики народньої музики звертали увагу на се, що народню пісню взагалі майже неможливо зовсім вірно і точно передати на нотний папір, що вона в своїх мельодичних і ритмічних основах має багато прикмет не вповні відповідних до модерних нотних шаблонів так, що вже запи-суванем пісні в нашу нотну систему затираємо її характери-стичні признаки, змінємо її лице. Є в тім і певна доля правди¹⁾,

¹⁾ Так як взагалі нотна система, диспонуючи тільки певним засобом значків, які мають лиш услівне значіне, ніяк не може подати вірного і точ-

тільки ж на жаль справа ся у нас (у Галичині) ставлена була не раз крайне загально і неясно тим, що роблено з неї тенденційну апольогію оригінальності нашої народньої музики супроти „західньої“, „німецької“, або й була заплутана дивовижними псевдо-ученими теоріями, якими до нині запаморочуєть ся деяких недосвідних музиків. Тому й не буде від річи, ось тут коротко вказати на суть річи і обмежити квестію до властивих границь: на що нам класти вагу при записуваню нар. пісень в ноти, які хибні наслідки може мати наша нотна система для нар. мелодій, чого нам треба справді боятись у ній і оминати?

Що до тонально-мелодичного боку трудність записуваня нар. пісень у ноти формулує ся часто так, що народні співаки співають пісню „природними“ тонами тимчасом, як наша нотна система знає тільки „темперовану“ скалю, якої деякі тони¹⁾ незначно ріжнять ся від природних висотою. Тут передівсім завважити треба, що нотна система не мусить лучити ся з понятєм темперованої скалі, яка з'явилась аж у XVIII в. (т. є. далеко пізнійше, ніж наша нотна система) і яка мала все доволі проблематичне значінє, бо практичне приміненє її можливе і потрібне було тільки в таких інструментах, як фортепян, органи, і ин., де ходить про обмеженє числа тонів через ідентифікованє звуків, яких ріжницї були все тільки теоретичні (cis-des), та в практиці ніколи не мали значіня²⁾. Так отже ціла ся справа для записувача здає ся мені безпредметовою.

ного образу живої музики, а тим меньше живого співу, ані віддати всіх його відтінків в індивідуальній інтерпретації співака.

¹⁾ Особливо ж велика і мала терца, велика і мала секста; ріжницї ті є ріжні в ріжних системах температури.

²⁾ Всі первісні і старинні народи, як нині вже певно доказано, знали в практиці тільки діятонічну скалю (спершу навіть без пів тонів: c-d-e-g-a-c). Енгармонічні і хроматичні тетра хорди Греків, та з них розвинена 17-тонна арабська скаля (з інтервалами $\frac{1}{3}$ тону) як і 21-тонна індійська (з інтервалами $\frac{1}{2}$ і $\frac{1}{4}$ тону) були тільки теоретичними спекуляціями, які в практиці, а ще до того в співі не мали ніколи приміненя. Всякі проби впровадження в практиці природних інтервалів поруч темперованих були безвслідні та вказують лише те, що вухо всякого співака (як і пр. скрипака) домагає ся інстинктивно природних інтервалів, та що відчуване дрібних ріжниць залежить від індивідуального слуху. Далі теревені про „природне“ вухо нашого народу, що буцім то орудує „дробами“ ($\frac{1}{4}$ і $\frac{1}{8}$ тонами) та про „модерне“ вухо культурних музиків, „заражене температурою“ належать до містерій. Також слова Сокальського, буцім то в народній музиці природні інтервали: мала і велика секста, мала і велика терца звучали супроти

Річ инша, що не тільки українські, але й усякі первісні народні пісні мають свою гомофонічну мельодійну основу та специфічні звукоряди та ходи мельодії, які недосвідного в ділі легко можуть збентежити, ввести в блуд, чи буває дана пісня не „фальшована“ співаком, або в сумнів, як розуміти даний тон або інтервал, тим більше, що здорові мужицькі груди навіть у гарних співаків деколи дозволяють собі в розгоні голосу на те, що культурний музик назвав би „нечистою інтонацією“¹⁾. Щоб визнати ся в тих нюянсах і відрізнити дійсні і мнимі „фальші“ в співі мужика, треба лише довгого досвіду і докладного познайомлення з самими піснями в багатьох варіантах і ріжними манерами співаків. В результаті для совісного записувача найпевніша дорога: не теоретизуючи багато, брати пісні з такими звукорядами, які в них фактично виступають, і тільки ті значити на початку пісень, а не преюдикувати їм ніякої модерної тонації, хоч би її наше вухо з характеру мельодії й хотіло догадуватись²⁾, далі зазначити пильно і по можности докладно всякі нюянси у висоті і інтервалах тонів,

себе „релефнійше“, ніж у темперованій музиці, не то що не мають за собою ніяких експериментальних доказів, а навпаки — стоять із ними в явній суперечности, як зараз побачимо (Диви прим. 1. до сеї сторони).

1) Не згадую тут уже про всякі випадкові недомаганя в інтонації мужиків. Вони являля ся дуже часто, особливо ж у співі старих чоловіків та жінок, які про те славились інколи найліпшими співаками в своїм селі і фактично виказували найбільше темпераменту й запалу в співі та великий засіб оригінальних пісень. По при ті одначе випадкові появи „фальшованя“ подибують ся в галицько-руських піснях деякі фальші так би сказати генеральні, що виступають більше правильно в тих самих обставинах. З таких появ найважнійші ось які: 1) Вживанє збільшеної кварта (особливо ж в мінорних звукорядах: *g, a, b, cis, d*) поруч звичайної, в тій самій пісні, пр. ч. 485, 495, 512. — 2) Поява великої і малої терци від тоніки т. зн. мажорного і мінорного ладу в тій самій пісні (ч. 653, 561, 564, 629) або в двох варіантах тих самих пісень (681—685). — 3) Поява таких же обох терц від домінанти в тій самій пісні (ч. 840). Всі ті появи, що вказували б на певний індіферентизм на точці почутя згаданих інтервалів, не потрібують нікого бентежити, бо вони являють ся, як виказують досліди, майже у всіх „природних“ співаків малокультурних племен, а я завважив їх в співі українських „мальованців“, хоч і в меньшій мірі. (Диви про се *Walaschek, Anfänge der Tonkunst* 165 сл.).

2) Прим. в пісні ч. 1, вухо музика відчуває тонацію *a-dur*, подібно в ч. 232 музик чує виразно *c-moll*, з уводним тоном *b*. Для засади однак я всюди абстрагував від понятя модерної тонації, хіба що звукоряд народньої пісні являв ся в цілім обемі у всіх тонах ідентичний зі звукорядом якої будь тонації.

всі „тонкості“ і „грубості“ у манері співання, як також не боятись зазначити явно нечисту інтонацію співака.

Більше заважити мусить при записуванню укр. нар. пісень їх ритмічна сторона. Ходить тут власне про одну засадничу квестію теоретичної натури, на якій не раз спотикають ся наші записувачі нар. пісень: чи ділити наші народні мельодії на такти, чи записувати їх без такту, тільки з поділом на періоди після цезур тексту? ¹⁾ Се факт часто вже підношений, що:

А) Деякі укр. мельодії, пр. деякі весільні або лірницькі, не дадуть підтягнути ся під одномірний музичний такт без нарушеня мельодії; факт і се також, що многі давнійші і сучасні (пр. Кольберг) записувачі нар. мельодій через змаганє до поділу таких пісень на однородні такти не тільки затемнюють, але навіть очевидно псують ритмічну будову деяких (пр. весільних) пісень.

Б) В деяких знов піснях (не згадуючи вже про танкові і споріднені, в яких такт сам собою розумієть ся) одномірний тактовий поділ виступає виразно, без ніякого насилуваня дасть ся перевести і відповідає і поділови на періоди і наголосам тексту й мельодії.

В) Знов иншу категорію пісень творять ті, в яких рівні періоди мельодії виказують нахил до поділу на симетричні але нерівні часті, значить ся, на мішані такти, (пр. $\frac{2}{4} + \frac{3}{4} + \frac{2}{4} + \frac{3}{4}$ ч. 77, 409 і ин.). Таких пісень одначе мало.

Г) Далеко більше число таких мельодій, де поділ тактовий можна би вправді теоретично перевести, але не виходить явно з природи ритміки пісні, або не вповні відповідає головним (льоґічним) наголосам, або вимагає чи певної довільної інтерпретації сеї або тої ритмічної вартости, або й деякої „реконструкції“ і т. д. Така реконструкція деколи може бути теоретично оправдана, коли між многими правильно будованими варіантами одної пісні найдесть ся один недоладний, значить ся, дійсно „попсований“ в ритмічній будові. Та се, як сказано, діло теоретиків; для записувача народніх мельодій лишаєть ся одно: записати пісню як найвірнійше зі всіми „неправильностями“ і „угло-

¹⁾ За записуванем укр. пісень без такту промовляла б теорія Сокальського і Потєбні про безстоповий лад укр. пісень, в яких найменьшою одиницею є коліно (півстих із льогічними наголосами). Проти сего погляду однак не без підстави звертає ся Найман (Куплетныя формы Киев. Стар. VI. 306, — а за ним Ол. Колесса: Rytymika ludowa w poezyi B. Zaleskiego).

ватостями“ в ритміці, будь вони дійсного значіння, будь припадкові фактичні „похибки“, що впливають із недостачі ритмічного почуття даного співака. В тім і ціль етнографічного збірника мельодій. Тому у записуваню ритміки пісень я держав ся ось якої, найменш ризиковної методи: виходячи з найпевнішої крітерії ритму т. є поділу мельодії на періоди, відповідні аналогічним ритмічним відділам (т. зв. „колінам“) тексту, я ділив потім ті періоди на різні такти лише у випадках висше під Б) зазначених. У всіх иньших випадках я не мав права ні потреби тактувати пісні, а тим менше „реконструвати“ до тактованя. На мішані (нерівні) такти ділив я лише тоді, коли се явно виходило з їх будови, т. є. коли вони переділялись у мельодії і в тексті цезурою. Взагалі всюди старавсь я держати ся в тактованю природних цезур і ніяк не хотїв розривати тактованем періодів ні на відворот (т. є. переносити один такт по за межі одного періоду до другого). Виймовко се мусїв я вчинити в двох-трьох випадках¹⁾, де ритм тактовий виразно брав верх і нівелював природні цезури періодів. Відділи тактові зазначено в друку для узмисловленя тоншими переділками; впрочім для одностайности правописи не вважав я потрібним навіть у піснях фактично тактових на початку зазначувати такт, полишаючи всякому його легко догадати ся²⁾.

Для повної точности при записуваню пісень належало б було, правда, ще узгляднити дві річи: означити (після камертона) абсолютну висоту тонів пісні, в якій була співаком продукована, і її темпо (після метронома). Вірне записане безоглядної висоти співаних мельодій може бути добрим показником голосового реєстру у нашого народу³⁾. Вага докладного означеня темпа лежить у тім, що понятє темпа містить у собі звичайно означене характеру пісні. На жаль одначе я не міг вповні відповісти обом сим дезидератам, записуючи пісні з фонографу, в яким

¹⁾ Пр. в ч. 55, 69, 199.

²⁾ Одномірний музичний такт взагалі треба вважати тільки практичним улекшенем для виконаня многоголосних (хоральних чи оркестральних) творів музичних, а зовсім не виражує ритму, який в рамках такту може приймати всякі найріжніші види, пр. в $\frac{3}{4}$ такті містять ся ось які прінципiallyно ріжні ритми: коломийковий, краковьяковий, польковий; — в $\frac{3}{4}$ ($\frac{3}{8}$): найріжніші вальсові і мазуркові (оберкові), польонесові. Тим то й означене такту являєть ся деколи не конче потрібним для зрозуміня нюансів ритмічних, а навпаки, нераз комплікує і затемнює їх.

³⁾ Я завважив прим., що мужеські голоси обертають ся звичайно в високих реєстрах, жіночі розмірно в значно низших.

і висота і темпо може змінити ся доволі значно, залежно від напруження машинки та скорости її ходу. Значить ся, записувати точно висоту і темпо на основі репродукції фонографу було неможливо, коли не було критерії, при яким напруженню машинки пісня була співаком співана до фонографу. Недостачу сю однак можна би при евентуальнім дальшім збиранню пісень на фонограф легко усунути, приймивши певне стале напружене машинки при продукції і репродукції. Тому я по можности тільки в приближеню міг узгляднити висоту співу та означити темпо¹⁾.

Друга найважнійша справа, на яку прийшлося мені звернути пильну увагу при редагованю сього збірника, була справа упорядкованя і поділу списаних мельодій. Усі дотеперішні збірники словянських нар. пісень із мельодіями від найдавніших в роді Ліпінського до найновіших, видаваних науковими Академіями — на скілько знаю, — подають мельодії як pendant до текстів пісень і порядкують матеріял після тексту. Але легко зрозуміти, що така засада поділу пісень часто стає в практиці поверховна і односторонна, бо коли основою поділу мусить бути типічність пісень, то на неї в рівній мірі складає ся текст і мельодійна форма пісні, два нерозлучні її елементи²⁾. Річ певна, що зміст пісень уже з самого почину твореня пісень примінює собі певні ритмічно-мельодійні схеми і вибиває на них специфічні своєрідні прикмети; але звязь змісту з пісенною формою хоч і тісна, не всюди рівна, та наслідком довговікового не зовсім рівномірного розвою обох елементів пісень, форми і змісту, наслідком твореня і примінюваня нових текстів до старих ритмічно-мельодичних форм пісенних і на відворот, далі наслідком усвоюваня чужих форм і тяглої ендосмозчи між формами подібних і чужих собі типів³⁾, — звязь ся в поодиноких примірах значно затрачує ся і обмежує ся тільки до деяких загальних

¹⁾ Темпо пісень означував я по більшій части генерально в приписках при кінці, щоб не повторювати означеня того самого темпа у многих варіантах схожих пісень, співаних усе одностайним, шабльоном ладом. Поодинокю означив я темпо тільки в піснях, що виявляли більш індивідуальну фізіономію.

²⁾ Не забуваймо, що всякий поділ і класифікація творів природи, якими є й народні пісні, на певні типи і роди буде все чимось довільним, бож спільні прикмети не все виступають у купі у всіх творах одного типу, а деякі натомість являють ся спільні многим творам різних типів, — отже діло в тім, щоб віднайти як найбільше прикмет, потрібних для означеня певного типу.

³⁾ Диви низше ст. XII.

типів пісень, (як пр. весільні, колядки), — які по змістови, формі, походженю і обставинах, в яких співають ся, творять виразно типічні групи, що від разу відбивають від інших. Але навіть в тих випадках форма є певнішою критерією типічності даної пісні, ніж зміст¹⁾, бо форма була і є все консервативнішим елементом. Та поза тими родами пісень є ще велика сила пісень, що складають найбільше число в кождім етнографічнім збірнику, — як пр. (по змістови) пісні історичні, баляди, суспільно-побутові і ин., які дуже значно різнять ся змістом, походженем, віком і типовою формою. Коли б серед них перевести поділ по змістови — як се і роблять етнографи²⁾, — се по моїй думці значить не то абстрагувати, але знехтувати типічні прикмети сих пісень. Тому й я, маючи діло спеціально з матеріалом мелодійним, поклав собі зробити збірник по можности пригідним для перегляду типових форм народніх пісень, і впорядкувати матеріал для сеї ціли.

Виходить із висше сказаного, що я мусів перш усього виділити по змістови і формі під кождим оглядом типові пісні, як головні групи. В такі групи увійшли: пісні обрядові (весільні, обжинкові, колядки, шедрівки, веснянки і гагілки), далі пісні танкові і споріднені; нарешті пісні напливові, чужо-племінного і культурного походження. Міг би я був хиба ще виділити зовсім в окрему групу пісні іграшкові і шутливі, та що в них мусіли б містити ся також гагілку і деякі весільні³⁾, а з другого боку деякі з них були близько схожі з танчними, то я розложив їх між згадані посвоячені роди пісень⁴⁾. Лишилась мені відтак група пісень числом більша, ніж усі иньші разом (ч. 217—1018), серед яких уже годі було віднайти виразні типові ріжницьі заразом і у змісті

¹⁾ Прим. „весільними“ піснями по змістови називає нарід звичайні танкові коломийки або жартливі пісні, як: „Та внадив ся журавель“, про „Комаря“ (диви збірку пісень Рубця ч. 53 сл.).

²⁾ Не згадую вже про куріози, які виходять через те у о. Бажанського, але не багато краще стоїть справа і в деяких справді наукових збірниках, де мелодія висунена на перший плян, а проте поділ оперто на змісті пісень пр. у Кольберга, або у гарній збірці моравських пісень Бартоша-Яначка.

³⁾ ч. 133—138.

⁴⁾ Не виділив я також пісень колискових, яких впрочім взагалі дуже мало. У спеціфичній формі появляють ся вони тільки на Лемківщині (ч. 1416 сл.) та на Покуттю (ч. 409—410). Впрочім у всіх иньших областях східньої Галичини колискові пісні ідентичні зі схемою ч. 893 сл., і навіть переймають ся з чужим текстом (ч. 801, 803).

і у формі¹⁾. Ті пісні обняв я загальним іменем пісень звичайних, в які входять по змістови пісні суспільно-історичні, балади, любовні, семейні, колискові і иньші побутові. Серед них потім, як і між піснями иньших названих типів, не міг я вже брати основою поділу зміст пісень (який часто виступав невиразно, дволично), а оглядав ся вже на форму, яка явилась ліпшою критерією їх окремішности.

А що на форму нар. пісні складає ся схема вірша певним числом складів і відповідна мелодія, — то я, вірний засаді нероздільности тексту пісень від мелодії, мусів звернути передівсім увагу на ритмічну сторону у формі пісень, т. є на елемент спільний текстови й мелодії²⁾. Взявши отже ритміку пісень основою порядкованя мелодій в поодиноких відділах, мусів я все звертати думку на подвійний вид її, то є в числі складів тексту і увластивім ритмі, який виявляв ся в мелодійній метричній схемі і її наголосах. Маючи на оці ті два складові елементи ритмічної форми пісень, зазначував я для ліпшого перегляду на чолі кожної групи пісень, що становили окремішну ритмічну схему, їх ритмічну будову з одного боку числом складів у „колінах“ стиха, з другого боку ритмічною схемою періодів мелодії в нотах. Та що для того самого числа складів можуть бути ріжнородні мелодійно-ритмічні періоди, залежні від числа і якости колін стиха і розміщення їх наголосів, і на відворот стихи з ріжним числом складів мають у данім випадку подібну мелодійну схему і можуть вмі-

¹⁾ Зв'язь тексту з певними схемами існує; приміром історичні і балади вказують частійш усього в нашій збірці рецитовану схему (8+8) або (8+6). Але ся зв'язь не ексклюзивна і знівельована ріжними иншими текстами.

²⁾ З першу при самім почині своєї роботи задумав я порядкувати пісні на основі мелодичного строю починаючи з 2-тонних, до таких, яких звукоряд переходить кварту, квінту, октаву і т. д. До того склонювала мене думка про теорію повставаня мелодії на основі розширюваня звукоряду (Сокальський, Р. м., мелодика). Але не вдовзі пересвідчив ся я серед роботи, що таке порядковане спроварило би крайню сумішку форм пісенних, бо звукоряд тепер у поодиноких випадках являєть ся часто чимось випадковим, а творене та перетворюванє форм виступає далеко виразнійше і нагляднійше на тлі елементу ритмічного, ціж виключно в тональній структурі. Вибравши отже ритмічну будову головною основою поділу пісень, не міг я очевидно звертати рівночасно увагу на їх мелодичний стрій. Я узгляднив його лише в дрібних межах, при порядкованю ідентичних груп і схем ритмічних, пр. при коломийках (8+6) і деяких одностайних формах весільних (5+5)+7, і ин.; які можна було порядкувати виключно після тональної будови.

стити ся в рамки тої самої мельодії, — то я знаходив ся неразу труднім положеню, щоб з одного боку перевести поділ консеквентно, з другого ж боку не попасти в справжній лябіронт чисел, та замість улешеня ще більше не замотати перегляду матеріялу, вже й так собі скомплікованого. Щоб уникнути сего, як і частого повторюваня тих самих знаків і чисел, старав ся я підібрати як найпростійшу і найпрактичнійшу систематику: я йшов усе від однородного і простого до ріжнородного і зложеного, улешуючи собі значене мельодійних ріжниць рівночисельних груп одної пісні ріжними черенками (пр. 6, 6 6' і т. д.) і відсилачами до ідентичних мельодійно-ритмічних схем в попередніх мельодіях. Що мимо моєї широї волі не всюди може перегляд переведено так, як я сего бажав, то се прошу оправдати з одного боку новістю такої роботи і великою ріжнородністю наших пісенних форм, як із другого боку тим, що всякий поділ і схема тільки до певної міри дасть ся примінити до таких органічних творів, як народні мельодії та серед яких точних границь, головнo ж між дрібнішими родами перевести годі, тим більше, що всі форми пісенні находять ся ще й нині в плавній стадії постійної трансформації і еволюції та взаємної ендосмоси. Тому й деколи справді трудно було точно і певно означити властиву ритмічну норму пісні, що хиталась між двома подібними схемами¹⁾, або й навіть її типічність, що виступала (особливо в інтерпретації співака) невиразно²⁾. З огляду на се прошу про ласкаву вибачливість для себе в тім може не так мудрім, як скрутнім ділі.

Пісні з Лемківщини додаю в окремім відділі при кінці не так з огляду на їх льокальне походжене і мову, як ще більше тому, що по своїх типових формах і загальнім характері мельодій так сильно відбивають від иньших галицько-руських, щонїяк не далиб ся були вмістити між ними, і так чи сяк мусіли б становити окрему групу. В додатку при кінці збірки помістив я кілька варіантів, що відносять ся до попередніх пісень збірки та прийшли мені з ріжних причин пізнійше під руку, а були надто цікаві, що годі їх було викидати.

¹⁾ Пр. ч. 53, 61, 779 і ин.

²⁾ Ся трудність була власне в означеню деяких пісень немов танкового типу (пр. ч. 278—9, 1229—1253), які з рівним правом можна було зачислити до пісень звичайних, залежно від того як були інтерпретовані співаком та залежно від змісту й загального характеру.

Не хочу на тім місці подавати ніякої характеристики галицько-руських пісень¹⁾, подаю лише кілька дрібних заміток і спостережень, які насунулись мені безпосередно при самім списуваню і редагованю матеріялу, та які здають ся мені актуальними і пригідними для дальших систематичних дослідів на полі нашої музичної етнографії.

Коли б хто хотів знайти в тім збірнику велику силу гарних і оригінальних мельодій, якими славить ся укр. руський нарід, може трохи і завів би ся, бо мельодії ті в значній часті доволі одностайні і вбогі. Се впрочім почувеш нераз від Українців, що наші галицькі мельодії супроти українських „розкішних“, „широких“ мало розвинені та „короткі“. Се безперечна правда; тільки ж висловлюючись більше точно та дефінітивно, скажемо: в переважній часті галицьких пісень мелічний елемент більше звязаний та безпосередно залежний і условлений складочисловою ритмікою тексту, та тим менше самостійний, чим у піснях українських, в яких мельодія навіть у строго-ритмічних (виразно-тактових) формах еманципуєть ся від (рецитованої) ритміки тексту, розвиваючи собі відмінну, самостійну, хоч правильну метричну схему. Се найкрасше можемо сконстатувати при порівнаню двох подібних варіантів мельодії з Галичини і з України, які одначе на жаль подибують ся доволі рідко²⁾. Галицькі пісні мають загалом узявши більш рецитовану ритміку і залежну від рецитації, в якій мелізматич³⁾ розвивають ся головню лиш на кінці періодів. При тім з боку чисто тонального галицькі пісні в зрівнаню з українськими являють ся теж монотонніші, обертають ся в обмежених строях і держать ся

¹⁾ Деякі дрібні помічення що до поодиноких родів пісень та їх характеру відложив я до приписків при кінци.

²⁾ Мельодії українські, ідентичні текстом або подібні змістом, являють ся звичайно як по ритмічній, так по тональній фізіономії не так відміними, як зовсім иньшими типами мельодій (Сф. Ой морозе ч. 775—778, а в Збірничку Хведоровича ч. 42, Гей гук мати 894—895, а у Лисенка (Quodlibet I), Про Бондарівну 682—683, 740 а у Лис. Збірник укр. піс. III, 5 і ин.). Деякий виїмок становлять пісні обрядові (весільні, гагілки), хоч і вони відбивають значно від наших. З пісень звичайних подибуєть ся в збірниках українських дуже мало таких, які можна б уважати хоч трохи схожими варіантами наших пісень, аналогічних текстом. (Прим. Стоїть явір ч. 667, 672 — cf у Хведоровича ч. 67). Та тим не менше в однім як другім разі можемо дуже добре перевірити висше зазначені мною різниці в характері наших та українських мельодій.

³⁾ Головню ж протягання та кольоратури.

лиш головних інтервалів та несміло від них віддаляють ся, немов би вухо бояло ся втратити їх. Тому й періоди мельодій українських здають ся і є фактично довші і ширші, а ціла будова тонально і ритмічно сміліїша, художнійша. По всьому отже українські пісні виявляють висший, культурнійший ступінь розвою музики народньої, ніж галицькі, а тим самим український племінний елемент являє ся музикальнійшим від галицького.

Та коли б ми на сій основі хотіли заключати, що галицько-руські мельодії не представляють для етнографів особливої вартости, ми допустили б грубу помилку. Навпаки — позволю собі сказати, що вони як раз для дослідників етнографічної музики мати муть хто зна чи не більший інтерес, ніж пісні російської України. І то з многих оглядів, а хоч би навіть як раз задля низшої музикальности галицько-руського населеня.

Бо як се річ уже нині певна і доказана, що „музикальність“ даного племені виявляє ся не так у первісних, сталих оригінальних здібностях, як у їх скорім розвою, а заразом у скорій аперцепції та засвоюваню чужої музичної культури, — а „немузикальність“ виражає ся у певній заскорузлости в тих самих первісних формах, — так і в тім разі по всьому видно, що „роскішні“ мельодії музикальних Українців супроти деяких справді „монотонних“¹⁾ галицьких являють ся на скрізь модерними, поступовими, які попри всі свої оригінальні прикмети стоять ближше музичної культури²⁾ та переняли з неї далеко більше, ніж наші галицькі. Але як раз тому названі галицькі мельодії і то з усіма випадковими і генеральними фальшами та іншими недомаганями творити муть цікавий матеріал для пильних збирачів і дослідників „первісних“ народніх мельодій в роді проф. віденського університета Валяшека і інших, які нераз немов жалують ся на те, що в Європі вже й сліду нема „прамельодій“, та все звучить уже „модерно“³⁾.

1) Прим. гуцульських, деяких лемківських та бойківських.

2) Головно ж італійської, яка від XVII віку сильно розвинулась по всій Україні (а опісля і в Москві) дорогою церковного співу, в якім аж до початку XIX в. італійська школа удержала свою силу. Впрочім сильний вплив італійської музики на Україні слідний хоч би у великій популярности італійських опер із доби Россіного, далеко більшій, ніж у Галичині.

3) *Walaschek, Anfänge der Tonkunst*, ст. 65.

Се один мотив. З другого ж боку — східна Галичина, як західна окраїна укр. руських земель, під оглядом географічним і племінним доволі різнородна, ще й до того окружена з заходу і полудня чужими і дуже різними племінними елементами — творила і творить пригідний ґрунт для перехрещування різних осередкових і внішних впливів і тому на своїм розмірно невеликім просторі виказує (подібно, як у мові) не тільки в подрібних прикметах, але й в основі мельодій значні етнографічні ріжницї — мабуть далеко більші, ніж російська Україна¹⁾.

Найяркійше зарисовують ся ріжницї між мельодіями галицького Поділя, які (особливо в Збарщині і Заліщиччині)²⁾ найбільше зближені до українських, — і мельодіями карпатського Підгір'я, в яким виступають на обох боках дві ріжні фізіономії, то є пісні Покутя (і Гуцульщини) та Лемківщини; останні прихилують ся, (головно ритмічною формою) до словацько-польського типу. Менше виразно виступають ріжницї між піснями самого Поділя, хоч і тут годі заперечити сильних нюансів. Одначе я застерігаю ся проти сего, буцім би ся загальна клясіфікація, зроблена мною майже виключно на основі пісень сеї збірки і деяких інших помічень, була як раз найвідповіднійша та міродайна в поодиноких випадках; навпаки, я маю із порівняня пісень самої ж збірки явні докази, що справу сю треба трактувати обережно, а ще обережнійше пояснювати. І так прим. я завважив, що сливе кождий повіт, навіть нераз околиця, одна група сіл, або й одне село виявляє свою більше або меньше виразну, окрему фізіономію у піснях; що нераз села близькі собі (пр. Стецева, Серафинці, Микуличин) майже прінципіально ріжняться сею основою і прикметами мельодій, так що нераз пісні далеких повітів (пр. Заліщики, Бережани, Броди) виявляють у загальному характері більшу схожість із собою, ніж сусідні. Треба тямити, що на сеї ріжницї характеру мельодій складаєть ся цілий конгломерат найріжнороднійших, нераз противних собі впливів, внутрішніх і внішніх, органічних і штучних, поверхових, загальних, льокальних, племінних і культурних. Що йно тоді, як усі ті чинники все мати мемо на увазі, могли б ми, і то на основі далеко повнійшого

¹⁾ Можливо, що ті ріжницї зарисували ся б і між самими мельодіями ріжних областей російської України, коли би з них усіх списати повнійший матеріал, ніж дотепер, з точним означенем походження пісень. Поки що одначе всі пісні в українських закордонних збірках виказують доволі одностайний характер.

²⁾ Диви ч. 283, 1018 і додаток.

матеріалу пісенного, ніж отсей, утворити собі який такий образ сеї пестрої мозаїки, якою являється під оглядом пісенним галицька територія, та порозуміти і пояснити поодинокі пісенні форми, їх взаємини, їх загальні і виїмкові признаки в мельодії і ритміці і т. д. Поки що мушу обмежитись тут до кількох найзагальніших уваг:

З племінних впливів найбільше розгалужений і найвиразнійше зарисовується вплив етнографічних мельодій польських, які в первіснім або перетворенім виді співають ся по многих селах галицького Поділя, а в части і Підгір'я, та які впливають на творене форм мішаних, посередніх, про що скажу ще низше. Побіч сего вплив словацько-мадярський аж надто виразний у ритмічно-мельодійних прикметах лемківських пісень.

Кольпортерами культурної галицької музики, — як про се свідчать многі напливові пісні в відносних відділах при кінці збірки, — є передівсім церква і школа та витворена тими інституціями письменна і півписьменна інтелігенція, далі сільське дворацтво з останками „балагульщини“ та міський пролетаріят і рекрутчина.

Річ ясна, що ті ріжнородні етнографічні, а особливо культурні музичні впливи, які несуть зі собою чимало сьмітя та відпадків, не дуже корисно, як усюди, відбиваються на питомій народній творчості, яка нераз із трудом намагає до них заакомодувати ся та через те тратить усю питомість і оригінальність. Тому й не диво, що напливові окази являються нераз у карикатурнім виді. Вплив церковний, який вносять головно церковні хори по селах, слідний не так популяризацією церковних пісень (яких взагалі, не згадуючи коляд та пісень дідівських, не чути між народом), а в більше або меньше виразній дяківській манері деяких або й усіх співаків у селі. В деяких селах (прим. Підберезці і ин.), де цвіте здавна церковний хоральний спів, доходить вона до того, що заставляє співаків навіть щиро народні пісні модулювати наскрізь церковним ладом (ч. 1434).

Крім сего вплив сільської нашої і польської інтелігенції і псевдоінтелігенції слідний у піснях політично-суспільного змісту, пропагованих тенденційно між народом¹⁾, у сентиментальних дворацьких польського і руського тексту²⁾, вкінці у „дяків-

1) Диви ч. 637—639, 1327—1332 і приписки.

2) Ч. 1340—1343 і 1397—1399.

сько-школярських, жартливих парафразах любовних і інших пісень¹⁾). Також місто кольпортує свою культурну музику, що правда найгіршого сорта, бо у формі оперетково-тінглевих відпадків, продукованих чи репродукованих усякими заможними музикантами²⁾). Найсильнішим посередником сего впливу є рекрутчина, що вводить ще крім того чужі чесько-словацькі (особливо ж маршові) мотиви пісень, культивовані офіційними рекрутськими хорами. Через те і всі новіші оригінальні рекрутські пісні виказують уже більше „модерний“ характер.

Загалом одначе мельодії культурного походження або впливу творять поки що значну меншість супроти консервативно-народних і являють ся в більшім числі тільки близько великих міст, пр. у львівським повіті.

Не можна одначе загально осуджувати культурний вплив як шкідливий. Що нарид галицько-руський потрафить влучно усвоїти своїй творчості і смакови всякі кращі культурні впливи, і перетворити їх зовсім оригінально, про се свідчать отті всі новіші, більше розвинені форми пісенні без сумніву культурного впливу, які про те серед народу прийнялись і свобідно розвинулись у многих ріжних та все оригінальних і живих відмінах³⁾).

Етнографічний вплив польського племена, що ділає розмірно найдовше і найрівномірнійше, полишив виразні сліди у областях ближших західній і північній Галичині, та в околицях більше кольонізованих. Етнографічні польські форми пісенні усвоїлись тривкійше і більш органічно, ніж культурні. Впливом сеї довгої ендосмоси є з одного боку пісні з звісним польським текстом і мельодією⁴⁾), що співають ся в згаданих областях поруч своїх, або частійше пісні з таким же текстом і вже зміненою, або й зовсім ново скомпонованою, типово українською мельодією⁵⁾), або нарешті пісні зі звісним укр. текстом та приміненою до него польською (мазурковою, чи

¹⁾ Ч. 1325—1326, 1333—1339 і 1342—1349.

²⁾ Ч. 1400—1402.

³⁾ Сюди належать передівсім пісні ч. 971—983, 1003—1012 (т. зв. „колісцеві“ форми), які безперечно розвинулись у народі під культурним впливом. Їще Головацький причислює пісню „Будь ми здорова, ти дівчино моя“ до пісень „образованого сословія“. Та про те варіанти ті належать до найкрасших, і уже вповні органічно усвоєних народови.

⁴⁾ Ч. 1352—1353, 1371—1386 і 1388—1390.

⁵⁾ Ч. 1350—1351 і 1356—1362.

краковяковою)¹⁾ ритмічно-мельодійною схемою; — вкінці многі форми посередні з мішаним текстом і мішаного мельодійного типу.

Загально взявши, хоч не всі²⁾ мельодії отсеї збірки для музика-естетика і артиста будуть інтересні, то для дослідників народньої музики, повставаня, перетворюваня під племінними і культурними впливами, міграції мельодій вони по моїй думці повинні подати багатий матеріал. Та се було б що найменше сьміло сказати, що збірка ся вичерпує весь матеріал галицьких нар. мельодій, або бодай його усї знаменні, типові окази. Навпаки, серед своєї роботи я набираю чим раз більше пересьвідченя, що форми народньої музичної творчости невичерпані (хоч би тому, що вони все живуть, розвивають ся та переображують ся), та що при новій поїздці навіть по тих самих селах зібрано би зовсім новий матеріал; а кожде нове село, з якого доси пісень не записано, дало б (як показують деякі додані мною приміри в додатку) нову несподіванку. Тому сю збірку як по матеріалі, так і по недосьвіднім редагованю треба вважати що йно починаю того рода етнографічної роботи.

Львів, 20 жовтня, 1906.

Станіслав Людкевич.

¹⁾ Ч. 1253 і 1387—1387в.

²⁾ Годї впрочім не признати, що між піснями збірки подибують ся не раз на кожній стороні пісні, що оригінальністю і своєрідною красою зовсім не уступають українським, пр. ч. 310, 367, 509—513, 648, 700, 722, 737, 748, 761, 811—812, 815—816, 832, 840—844. Тут належать особливо многі новійші форми пісенні згадані мною висше (Примітка 2 до ст. XVII) пр. ч. 978, 986—987, 1017—1018 і ин.

РЕЄСТР

СІЛ І ПОВІТІВ, З ЯКИХ ЗІБРАНО МАТЕРІЯЛ ПІСЕННИЙ СЕГО ЗБІРНИКА.

Повіт :	Село :	Ч. пісень :
I. Бережани	1. Жуків	1
	2. Куропатники	8
	3. Мечищів	15
	4. Стратин	35
II. Бібрка	5. Гринів	25
	6. Коцурів	23
	7. Сернки	2
III. Броди	8. Берлін	8
	9. Висоцко	22
	10. Рожнів	37
	11. Топорів	31
	12. Трійця	21
IV. Городенка	13. Серафінці	45
V. Городок	14. Вовчухи	35
VI. Грибів	15. Берест	9
	16. Більцарева	7
	17. Богуша	13
	18. Королева	1
	19. Тростянець	2
	20. Пяткова	6
VII. Доброміль	21. Добрівляни	46
	22. Лисівці	37
	23. Печарне	21
	24. Торске	2
VIII. Заліщики	25. Лубянки	2
	26. Шельпаки	3
	IX. Збараж	

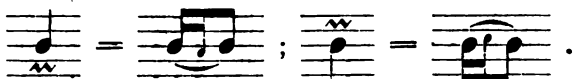
Повіт :	Село :	Ч. пісень :
X. Золочів	27. Скнилів	10
XI. Камінка	28. Нагорці	15
	29. Оглядів	6
XII. Кросно	30. Бортне	8
	31. Крамна	7
	32. Поляни	51
XIII. Львів	33. Гряда	129
	34. Дорошів Великий	40
	35. Запитів	31
	36. Любінь Малий	44
	37. Малехів	41
	38. Поршна	59
	39. Підберезці	49
	40. Ременів	43
	41. Рісна Руска	56
	42. Сіціхів	27
XIV. Надвірна	43. Микуличин	23
XV. Перемишль	44. Пикуличі	2
XVI. Перемишляни	45. Дунаїв	51
	46. Плетеничі	29
	47. Поточани	25
	48. Утіховичі	17
XVII. Рава Руська	49. Тенетиска	29
XVIII. Рогатин	50. Язлівці	1
XIX. Снятин	51. Волчківці	13
	52. Орелець	10
	53. Стецева	43
XX. Стрий	54. Дашава	44
	55. Джулин	36
	56. Дуліби	39
	57. Завадів	6
	58. Лисятичі	34
XXI. Тернопіль	59. Драгоманівка	1

З повітів: Грибів і Кросно походять пісні лемківські, поміщені окремим відділом при кінці збірки. Мельодії з сіл під ч. 7, 8, 19, 20, 25, 26, 29, 30, 44 списані не з фонографу, а передані мені, або записані мною безпосередно.

ПОЯСНЕННЯ

ДЕЯКИХ ЗНАЧКІВ І СКОРОЧЕНЬ У НОТАХ.

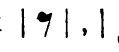
Менші ноти: означують прикраски і сполучення нот, які в співі виходять слабше, ніж головні тони.

 = наголос на другім складі (= .

У = віддих, або мала неозначена павза.

Ноти в скобках вийшли у фонографі нечутно і лише здогадні.

Павзи в скобках непевні що до свого ритмічного значіння.

Подвижники та бемольки в скобках на початку нотної системи, або при поодиноких нотах означують, що тони, до яких відносять ся, є непевні, хитливі що до своєї висоти. (Диви передмову ст. VII, прим. 1).

Подвійні ноти ¹⁾ писані в протилежний бік означують різні варіанти від двох співаків (зі знаком *v*), — або відміни при другій строфі зглядно при репетиції (зі знаком: 1 стр., 1. — 2 стр., 2)

¹⁾ В ч. 286 і в колядах церковних (ч. 1323—1324) подвійні ноти означують мельодії співані з підголоском (двома співаками). Підголоски в Галичині належать однак до виїмків.

Лінійка від (малої) ноти до співзвука (д, й, н, м) в тексті означає, що співзвук сей має значіне перехідного тону. При співзвуці чути тоді глухий самозвук, який уможлиблює звучність співзвука як тону. (Cf. ч. 761, 924, 940 і ин.).

г в тексті (ч. 21) означає неясний фонольогічний звук, який являє ся деколи на початку періоду пісні, коли співак, інтонуючи, хоче немов найти тональну підставу для голосу.

А. ОБРЯДОВІ.

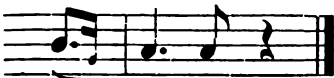
1) Обжинкові.

Групи ритмічні: $7 = | \text{♪♪♪♪♪♪} |$; $7 = | \text{♪♪♪♪♪♪} |$

$\overset{8}{(7 + 7)}$

(Ой) ла- не, ла- не, ла- ноч- ку, по-відж же нам

праў- доч- ку. *Мечниців.*

$(7 + 7 + 7); (7 + 7) + (7 + 7).$

Об- жби- лисмо за- ра- на, об- жби- лис- мо за-

ра- на, за- ріж- те нам ба- ра- на. *Дорошів Великий.*

ЖИТНОГРАФІЧНИЙ ЗВІЯНИК Т. ХІХ.

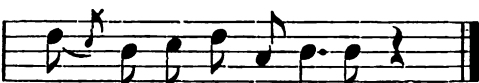
Мі-сьи-цьу на-ро- жей-ку, Мі-сьи-цьу на- ро-жей-ку

сьві-ти нам до- ро- жей-ку! *Дорошів Великий.*

Пе-ре-пе- лонь-ко сьі-ра, пе-ре-пе-лонь-ко сьі-ра,

деж ти бу-деш сьі-ды-ла? *Волчуги.*

Пе-ре-пе-лонь-ко ма-ла, пе-ре-пе-лонько ма-ла,

деж ти бу-деш хо- ва-ла? *Рудно.*

Ко-нец за-го-ну, ко- нец, ко-нец за-го- ну ко-нец,

бу-де-мо не-сли ві-нец, *Порина.*

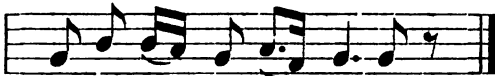
Ой гай зе- ле- нень-кий, ой гай зе- ле- нень-кий,

наш го-спо-дар мо-ло- день-кий. *Коцурів.*

Ко-тит сьа ві-нок с по-ля, ко-тит сьа ві-нок с по-ля,

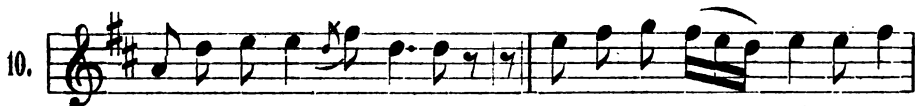
до па-на до по-ко-йу. *Висоцко.*

Наш ві-нок та-рах-ко-че, наш ві-нок та-рах-ко-че
Дай-те нам го-рі-лоньки, дай-те нам го-рі-лонь-ки

бо він го-ріл-ки хо-че,
з но-во-ї ба-ри-лоньки. *Рожнів.*

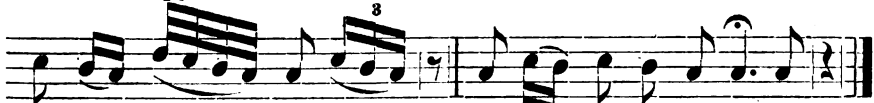
Ко-нец ни-вонь-ці ко-нец, ко-нец ни-вонь-ці, ко-нец,

при-не-слисьмо вам ві-нец, при-не-слисьмо вам ві-нец. *Дунай.*

Ї го-ру со-нын-ко ї го-ру ї го-ру

со-нын-ко ї го-ру ней шче ни-вонь-ки ді-жну. *Лисятичі.*

Largo sostenuto. (5 + 5)

В не-дї-льу ра-но, ра-но по-ра-нень-ко зби-ра-

йи жен-ці Ко-ва-ле-сень-ко. *Серафимці.*

2) Весільні.

(Групи ритм. як ч. 2 і сл.)

Бла-го-сло- ви нас, Бо-же, бла- го-сло- ви
І ти, Бо- жа-йа Ма-ти, і ти, Бо- жа-

нас, Бо- же, І ти, Бо-жа-йа Ма- ти.
йа Ма- ти, ў тім до- мі за-сьпі- ва- ти. *Рудно.*

Мі-сья-цьу на-ро- жень-ку, мі-сья-цьу на-
жи-бисьмо не зблу- ди-ли, жи-бись-мо не

ро- жень-ку сьві-ти нам до-ро- жень-ку,
зблу- ди-лу, при-да-ніў не згу- би-ли. *Рудно.*

Йі-ли па-нонь-ки, йі-ли, йі-ли па-нонь-ки,

йі-ли, ці-ло-го пташка збі-ли. *Гряда.*

16.
 Мі-сьи-цьу йа ро-жень-ку, мі-сьи-цьу йа ро-
 жень-ку сьві-ти нам до-ро-жень-ку. *Рісна р.*

17.
 Чер-во-на-йа ка-ли-на, чер-
 во-на-йа ка-ли-на, вік-ном сьі по-хи-ли-ла.
Волчуги.

18.
 1. Пі-сла-лис-мо уче-ра, пі-сла-лис-мо уче-ра
 2. А по гам-бір до Іданьска, а по гам-бір до Іданьска
 по пе-рець ді Льво-ва.
 бу-де ве-че-ра пань-ска. *Підберезці.*

19.
 1. Здріг-ну-ли сьі сьгы-ни, здріг-ну-ли сьі сьгы-ни,
 2. І-ще лыпше здригнуть сьі, і-ще лыпше здригнуть сьі
 де ста-ро-стоньки сьі-ли.
 йак го-ріў-ки папйутсьі. *Підберезці.*

1. Бла-го- сло- ви нас Бо- же, бла-го- сло- ви нас
2. І Пре- чи- ста- йа Ма- ти, І Пре- чи- ста- йа

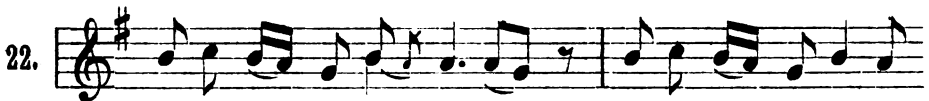
Бо- же І Пре- чи- ста- йа Ма- ти.
Ма- ти, ў тім до- му за- сьпі- ва- ти. *Дорошів Великий.*
ten

Хи- ля- ют сьи во- ро- та, ²) хи- ля- ют

сьи во- ро- та, кла- nya- йи сьи си- ро- та.
¹) Гляди поясненя у вступи. *Думаїв.*

Ой бла-го- сло- ви Бо- же ой бла-го- сло- ви Бо-

же І пре- чи- ста- йа Ма- ти. *Топорів.*

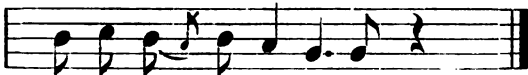
1. Ой бла-го- сло- ви, Бо- же, ой бла-го- сло- ви,
2. І Пре- чи- ста- йа Ма- ти, і Пре- чи- ста- йа

Бо- же, і Пре- чи- ста- йа Ма- ти.
Ма- ти, ві- сь- ля за- чи- на- ти. *Висоцко.*

Ту-по, ко-нич-ки, ту-по, ту-по, ко-ни-ки, ту-по,

бо не-се-мо сьа с ступоу. *Топорів.*

1. Па-ду йа ла-стіу-ко-йу па-ду йа ла-стіу-ко-йу
2. >Ой ма-тын-кож ти мо-йа ой ма-тын-кож ти мо-йа

пе-ред све-йу ма-тын-ко-йу:
у-жеж бо йа не тво-йа. *Топорів.*

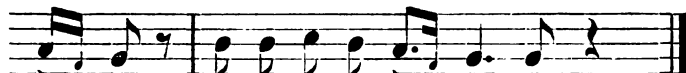
Бла-го-сло-ви Боженьку, бла-го-сло-ви Боженьку,

і ви, рід-ний ба-тень-ку! *Підберезці.*

Бла-го-сло-ви, Бо-жень-ку, бла-го-сло-ви, Бо-

жень-ку, І ти, рід-ний ба-тень-ку. *Коцурів.*

А мій ми-лий ба-тень-ко, а мій ми-лий

ба- тень- ко пе- ред ми-лим Бо-гом сто- йт. *Рісна р.*

29.

Йи там в лу-зі ка- ли- на, йи там в лу-

зі ка- ли- на, бі-лим цві- том за- цви- ла.

Рісна р.

30.

Ра-дуй си ма- ть- нонь-ко, ра- дуй си ма-

ть- нонь- ко, взь-ло сльуб ди- ть- нонь-ко.

Рісна р.

31.

Під вік-на- ми ка- ли- на під вік-на- ми

ка- ли- на бі-лим цві- том за- цви- ла.

Лисівці.

32.

Тре-ба вінь- цы ма-ть- нонь- цы, тре-ба вінь- цы

ма-ть-н- цы і ўсо- йі ро- ди- нонь-цы.

Стратин.

33.
 Йа ўже дзвонькі дзвоніт, йа ўже дзвонькі
 дзвоніт, голасныкі заводзіт. *Стратин.*

34.
 В до-ли-ну па-нын-кі, в до-ли-ну, в до-ли-ну па-нын-
 кі, в до-ли-ну по чер-во-ну ка-ли-ну. *Плетеніч.*

35.
 Бла-го-сло-ви Бо-жень-ку, бла-го-сло-ви Бо-
 і Пре-чи-ста-я Ма-ти і Пре-чи-ста-я
 жень-ку, і ти рід-ний ба-тень-ку.
 Ма-ти ве-сь-лы за-чи-на-ти. *Поршна.*

36.
 1. Там у лу-зі ка-ли-нонь-ка там у лу-зі
 2. Тон-ка-я, ви-со-ка-я тон-ка-я
 ка-ли-нонь-ка тон-ка-я, ви-со-ка-я.
 ши-ро-ка-я, ли-стыч-ком ши-ро-ка-я.
Поршна.

37.
 Си-ва-йа за-зу-лень-ко, си-ва-йа за-зу-
 С паньско-йі са-но-жи-ти с паньско-йі са-но-
 лень-ко не ви-льи-тай ра-нень-ко.
 жи-ти йа з вишне-во-го са-ду. *Гряда.*

38.
 Бла-го-сло-ви Бо-жень-ку, Бла-го-сло-
 ви Бо-жень-ку, тай ти рід-ний ба-тень-ку!
Гринів.

39. *Largo.*
 Де ти ріс, бар-ві-нонь-ку? де ти ріс, бар-ві-
 ньку? ци в лы-сы, ци ф са-донь-ку? *Рісна р.*

40.
 По-над ду-най сте-жень-ка, по-над ду-най сте-
 жень-ка йшла не-йу Ма-ри-сень-ка. *Рісна р.*

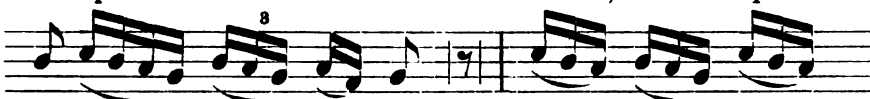
41.
 На не-бі мі-сяць йас-ний, на не-бі мі-

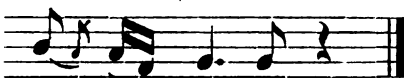
сѣць йас-ний, а наш друж-бонька крас-ний. *Висоцко.*

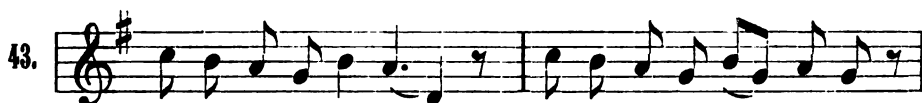
Прий-шла кни-ги- ны с се- ла, прий-шла

кни-ги- ны с се- ла смут- на- йа

не ве- се- ла. *Гряда.*

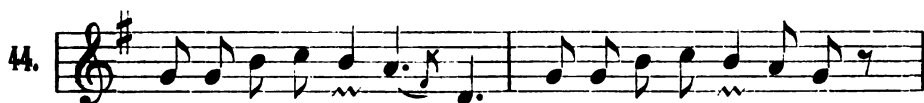

Ой бла-го-сло-ви Бо-же, Ой бла-го-сло-ви Бо-же,
І Пре-чи-ста-йа Ма-ти І Пре-чи-ста-йа Ма-ти

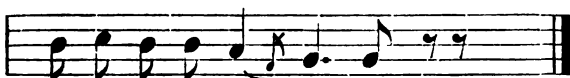

і Пре-чи-ста-йа Ма-ти.
ве-сь-ля за-чи-на-ти.

Ражив.

Ой бла-го-сло-ви Бо-же, ой бла-го-сло-ви Бо-же

І Пре-чи-ста-йа Ма-ти.

Топорів.

Де со-нын-ко за-хо-дит, де со-нын-ко за-хо-дит,

там Ма-ри-сень-ка хо-дит.

Топорів.

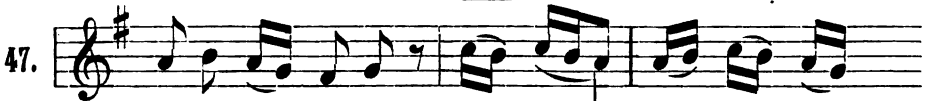
До ду-на-йу сте-жень-ка, До ду-на-йу

сте-жень-ка, ку-да йшла Ма-ру-сень-ка.

Лисятичі.

7,7 = як висше.

 $(7 + 7) + (7 + 7)$

Па-њи ста-ро-сто сер-це дай ми го-

ріу-ки с пер-цем ци с пер-цем, ци ни с пер-

цем, ко-би з ле-гой-ким сер-цем. *Лисівці.* $(7 + 7) + (7 + 7) + (7 + 7)$

Су-ха-йа тер-ни-нонь-ко, Ма-ри-сью, ди-ти-нонь-ко,

при-сту-пи сь з близенька, по-кло-ни сь з низенька, най то-бі

кож-дий мовит: най ти Бог бла-го-сло-вит!

Мечишів.

$$7 + (7 + 7 + 7) + 7$$

49.
 Тогдим сї ра-ду-ва-ла, тогдим сї ра-ду-ва-ла,

 Як йим го-ло-ду-ва-ла; за йид-но дво-йи ма-йу.
 те-пер сї ве-ли-ча-йу, *Рудно.*

50.
 До-брий ве-чир то-му, до-брий ве-чир то-

 му, на хто йи ў тїм до-му, ста-ро-му і ма-ло-

 му, і Бо-го-ви сьви-то-му. *Страгин.*

51.
 Не-ма ксьон-дза ў до-ма не-ма ксьон-дза ў до-ма;

 по-йї-ха-ли ді Льво-ва, кљу-чи-ки ку-пу-ва-

 ти, цер-кви-цьу від-ми-ка-ти. *Страгин.*

$$7 + (7 + 7 + 7 + 7) + 7$$

52.
 Бла-го-сло-ви Бо-же Бла-го-сло-ви

Бо-же, і во-тець і ма-ти ў пчысли-ву го-ди-нонь-
ку сво-йи-му ди-тиноньку ві-но-чок у-ви-ва-ти.
Мечишів.

$$(\overset{6}{7} + \overset{6}{7}) + (7 + 7) \oplus 7$$

53.

Дай-те мам-ко гол-ку тай ни-точ-ку шоў-
ку ни-точок клу-бо-чок за-чи-на-ти ві-но-чок
за-чи-на-ти ві-но-чок. *Стецева.*

Прим. 1) віддих; опущено «на».

$$(5 + 5); (6 + 6).$$

54.

Ой ку-ри, ку-ри не пій-те ра-но, ой
ку-ри, ку-ри не пій-те ра-но. *Дорошів Великий.*

55.

Хо-дит Ма-ри-сы сым лыт по лы-сы, ой
лы-сом, лы-сом, зе-ле-ним бар-він-ком. *Порша.*

56.
 Ой по-вій ві-тронь- ку з го-ри в до-линоньку! Ой по-вій ві-
 Нех не-неч-ка чу- йи, нех сьа при-го-ту-йи. Нех не-неч-ка

тронь-ку з го-ри в до-ли-нонь-ку!
 чу- йи, нех сьа при-го-ту- йи.

Топорів.

(8 + 8)

57.
 Ой ти го-ро ка-мийн- на- йа, чом по то-бі кінь-

 ми гра-йут?

58.
 Станьте та-ту пе-ред ме-не станьте та-ту пе-

 ред ме-не, тай на- пий-те ся до ме-не. *Лисівці.*

(8₂ + 8₂)

59.
 Ей на го-рі йо-вес, йо- вес, ей на го-рі йо-

 вес, йо- вес, ей схо-ди си ро- де у- вес,

 ей схо-ди си ро- де у- вес. *Стецева.*

60.
 Та деж ми си ві-бе-ра-йим, та деж ми си ві-
 бе-ра-йим, тай ци йу лыс, ци ў ды-бро-ву?
 тай ци у лыс, ци ў ды-бро-ву? Тай ны у лыс,
 ны ў ды-бро-ву, тай ны у лыс, ны ў ды-бро-ву,
 лишень до бо-жо-го до-му. *Стецав.*

Гр. мішані. $(5 + 7) 2; 5 =$; $7 =$ як в.

61.
 Ой зле-ты-ло йа два ан-ге-ли з не-ба,
 ой зле-ты-ло тай два ан-ге-ли з не-ба. *Гряда.*

62.
 Ой по-сы-йу йа йу по-ле лиў-ку ле-
 ну, ой по-сы-йу йа йу по-ле лиў-ку ле-ну. *Лисівці.*

(5 + 3) + (5 + 3). 3 = | . . . : 3 = | . . . ³

63.
 Віт-чи-ни, Бо-же, во-ро-та, бо йде до сьльу-

бу си-ро-та. *Висоцько.*

(6 + 3) + (6 + 3): 3 = | . . . = | . . . ; 3 = | . . .

64.
 Йа з до-лу со-нын-ко го-рі йде, Йа з до-лу

со-нын-ко го-рі йде. *Дуліби.*

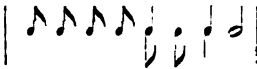
65.
 При-па-дай мо-ло-да до сто-ла,

при-па-дай мо-ло-да до сто-ла. *Лисятчі.*

66.
 Гри-біньци, ма-тын-ко, гре-бінь-ци, шче-са-ти

ко-сонь-ку до віньци. *Дашави.*

67.
 Го-рі-ли сьві-ченьки, палали, йак наші ды-тоньки сьльуб брали.

7(8) =
 $(\overset{7}{7} + 3) + (\overset{8}{7} + 3)$ 3, 3 = як вище

68.
 При-йі-ха-ли зі Льво-ва па-ни-чі при-
ten

 йі-ха-ли зі Льво-ва па-ни-чі. *Гринів.*

69.
 За-ку-ва-ла за-зу-лей-ка на гіль-ци,

 за-ку-ва-ла за-зу-лей-ка на гіль-ци. *Дорошів Великий.*

70.
 Там на го-рі фі-йа-лонь-ки за-цви-ли, там на го-

 рі фі-йа-лонь-ки за-цви-ли. *Підберезці.*

71.
 Ой ле-ты-ли бі-лі гу-си че-рес сад, ой ле-

 ты-ли бі-лі гу-си че-рес сад. *Рожнів.*

72.
 Ой ле-ты-ли бі-лы гу-си че-рес сад, тай

73.

По-кір- не-йи де-реу-це йа-ли-на, кланьнийть сьа сьп.

Га-ну-сень-ка ди-ти-на. *Рожнів.*

74.

По- кір- но- йи ди- ть- той- ко, кни- ги- ней- ко, нис-ко сьі кла-нъя- йиш ба- тей-ку. *Гряда.*

75.

Ой сум-на-йа пий- тонь- ка, сум-ний день: су-му- Ко-муж ти сьі, Ма-ри- сень- ко, по-кло- ниш, жи ти ва- ла Ма-ри- сень-ка цы- лий день. сво- йі ма- ты- нонь-ки не ма- йиш? *Рудно.*

76.

Ой за-цви-ли фі- йа- лонь-ки, за-цви-ли, ась сьі го-ри з до-ли- на-ми за- тьми-ли. *Рісна Руски.*

По-ди-ви ся мо-ло-день-ка на-зад се-бе, чи не сто-їт

твій ба-тько ко-ло те-бе Ой ўже йа си о-гльн-да-ла не

раз, тай не два, не-ма тут-ка ўже ба-тька, тай не-ма.

Дашава.

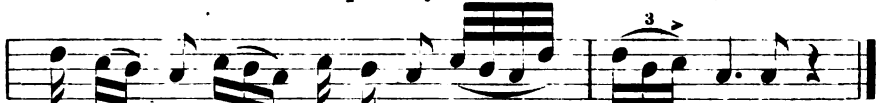
1. Ой на го-рі фі-йа-лонь-ки за-цви-ли, там
2. Ой там ту-ди й Ма-ри-сень-ка хо-ди-ла, роз-

сы го-ри з до-ли-на ми при-кри-ли.
май зы-льи, роз-май зы-льи са-ди-ла. *Рудно.*

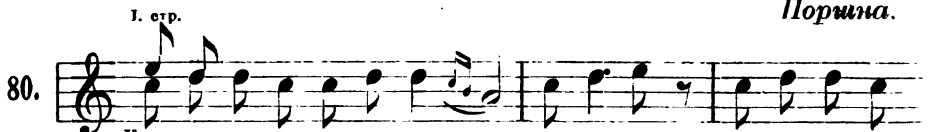

1. Ой за-цви-ли фі-йа-лонь-ки, за-цви-ли,
2. Там мо-ло-да Ма-ри-су-ны хо-ди-ла,

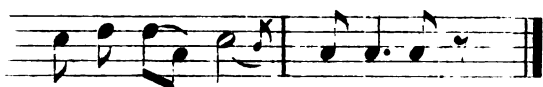

ой фсьу го-ру ка-мін-ну-йу оп-кри-ли,
тай роз-май-рин ка-ли-нонь-ку ло-ми-ла.

Порина.

1. Ой чер-во-на ка-ли-ноч-ка сты-ни гне, ой чер-во-на
2. Ой мо-ло-да мо-ло-дєнь-ка по-клин бий, ой мо-ло-да

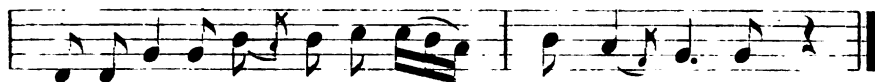
ка-ли-ноч-ка сты-ни гне.
мо-ло-день-ка поклін бйи.

Мискуличин.

81.

Ой по ро-сы го-ло-соч-ку по ро-сы

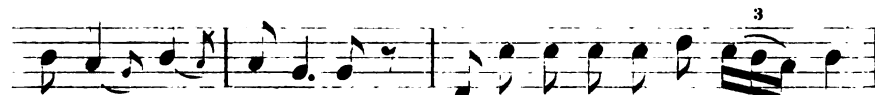
вой ци пі-зна-йи ма-тын-ка до го-ло-сы.

Стуцисі.

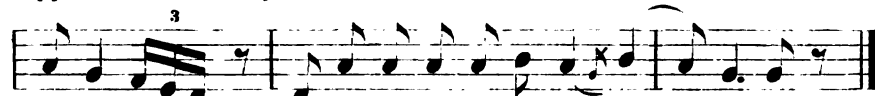
82.

Зе-ле-на-йа ру-той-ко, жоўтий цьвіт, зе-ле-на-йа

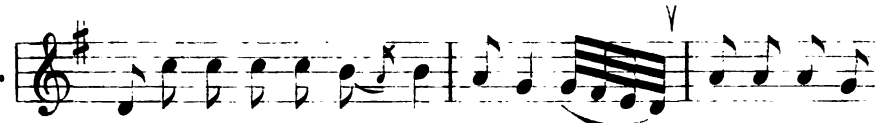
ру-той-ко, жоўтий цьвіт. Не-ма мо-го ми-лей-ко-го

доў-гу ніч, не-ма мо-го ми-лей-ко-го доў-гу ніч.

Дорошів Вел.

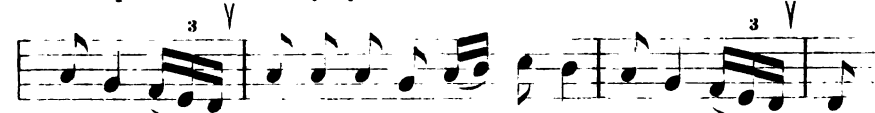
82a.

Зе-ле-на-йа ру-той-ка, жоўтий цьвіт, не-ма мо-го

ко-ро-лей-ка доў-гу ніч. Пи-са-ла би йа ли-стой-ки,

не ўмі-йу, пі-сла-ла-бим пі-сла-нь-ца. не сьмі-йу. Пі-

шла бя йа са-ма- йа, бо- йу сьа, у ко- ро- лей-
ка би-стра рі- чей- ка, ўтоплу сьі. *Гряда.*

3, 3 = як 63.

83.
 Ко-муж ти сьа, дыўчи-нонь- ко вьла-нья- йиш? жи ти
сво- го ба- тень- ка не ма-йиш? *Висоцко.*

84.
 Ой ле- ты- ла пта- шеч-ка: че че че, сьі-ла со- бі
на ві- кон-це, шче-бе- че: ой чи ту та Ка-су-нень-ка, чи
не та, не вжеж йі- йі ко- сонь- ка рос-пле-те-
на. Ой чи ту та Ка-су-ненька, чи не тут, не-хай
йі- йі ру-су ко- су рос- пле-тут. *Рожнів.*

$(7_s + 3) + (7_s + 3) 2$ *ten*

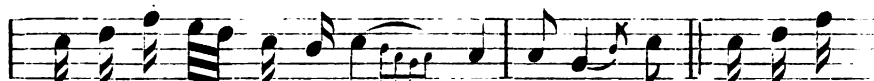
85.
 Тай за-стыльа мо-ло-день- ка за-сты-льа тай за

йа- снень- ки по- дві- р'я тай на йа- снень- ки

по- дві- р'я. Ой ма- йу йа ў го- род зы- льи зе- ле- не,

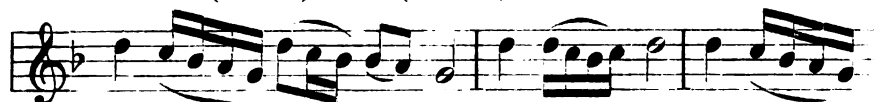
хто го й бу- де по- ли- ва- ти без ме- не хто го бу-

де по- ли- ва- ти без ме- не. *Стецева.*

$(\overset{6-8}{5} + \overset{4}{3}) X + (\overset{4}{5} + \overset{4}{3}). 3, \overset{4}{3} = \text{як в.}$

86.

Ві Льво- ві в зам- ку буб- ни б'ють, а в на-

шім до- мі він- ки в'ють, а з йа- ко- го

де- ре- ва? з йа- ли- ни, і с чер- во- но- йі
і с зе- ле- но- го

ка- ли- ни, і с пах- ньу- шчо- го
бар- він- ку,

ва- силь- ку. *Лунаїв.*

87.
 У сто-ро-ны па-нын-ки, ў сто-ро-ны, рос-сунь-те
 ви сы, ве-сьль-ні, те-пер ме-не ба-тень-ко да-ру-йи
 ве-ли-ким да-ром по-са-гом, шче більшим да-
 ром, він-че-нбом. *Стратин.*

88.
 Ой ко-ны, ко-ны во-ро-ны чи чу-йи-те сьа
 йа ў силы, чи до-ве-зе-те мо-ло-ді до то-йі
 до то-йі го-ронь-ки кру-то-йі, йа ў ті-йі цер-коў-цы
 до то-йі цер-коў-цы сьви-то-йі.
 сьвятий спас звінчай, звінчай двойи ды-тий з ме-жи нас!
Рудно.

89.
 Бу-ло лы-то, бу-ло лы-то, не зи-ма по-сьі-йа-ла
 чор-но-бриў-цы. тай не-ма; тай ўжеж мо-йі чор-но-бриў-цы

Лисяці.

(8 + 5); 5 = |

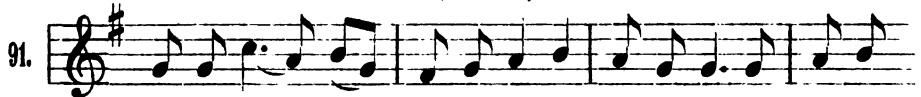
Ой пли-ва-ла швитка риб-ка по мо-рах, по дні,

ой пли-ва-ла швит-ка риб-ка по мо-рах по дні.

Стратин.

(4 + 8)

Ла-до, ла-до, брат сестроньку за стіл ве-де ла-до,

ла-до, брат сестроньку за стіл ве-де. Підберезці.

Гр. переплітани $(5 + 5) + 7 \frac{5}{7} =$ як 61.
 $\frac{5}{7} = \text{''}$

Ой шчо ж то нам ой шчо ж то нам по нових сьбінех стояти.

Лисятці.

На мо-ло-день-кі, на Ма-ри-сень-ци зе-де-

ний ві-нок си йа-ти.

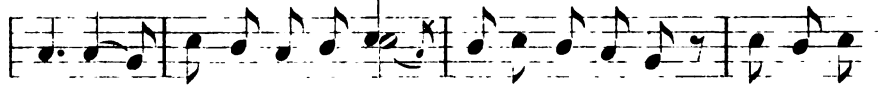

Лисятці.

Зложені. $(5 + 5) + 7 + (5 + 5) + 7;$
 $+ \{(5 + 5) + 7\} 2 \quad 5,7 = \text{як в.}$

93.
 Ле-тит ку-нонь-ка ко-ло лы-сонь-ка йа з лысу при-

 лы- та-йи ле-тит ку-нонь-ка ко-ло лы-сонь-ка,

 йа з лысу при-лы- та-йи. *Микуличин.*

94.
 Да-ле-ко чу-ти, да-ле-ко слаў-но, пічо ста-ростоньки *ten*

 йі-дут. Да-ле-ко чу-ти, да-ле-ко слаў-но. пічо ста-ро-

 стонь-ки йі-дут. *Підберезці.*

95.
 Ой ма-ти си-на, ой ма-ти си-на в до-ро-гу ви-

 ра-джа-йи, Ой ма-ти си-на, ой ма-ти си-на

 в до-ро-гу ви-ра-джа-йи. *Топорів.*

96.
 При-сту-піт нень-ко, при-сту-піт мам-ко, до ти-со-

 во-го сто-ла: ві-ку-піт нень-ко, ві-ку-піт мамко,

 ві-но-чок від-жі-но-чок. *Стецева.*
ten ten

97.
 Кре-мін-на й го-ра, кре-мін-на й го-ра тьш-ко йи-йу

 лу-па-ти, ка-мін-не сер-це ў мо-ло-день-ко-йі,

 не мо-же за-пла-ка-ти. *Стецева.*
ten ten ten

98.
 Їа ве-ли-кий двір, Їа ма-лень-ка збір, не усьа ро-ди-на

 мо-їа! пішлў во-ро-на ў чў-жу сто-ро-ну
 їа со-ло-ві-їа піт ся-ру землў

 по ро-ди-нонь-ку сво-їу.
 гей по мам-ку рід-неньку. *Стецева.*

99.
 Лы-гат па-вонь-ка по сы-но-жьы-гах, лы- та- йи,
 при- лы- та- йи, Хо- дит мо- ло- да по но- вим
 до- му, т сто- ло- ви при- па- да- йи. *Дуліби.*

100.
 Зна-ти пташечку по лы-та-шеч-ку шчо ни-зень-ко
 лы- та- йе. Зна-ти Ма-рй-ку по хо- дач-ко- ви,
 шчо не- неч- ки не ма- йе. *Лисівці.*

101.
 Ой зна-ти, зна-ти, шчо си-ро-тонь-ка, шчо не ма- йи
 ба-тень-ка; Ой зна-ти, зна-ти, шчо си-ро-тонь-ка.
 шчо не ма-йи ба- тень-ка. *Кочурів.*

02. Ой зна-ти, зна-ти, кни- ги- ней- ко, шчо ма-
 тын- ки не ма-йиш: стіл не сте- ле- ний, двір не
 ме- те- ний. ро- ди- на не спро- ше- на. *Гряда.*

103. Знати, дівонько, зна-ти мо- ло- день-ка, жи ты не
 ба-тень-ко да- йи: стіл не сте- ле- ний, двір не
 ме- те- ний, не-ма ўсо-йі ро- ди- ноч-ки. *Рісна Руска.*

104. Ой ка-заў йис ми, кли- но-вий ли- сте. шчо не бу-
 деш на- да- ти; те- пер па- да- йиш, зем- лень- ку ку- йиш,
 ту- гу зи- монь- ку чу- йиш. *Плетеничі.*

ten

105. Ой мо-виу йиш мі, кли- ніу ли- сточ- ку, шчо не бу-
 деш па- да- ти, а ти па- да- йиш, зем- лей-
 ку кри- йиш, ту- гу зи- мой- ку чу- йиш. *Сіґізів.*

106. Там ў поли со- сна, три лы- та ро- сла ўчи сы, Гандзу-
 ньу, ро- би- ти! Ой шче ты не взьіу мо- ло- дий Мі- хась,
 йуш ти сы бе- ре би- ти! *Поршна.*

107. Ой ў по- ли со- сна, три роч- ки ро- сла, ўчи сы, Га- ну-
 сьу, ро- би- ти, ой шче ты не взьау той Ми- ха-
 сень- ко, ўже ты сы бе- ре би- ти. *Стратин.*

108.
 Хтож те-бе бі-ліў, хтож те-бе бі-ліў бі-ла-йа бе-
 ре-зонько? хтож те-бе ўби-раў, хтож те-бе ўби-раў
 мо-ло-да си-ро-тонь-ко? *Рахнів.*

108a.
 Бі-ли-ли ме-не сьні-ги мо-ро-зи
 з буй-ни-ми ві-тронь-ка-ми ўби-ра-ла ме-не
 мо-йа се-стру-ня з мо-йі-ми дру-жеч-ка-ми. *Рахнів.*

109.
 Ой ка-заў йис ми, кли-ныў ли-стоньку, нічо не бу-
 Ой а ти па-деш, землень-ку крийши. ту-гу зи-
 деш па-да-ти. Ой а ти па-деш, землень-ку кри-йши.
 монь-ку чу-йши.
 ту-гу зи-монь-ку чу-йши. *Дашава.*

110.
 Там за во-ротъ-ми, там за во-ротъ-ми

 ро-сонь-ка не спа-да-йи, там Ма-ри-сенька,

 там мо-ло-день-ка, красоньку рос-сі-ва-йи.

 Ой да-йу, да-йу, пче до-ма ма-йу.

 до-лень-ки не ўга-да-йу. *Волчуги.*

(Гр. навязувані) (5 + 5) + 7 + 7₂ (5,7 = я. в.)

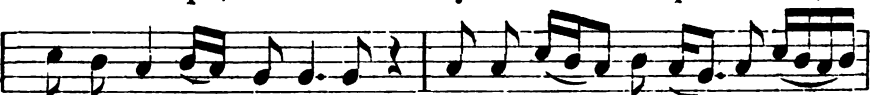
ten ten
 111.
 Же-ле бервін, бервінковий цвіт, ўстань, мамко й перед мене,

 ўстань мамко й пе-ред ме-не на-пий си до ме-не

 с поў-но-йу поўничь-ко-йу, з до-бро-йу й во-лечь-ко-йу,

 з до-бро-йу й во-лечь-ко-йу. *Стецева.*

112.
 Ой го-ро, го-ро, ти ка-мий-на-йа, чо-му си

 не лу-па-йиш? Ой ти мо-ло-да, ти дыў-чи-новь-ко,

 ка-мь-не сер-це ма-йиш. Чо-муж ти го й не рос-пла-чеш,

 йак твій ба-тень-ко пла-че? Йак твій ба-тень-ко пла-че,

 йак сиў со-кіль шче-бе-че? *Дуліби.*

113.
 Гой а з ру-точ-ки дві-три кві-точ-ки бла-го-

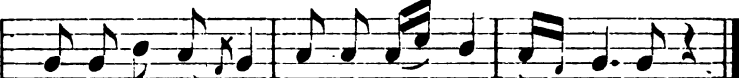
 сло-ви Бо-же бла-го-сло-ви Бо-же,

 пре-чи-ста Ды-во Ма-ти ві-но-чок у-ви-ва-ти.
Лисівці.

(Переплітані) $(\overset{4}{5} + 5) + 3; \overset{4}{5} =$ як висше; $3 =$

114.
 Сві-ти, цо-сві-ти йас-ний мі-сьи-цьу, й над на-ми!
 Ві-бе-рай же си та мо-ло-день-ка йа з на-ми!
Стецева.

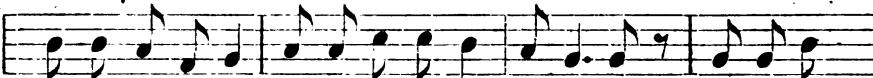
115. Ой а шчо ж то сьї за но-ви-ноч-ка поў-ста-ла,

 шчо мо-ло-день-ка по ба-тень-ка при-сла-ла? *Лисятчи.*
{(5 + 5) + 3} 2.

116. По-під са-до-чок по-під вишньо-вий зе-ле-ний,

 по-під са-до-чок по-під вишньо-вий зе-ле-ний. *Гринів.*

117. Ой рос-то-че-но по-во-ло-че-но по сьї-нях,

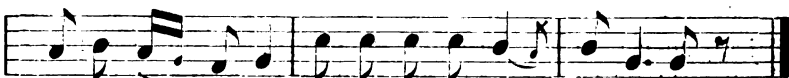
 ой рос-то-че-но по-во-ло-че-но по сьї-нях. *Ку-да не*

 і-шла греч-на-їа пан-на на по-саг, *ку-да не і-шла*

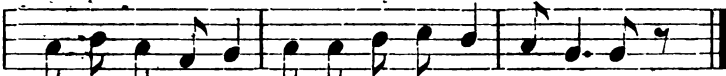

греч-на-їа пан-на на по-саг. *Гринів.*

118. Зви-ду-їу-чи сьї, спи-та-ю-чи сьї ба-тень-ка,

 зви-ду-їу-чи сьї, спи-та-їу-чи сьї ба-тень-ка. *Стратин.*

119. Ой рос-сы-я-ли дрібний ва-си-лець по дво-ру,

ой рос-сы-я-ли дрібний ва-си-лець по дво-ру. *Дорошів Вел.*

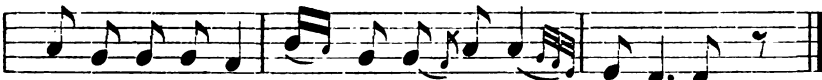
120. По-піт са-до-чок, по-піт виш-ньо-вий сте-жень-ки,

По-піт са-до-чок, по-піт виш-ньо-вий сте-женьки.

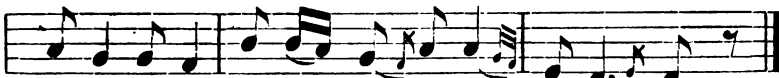
Мечишів.

121. Ой за-бре-ні-ли ко-ва-ні во-зи на мо-сьті,

Ой за-бре-ні-ли ко-ва-ні во-зи на мо-сьті. *Грядя.*

122. Ой зли-ну-ло два три ян-ге-ли й а з не-ба,

ой зли-ну-ло два три ян-ге-ли й а з не-ба. *Грядя.*

123. Ой зли-ну-ли бі-лі це-гол-ки на во-ду, Ой зли-

ну-ли бі-лі це-гол-ки на во-ду. *Рудю.*

(Ріжнородні групи) $(5 + 4) + 7 + 7$; $4 = \text{♪♪♪♪}$; $5 \text{ і } 7 = \text{я. в.}$

$(5 + 4) + \overline{7 + 7} + 7.$

124.
 Ой по-си-ла-ла мо-ло-день-ка си-ву-йу ?

 за-зу-леч-ку, си-ву-йу за-зу-леч-ку, піт си-ру-йу

 зем-леч-ку по сво-йу ма-ті-ноч-ку. *Дуліби.*

(„Колісцеві“ гр.) $7 + (\overset{3}{4} + \overset{4}{5}) + 7$; $\overset{3,5}{4} = \text{||} \text{♪♪♪ \text{||}}$ ($7 \text{ і } 5 = \text{я. в.}$)

$(7 + 7) + (3 + 4) + 7_8.$

125.
 Чи-йіж то ми поў-нонь-кі рі-дом сто-лом сто-йа-ли?

 мід, ви-но, са-хар, пи-во, па-ле-на-йа го-рі-воч-ка.
Лисятичі.

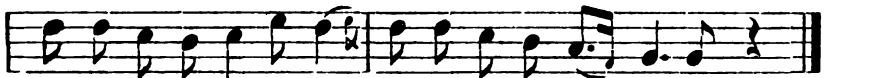
$(\overline{7 + 7} + 7) + (3 + 5) + 7.$

126.
 У́же бу-йа-ри на мо-сты́ уже бу-йа-ри на мосты́,

 під ни-ми ко-ньї го-стри́. Грай ко-ньу, грай пі-до мно-йу

 під мо-йу дру-жи-но-йу. *Дашава.*

$7 + (7 + 7) + (4 + 4) + (7 + 7).$

17.
 Дьн-куй-мо ксьон-дзонь-ко- ви дьн-куй-мо ксьондзонь-ко-ви

 Нак сво-му ба-гень-ко-ви шчо нам сьльубдаў ни мно-го взьаў:

 шіў-чварта чер-во-но-го віт па-на мо-ло-до-го. *Стратин.*
 $(7 + 7) + (7 + 7) + (5 + 5) + 7.$ (cf 47 і 92).

128.
 Віт сто-ла до по-ро-га й у-доп-та-на

 до-ро-га; ро-ди-на йі доп-та-ла,

 мо-ло-ду да-ру-ва-ла. Ны зо-ло-ти-ми, ны чер-во-ни-ми
 Лише шчысьцячком, тай здоравячком,

 до-бро-йу до-лень-ко-йу. *Лисівці.*

 $(\overset{6}{5} + 3) 2 + (\overset{4}{4} + 5) + \overset{7}{7}; \overset{6}{5} =$ $(4, 5 і 7 = \text{як висше}).$

129.
 Рос-си-па-ла сьі ру-тонь-ка ко-ло зе-ле-но-го дубонька.

 Рутож мо-йа, дріб-на зе-ле-на с ким йа ты по-зби-ра-йу?
Підберезці.

130. *v*
 Та рос-си-ца-ла сь-я ру-тонь-ка до зе-ле-но-го

 ві-нонь-ка. Ой рутко ж моя, дріб-на, зе-ле-на,

 чым жез йа ты по-зби-ра-йу? *Порина.*

131. *ten*
 Ви-ла Ма-ри-сень-ка ві-но-чок скрутої руті сердчок;

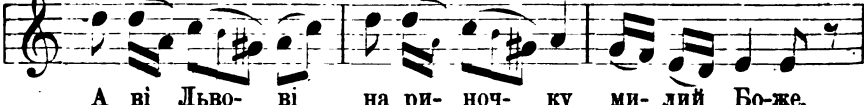
 ви-ла, ви-ла, пе-ре-ви-ва-ла, ф се-ре-ди-ну йаскір бра-ла.
Підберезці.

132. *v*
 Ра-но ра-нень-ко ў не-дѣ-лю пі-шла Ма-ри-ны

 ў шиль-ві-йу. А хтож ме-не ў шильві-йі знай-де,

 то-му йа сь-я зо-стаў-льу. *Плетеничі.*
 (Весільні пісні принагідні, чужого тингу.)

(4 + 4) + 4;

133. *Allegretto.* *ten*
 А ві Льво-ві на ри-ноч-ку ми-лий Бо-же,

там вї Львові на ри-ноч-ку ми-лий Бо-же!

Плетенічі.

Moderato. (5 + 5) + ^{8,}8 + 5; (5, 8 як 573).

134.

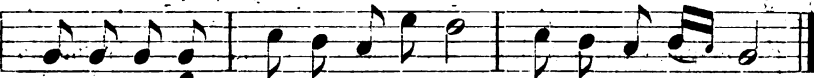
Го-спо-да-ру наш, Го-спо-да-ру наш! Ой щожти нам,

ой щожти нам на ве-че-ру дані? Ой дам їа вам, дам,

на ве-че-ру вам там їи ба-ран кру-то-ро-гий, їи ко-гут

жоў-то-но-гий, ой дам їа вам дам, на ве-че-ру вам.

Плетенічі.

Весільні пісні парубоцькі (шутливі).

Allegretto comodo. (5 + 5) 2.

135.

Ой наш мо-ло-дий до Ку-тьї хо-диў на-ші мо-ло-дї

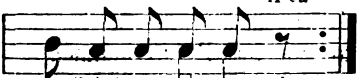

чо-бо-ти ку-пїў (2). *Стецева.*

136.

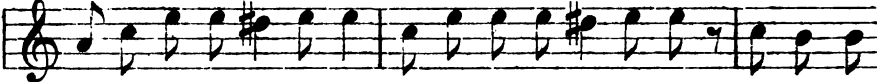

Ой го-ца, го-ца, не да-ла, ко-ца; да-ла ве-ріт-ку,

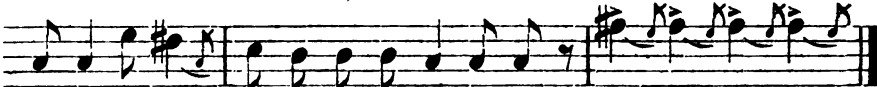

не-ма за-гріт-ку (2). *Стецева.*

(7 + 7) 2.

137.

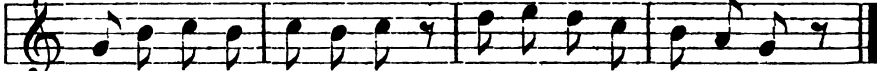
Тешчя зятя луби-ла, со-рочь-ку йи-му ўши-ла, с по-лот-на

то-ненько-го дзя зятя ми-лень-ко-го, гой, гой, гой, гой!

*Стецца.**Marciale.*

(4 + 3) 2.

138.

Чи-йа гребля, то-го стаў, йак хто годен, так дыстаў,
Йак не го-ден, то дер-жи, до чьу-жо-йі не бі-жи.

Стецца.(8 + 6) + (8 + 6₂).

139.

На добри-день, на добри-день, а йа і-ду спати, сто-йіт йа-вір
Ой ці йа-вір, ці не йа-вір, то зе-ле-на то-йа, ме-же тре-ма

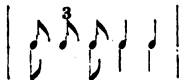

над во-до-йу тре-ба го зі-т'я-ти, тре-ба го зі-т'я-ти.
ды-вонька-ми і-но йід-на мо-йа, і-но йід-на мо-йа.

Коровіця.

3) Колядки і щедрівки.

 $(\overset{4}{5} + \overset{4}{5}) 2; (\overset{4}{5} + \overset{4}{5}) + p (\overset{4}{5} + \overset{4}{5}).$

а) $\overset{4}{5} =$

Moderato.

140.

Го-та-вонь-ка, му-ра-вонь-ка де хо-ди-ла Га-ну-ненька.
Ой хо-ди-ла сту-па-йу-чи носи-ла вл'ючі стиска-йу-чи.

Ражыт.

141. Там на рі-ці, на Йор-да-ни Пре-чи-ста Панна
 Хри-ста ку-па-йи. *Дунаїв.*

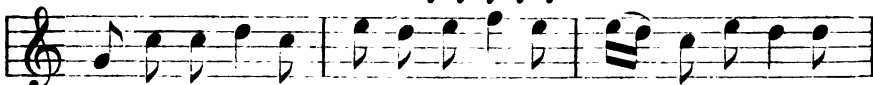
142. 1. Пі-шла Га-ну-ней-ка по во-дой-ку, ра-но
 2. Зо зло-ти-ми ко-но-воч-ка-ми, ра-но
 ра-но по-ра-ней-ку.
 ра-но по-ра-ней-ку. *Мечниця.*

6) 5 = *Sostenuto.* *ten*
 143. Там за го-ро-йу, за ка-мий-но-йу,
 там греч-на пан-на ши-тьий-ко ши-йи. *Рудно.*

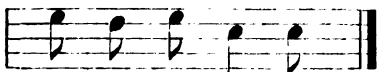
144. Чий же то плу-жок най-ран-че вий-шоу? ра-но
 ра-нень-ко, сьві-ти зо-рень-ко! *Стратин.*

*Moderato.*в) 5 = |

145.

1. Ой там у лы-сы, при о-си-чи-ны, сто-йт де-реу-це
2. Сто-йт де-реу-це тон-ке, ви-со-ке, ко-рінь гду-бо-кий,

тон-ке, ви-со-ке.
ли-сток ши-ро-кий. *Висоцько.*

146.

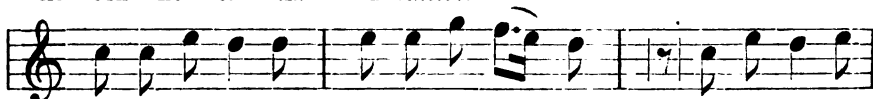

1. Ой два братчи-ки сьі-но ко-си-ло, ой два брат-чи-ки
2. Се-стри-ця Галья йі-сти но-си-ла, се-стри-ця Га-ля

сьі-но ко-си-ло.
йі-сти но-си-ла. *Ражнів.*

147.

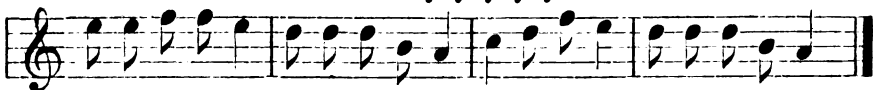
1. Ой ў го-ро-доч-ку, при бер-ві-ноч-ку, шче-дрій ве-чір
2. Ой там дыўчи-на ви-ноч-ки ви-ла, шче-дрій ве-чір

сьві-тий ве-чір.
сьві-тий ве-чір. *Дашава.*

г) 5 = |

148.

Ой пійте, пійте, куройки рано, рано, рано, бардзо ранейко!

Ременів.(5 + 5) + р 3 + 5. 5 = як в.; р 3 = |

149.

1. Ходит павойка йа по садоўку, дай Боже, йак у садоўку.
2. Ой хо-ди, ходи, пі-реч-ко губи, дай Боже, пі-реч-ко гу-би.

Гряда.

$(5 + 5) + p; 5 = \text{як } 142.$

$p = 3.$

150.

1. Ой там на ганку, на ви-со-кім замку, ле-ль-йа,
2. Ой чи йст ъ дома греч-на-йа панна Ма-рі-йа?
Висоцко.

$p = \frac{(1+3)}{7}$

151.

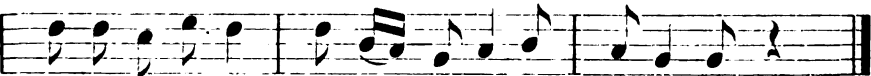
1. Ви-со-ко сиджу, да-ле-ко виджу, ой ка-ли-но, ка-ли-но!
2. По-гльда-йу си на глибоке мо-ре, " " "
3. А ъ глибокім мори там корабель пливе, " " "
Ременів.

$(5 + 5) + p [3 + (5 + 5) + 3] 5 = \text{як } 148; 3 = \left[\begin{array}{c} | \\ \text{ } \\ | \end{array} \right] \left[\begin{array}{c} | \\ \text{ } \\ | \end{array} \right] \left[\begin{array}{c} | \\ \text{ } \\ | \end{array} \right] \left[\begin{array}{c} | \\ \text{ } \\ | \end{array} \right]$
ten

152.

Ой добрий ве-чір, гречна-йа пан-но, до те-бе!

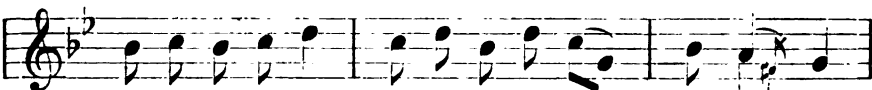
ten

Ой чи по-зво-лиш за-шча-дру-ва-ти у се-бе.

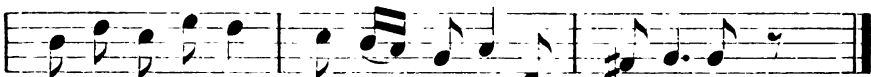
Висоцко.

ten

153.

Ой чий то плужок най-ран-че вий-шов? Ой йи-го

ten

Ой йи-го, йи-го, го-спо-да-ронь-ка на-ше-го.

Висоцко.

154.
 Там на го-ро-ньці, дві со-ко-лонь-ці йачмінь жнут,

 на до-ли-ноньці дві па-ня-ночки льон бе-рут.

Дашава.

155.
 Там на го-рой-ці дві со-ко-лой-ці йач-мінь жнут,

 а на до-ли-ни дві за-зу-лей-ки льон бе-рут. Рів-най же,

 рів-най же, Бо-же го-ри з до-ла-ми рів-ней-ко, Що-би ми-

 ні бу-ло аж до ба-тень-ка вид-ней-ко.

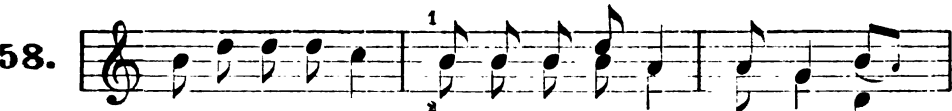
 $(5 + 5) + 3 + (5 + 5 + 3)$

156.
 Па-сла Ма-ри-ні чо-ти-ри во-ли в йа-ли-ні,

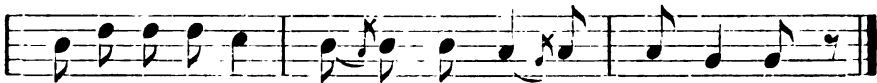
 ой там в йа-ли-ні при зе-ле-нень-кі ду-би-ні. *Стіхів.*

157.
 Па-сла Ка-су-ні чо-ти-ри во-ли в йа-ли-ні,

 гей же в йа-ли-ні при зе-ле-нень-кі ду-би-ні. *Стратин.*

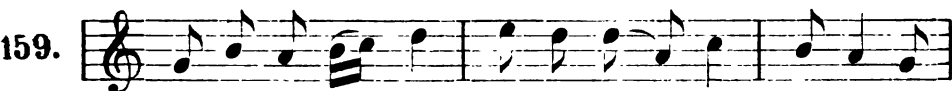

1. Па-сла Гандзуны чо-ти-ри во-ли в йа-ли-ны,
2. Су-кин-ку ши-ла во-ли згу-би-ла в йа-ли-ны,

гей же в йали-ны, при зе-ле-нень-кі ду-би-ны.
гей же в йали-ны, при зе-ле-нень-кі ду-би-ны.

Новий Став.

1. Ой у са-доч-ку, ў ви-но-гра-доч-ку, вин-на-йа,
2. Со-ко-ти-лаж йіх греч-на-йа пан-на, вин-на-йа,

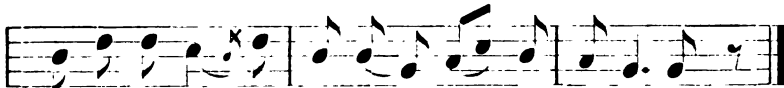

вин-на-йа йа-блінь чер-во-ны йап-ка зро-ди-ла.
вин-на-йа йа-блінь чер-во-ны йап-ка зро-ди-ла.

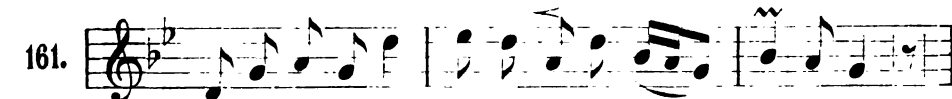
Волчкіўці.

Вийшла дыў-чи-на ра-но по во-ду ў не-ды-льу,

ў не-ды-льу ра-но; лишень со-нбын-ко схо-ди-ло. *Лисятчі.*

1. Ой у Га-ну-ны ко-ло ві-кон-ца йаблунька,
2. Вийшов до не-йі ба-гень-ко йі-йі зы-льо-на,

зы-льо-на йа-блунька чер-во-ны йап-ка зро-ди-ла.
зы-льо-на йа-блунька чер-во-ны йап-ка зро-ди-ла.

Разкіў.

162.
 По го-рі го-рі па-вонь-ка хо-дит, ра-дуй сь,

 ра-дуй сь зем-ле, син нам сь бо-жий на-ро-диў. *Дашава.*

162a.
 (Ой чий то плужок най-ран-че вий-шоў? ра-дуй сь!

 ра-дуй сь, земляно, син сь нам Бо-жий на-ро-диў. *Дунайв.*
 (5 + 5) + p [3 + (6, + 5 + 3)] + recit. 5x.

163.
 Ци до-ма, до-ма, гречний ка-ва-льїр? Яас-на-йа, Яас-на-йа

 зо-ронько, Василюцьо сердень-ко, го-во-ри з на-ми с тихонька!

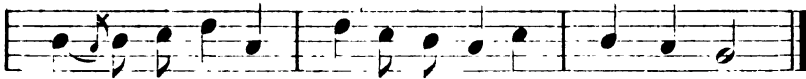
 А за тим словом бу-вай-же здороў, гречний мо-лот-че, чом Ва-

 сильнюно, да-ру-йу ты ні-сѣгом, здороўїом, тоў шчедрїюко-йу,

 Яаспоў стрїюко-йу, хо-ро-шоў діюко-йу! *Дашава.*

5 = як 142; 3 = як 148.

164.
 1. Там ў Ка-су-ней-ки під ві-кінь-цьи-ми ка-ли-на,
 2. Там ў ті-йї ка-ли-ни сто-їт ха-ти-на ка-ли-на,

ей ка-ли-ной-ко, роз-ви-вай же сьм ра-ней-ко!
 ей ка-ли-ной-ко, роз-ви-вай же сьм ра-ней-ко! *Гряда.*

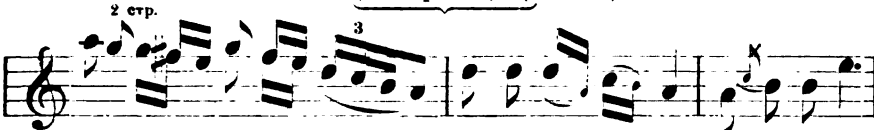
Навязувані групи. $(\bar{5} + \bar{5}) + p\ 4 + (\bar{5} + \bar{5}) + p\ 4$.

$p\ 4 = \text{[musical notation]}; \bar{5}$ як 151.

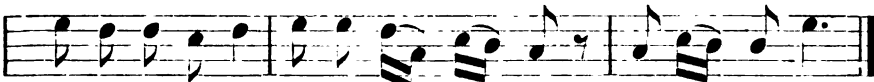
Lento.

$(\bar{5} + \bar{5}) + p\ 4 + (\bar{5} + \bar{5})$.

165.

1. На з гір с По-до-льк рі-чень-ки те-чут ой дай Бо-же
 2. На ў тих чоў-нонь-ках па-ни-чі си-дять ой дай Бо-же

ти-ми річ-ка-ми чоўнонь-ки пли-нут ой дай Бо-же.
 па-ни-чі си-дять, ра-донь-ку ра-дять ой дай Бо-же.

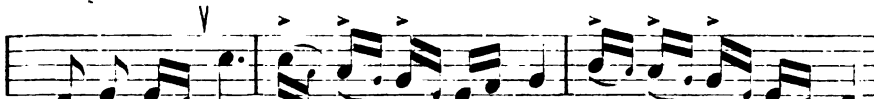
Дашава.

$(\bar{5} + \bar{5}) + p\ 4 + (\bar{5} + \bar{5}) + p\ 4$.

166.

На у лысы, ў лы-сы, йа ў не-до-бо-рі

Ой дай Бо-же, На ў лы-сы ў лы-сы йа у не-до-бо-рі,

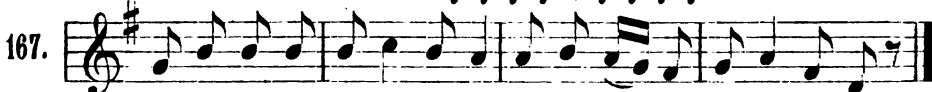

ой дай Бо-же, блу-ди-ло блут-пыў і т. д. *Волчківці.*

4) Гагілки і веснянки.

Allegretto.

(4 + 4) 2

1. Ві-ди, ві-ди Кострубоньку, ста-ну с то-боу до шлюбоньку.
2. А ў недзьльу по-ра-нен-ко, на тім бі-лім ка-мі-неньку.
3. За-бре-нылі кльучі ў ночі по-над мо-йі чор-ні о-чи.
4. А ми то-го танцьбу йдемо, ми му кін-ца не най-де-мо.

Дашава.

1. Мойя ми-ла га-гівонь-ко, ўставай, ўставай ранусенько!
2. Поди-ви сы ў чисте по-ле, там мій ми-лій хрушчом о-ре.
3. Ко-ма-ра-ми по-ганья-йи, бо сы хлы-ба до-робляйи.

Поршма.

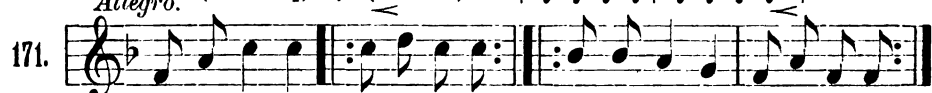
1. Біднаж мо-йа го-ло-вой-ко нешчі-сли-ва го-ди-ной-ко!
2. Ой шчо ж бо йа й у-чи-ни-ла шчом Коструба по-льу-би-ла!

*Грыда.**Moderato.*

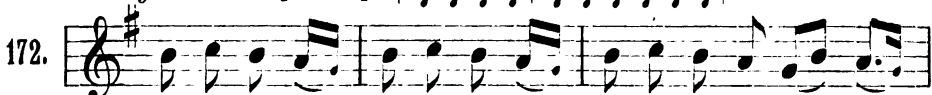
(4 = | ♩ ♩ ♩ ♩ |)

1. Шчо йа бідна у-чи-ни-ла, шчом Коструба не луби-ла.
2. Прийдь, прыйдь Кострубонь-ку, ста-ну с тобоу до шлюбоньку.

*Рудно.**Allegro.*(4 + 4₂) + (4 + 4) 2

- Де ти йі-деш, І-ван-чи-ку? На йар-ма-рок, мій панчыку!

Оглядзі.(4₂ + 6₂); 6 = | ♩ ♩ ♩ ♩ ♩ ♩ |*Allegretto.*4₂ + 6₂

1. Сидит ко-зак, си-днт ко-зак ў го-ро-хо-вім він-ку,
2. Ви-би-рай си, ко-за-чи-но шчо найкрасшу дьў-ку,

Ї го-ро-хо-вім він-ку.
шчо най-крас-шу дыў-ку.

Порина.

173.

Ой не хо-ди, ка-чо-ронь-ку ў го-ро-фйи-нім він-ку,
Ві-бе-рай си, ка-чо-ронь-ку шчо найкрасшу дыў-ку,

Ї го-ро-фйи-нім він-ку.
шчо найкрасшу дыў-ку.

Рудю.

174.

Пустьт же нас, пустьт же нас на двір во-йу-
Не пу-сти-мо, не пу-сти-мо, бо нам по-ло-

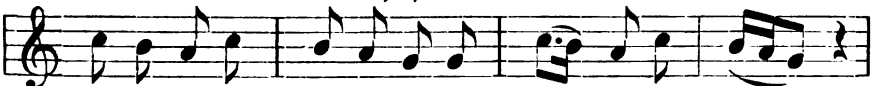

ва-ти, на двір во-йу-ва-ти.
ме-те, бо нам по-ло-ме-те.

Рісна Руска.

$(\overset{3}{4} + \overset{3}{4}) + 4; \overset{3}{4} =$ | | $4 =$ | |

175.

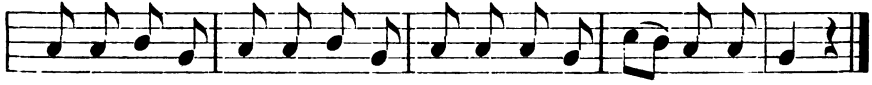
Чо-му Га-льу не танцьуйш, Га-льу, Га-льу?

»Бо не ма-йу че-ре-ви-ків ка-ва-льи-ру«. Їа ти кушлю

че-ре-вич-ки Га-льу, Га-льу. „Тогди йа си

потань-цьу-йу, та ва-ше-цьи по-дзынку-йу, ка-ва-льи-ру«.

Дашава.

176. *Allegro non troppo.* $(\overset{4}{3} + 4) + (4 + 4) + 4.$

Ла-зит жук по жу-чи-ны, а жу-чи-ха по йа-ли-ны,

ten

грай, жучку, грай! *Гряди.*

177. $4 + (\overset{3}{3+1}) + (3 + 4) \overset{2}{(1+3)} + 4.$

Стань, ды-ду, стань! 1-ди дроў на-ру-бай! А наш дьд

роз-бо-лыў сьа, Ой не мо-жу!
роз-са-пў сьа: *Гряди.*

178. *ten* $4 + (4 + 4) \overset{2}{2} + 4.$

Грай, жучку, грай, йак ти будеш до-бре гра-ти,

ten

йа ти ска-жу грейцар да-ти, грай жуч-ку грай! Ходит жук

ten

по ду-би-ны, а жу-чи-ха по йа-дли-ны, грай жуч-ку грай.
Рудно.

$$4 + 3; 3 = \text{♪♪} \quad 4 = \text{я. в.}$$

179. *Solo.* $(3 + 3) + (4 + 3_2) + (4 + 3_2) \overset{2}{+ (4 + 3_2) + (4 + 3)}$

Хто ви-даў, хто сли-хаў мо-йу жо-ну на торзы,

Tutti.

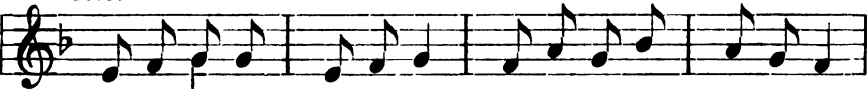
на торзы? А ми йі-йі ве-де-мо, ве-де-мо, то-бі жо-ни
А йа во-ла за-рі-жу, за-рі-жу, свою жо-ну

не да-мо, не да-мо.
ви-купльу, ви-купльу і т. д. *Дашава.*

Solo.

180.

Хто ви-даў, хто сляхаў мо-йу жо-ну на тор-зы?
Че-ре-вич-ки йі купльу, та-ки жо-ну ви-купльу.

Tutti.

А ми йі-йі ве-де-мо, то-бі жо-ни не да-мо!
Че-ре-ви-ки возьме-мо, та-ки жо-ни не да-мо!
Оглядів.

(4 + 3') + 3; 3' = | J J J J

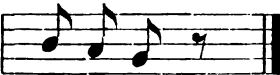
181.

Ду-бро-ви сы ку-ри-ли, ку-ри-ли, А чим во-ни
А там ба-би га-си-ли, га-си-ли. Чіпцем во-ду

га-си-ли, га-си-ли? Кілько ў чіпци во-ди йи,
но-си-ли, но-си-ли, тілько ў ба-бі праў-ди йи,

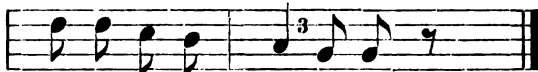
во-ди йи,
праўди йи.

Поршпа.

182.

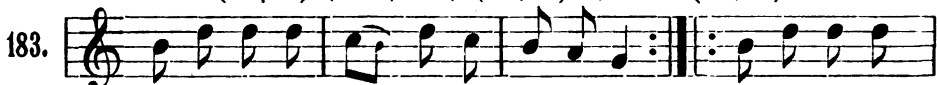
Там у лы-сы сме-ре-ка, сме-ре-ка, тай за-чы-ла
Пішпа дыўки га-си-ти, га-си-ти, цэбром во-ду

тіль-ко ў дыўках праў-ди-ці.

Дашава.

$(4 + 3) + 3 + 7 + (3 + 3) 2; 7 = (3 + 4).$

1. Ой ти Тимку ру-жо-вий, ру-жо-вий! 1. Шчо за те-бе
2. А де ти буў? » Ві Льво-ві, ві Львові!« 2. Сто зо-ло-тих
3. Па-ру ко-ней 3. Па-ру ко-ней

да-ва-ли, да-ва-ли? Ой во-же-ни сы, Тимку,
чер-воних, чер-во-них!« Ой возьми си па-ньинку,
во-роних, во-ро-них.«

с ко-троў хоч, с тоў си скоч! (2) *Поршна.*

$\overset{5,6}{(4 + 3) + (4 + 3) - 4 =}$; $3 =$

Moderato.

1. Ой диў-ни-ку, диў-ни-ку! го-рит бро-вар да-ле-ко.
2. І-дýt дыўчата га-си-ти, коноў-ка-ми во-ду но-си-ти.
3. Си-ла ў коноўках во-ди-ці, тілько ў дыў-ча-тах праўди-ці.

$(\overset{3,4}{3 + 3}) + (3 + 4) 2; 4 = \text{я. в. } 3 = \text{як } 179.$

Рудно.

1. Ой диў, диў, бі-ло-дан, по-ві-дай тиж нам праў-ду,
2. » » » » ой йак жи-ди бйут сьа,

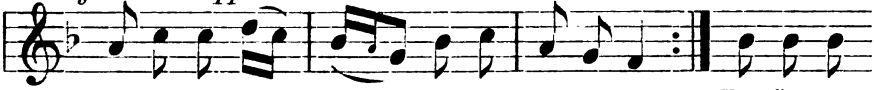
по-ві-дай теж з ним праўду! Ой диў, диў, бі-ло-дан, шчо ми будем
ой йак жи-ди бйут сьа » » » » ой то так

по-ві- да- ти, пчо ми будем по-ві- да- ти?
 во-ни буйт сьа, ой то так во-ни буйт сьа. *Оглядів.*
 (4 + 3' + 3) 2 + (6 + 6) + (3' + 3). 3' = | J J J |; 3,4 = як в.

Allegro non troppo.

186.

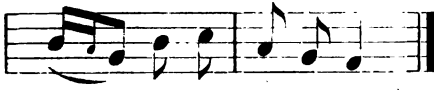
Че-рес Ду-най глу- бо-кий, глу-бо-кий, Там ўда по
 лежить ка-мінъ ши- ро-кий, ши-ро-кий.
ten

ка- ме-нью, там ўда по бі- ло-му сти-ха йде, сти-ха йде.

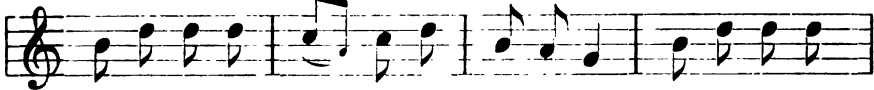

Йа ка-ме-нъя не ўто-чу, не ўто-чу, со-бі ру-ченъки

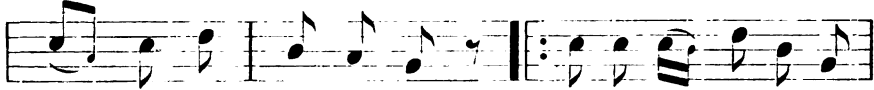

по- мо-чу, по-мо-чу. Та ўда по каменью і т. д. *Оглядів.*

187.

Че-рес Ду-най глу- бо-кий, глу-бо-кий, Сто-їт йа-вір

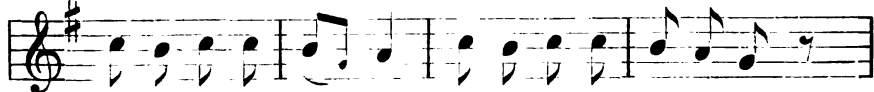
ши- ро-кий, ши- ро-кий. А ўда по ка-мі-нью,

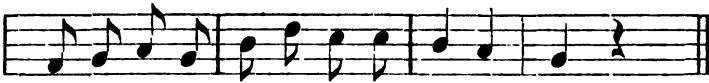
а ўда по бі- ло-му сти-ха йде, сти-ха йде. *Дашава.*

(4 + 3)^{2,4} 2 + (4 + 4)³ + 3^{3, 1.5, x}
 + 4 + >

188.

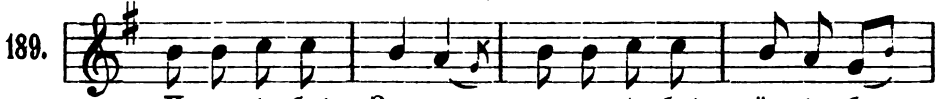
Па-на га-буг жель-ман, па-на га-буг, йи-го брат,

па-на-га-буг жельма-но-ва ро-дзі-на.

Рісна Р.

3 = (2 + 3).

По-на-га-буг Жель-ман, по-на-га-буг йи-го брат,

по-на-га-буг Жель-ма-но-ва фшистка ро-дзі-на.

Порина.

А ми па-ны не ма-ли, Йидзь со-бі, Жель-ман
На та-кий грунт не да-ли. Йидзь со-бі, йиго брат,

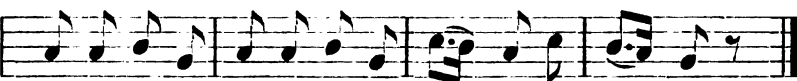

йидзь со-бі Жель-ма-но-ва фшистка ро-дзі-на.

Порина.

Йи-дзы, йи-дзы Жель-ман, йи-дзы йи-дзы йи-го брат,

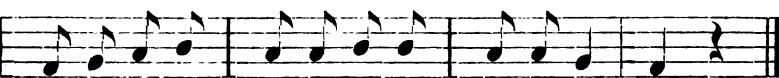

йидзы, йидзы Жельма-но-ва ўшистка ро-дзо-на.

Дашава.

Ой ныхтож там не бу-ваў, де йа йа-вір ви-ру-баў,
Йа-вір зе-ле-нень-кий, хлопец мо-ло-день-кий.

Ой йа-во-ре, йа-во-ронь-ку зе-ле-нень-кий.

Оглядзі.

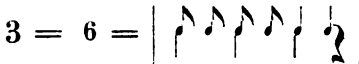

1. А пан Ма-цы-йоў-ский по го-ро-дзі хо-дит
2. По го-ро-дзі хо-дит, на трубоньку тру-бит

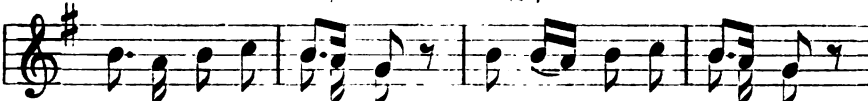

ой во-ла-йи, во-ла-йи.
ой во-ла-йи, во-ла-йи.

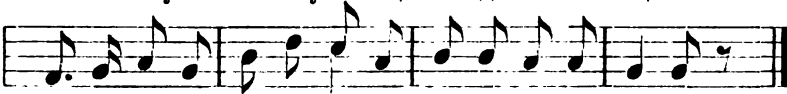
Рісна Руска.

194.

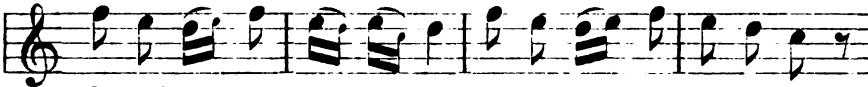

1. Ой ні-хто там не бу-ваў, де йа йа-вір ви-ру-баў,
2. Ой бу-лож там бу-ло, два мі-сьаці йас-них,

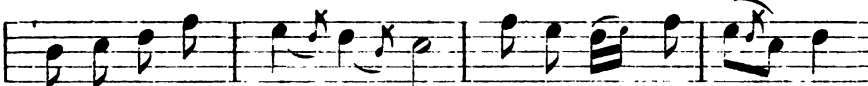

ой йа-во-ре, йа-во-ре, йа-вір зе-ле-ненький.
ой бу-лож там ў нашім Руднім два па-руб-ки красних. *Рудно.*

195.

Ой ні-хто там не бу-ваў, де йа йа-вір ви-ру-баў,

ой йа-во-ре, йа-во-ре! Ой зій-шло там, зій-шло

дві зо-ронь-ки йас-них, ці не-ма ту в на-ші Ріс-ні

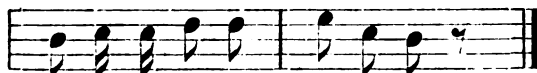
дві ды-вонь-ки красних? *Рісна Руска.*

(4 + 4) 2 + 3₂ + (4 + 3)

196.

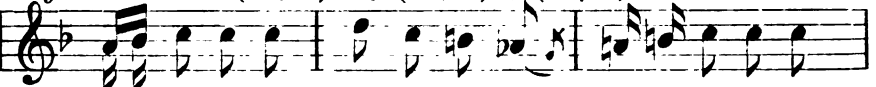
Ой ні-хто там не бу-ва-йи, Під вінцем бар-він-цем,
Де Ма-ру-сьа ве-че-ра-йи:

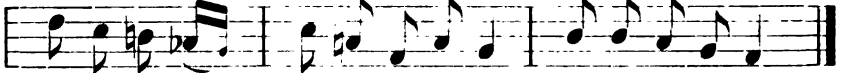
під ку-че-ра-вим де-реў-цем. *Ражнів.*

5 = | ; 4 = | ; 3 = | ; 3' = |

197. *Allegretto.* (5 + 4) 2 + (4 + 1) + (4 + 1)

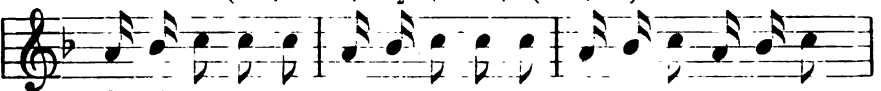
1. Го- роб-чи-ку, пташ-ку, пташ-ку, чи бу-ваў же ти
2. Ой бу-ваў же йа, бу-ваў, бу-ваў, ой чу-ваў же йа

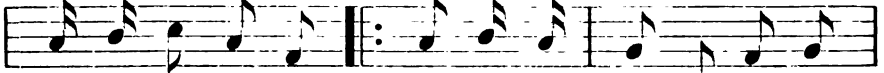
ў сад-ку, ў сад-ку, чи ти ба-чў, йак льу-де сы-йўт мак?
чу-ваў, чу-ваў, ось во-но от так льу-де сы-йўт мак!

Оглядів.

198. (5 + 5) + 3₂ + 5 + (3' + 4).

Ой І-ван-чи-ку бі-ло-дан-чи-ку, та поплинь, та поплинь

по Ду-най-чи-ку, ро-шче-ши ко-су ро-су,
возь-ми сьї за під-боч-ки,

та чор-нень-кі-йї бро-ви.
шук-ай си то-ва-риш-ки. *Оглядів.*

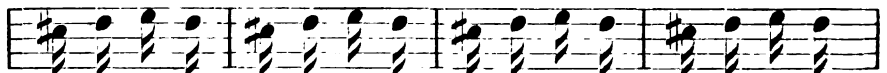
(3 + 5) + 2₂ + 5 + (4' + 4') 3 + (3 + 5).

199.

Йан-чи-ку, Подо-льан-чи-ку! рос-плинь, по-плинь,

по Ду-най-чи-ку! рош-че-ши си ро-су ко-су,

та ў озьми си за під-біч-ки по-ска-чи си то-ва-риш-ки,

Йан-чи-ку, Подо-льан-чи-ку! *Гряда.*

0. $4_2 =$

Ой тан-чи-ку, бі-ло-тан-чи-ку, поплинь, поплинь,
 по ду-най-чи-ку, ой рош-че-ши ку-че-ри-ці,
presto
 вий-ди со-бі на ву-ли-ці, Ой возь-ми сьа
 за під бо-ки, ой по-ка-жи свої ско-ки. *Raziv.*

$(\overset{4}{5} + 5) 2 + (3_2 + 5) 2; \overset{4}{5} =$ $3 =$

01. *оп.*
 Ой І-ван-чи-ку, бі-ло-дан-чи-ку, поплинь,
 по-плинь, по ду-най-чи-ку, рош-че-ши, рош-че-ши
 при-мудзгай, примудзгай
 ко-со-йу ро-су Тай возь-ми си за по-під боч-ки
 чор-ни-йі бро-ва
 по-шу-кай со-бі та по-се-стри-ці гоп чук, чук,
 гоп чук, чук, тай по-се-стри-ці. *Дашава.*

$(5 + 5) 2 + (4 + 4) 2 ; 5 = (2 + 3) =$ $4 =$
4 = як 167.

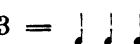
До- нью сер-день-ко, ўста- вай ра- нень-ко;
Мий сьа че- ши сьа, за між бе- ри сьа!

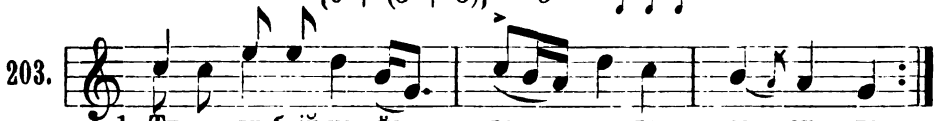

А за ко- го ма- му- нень-ко, А за ко- го го- лу- бонь-ко?

Оглядів пов. Камінка.

$\frac{5}{6} =$; $3 =$

$\left\{ \frac{5}{6} + (3 + 3) \right\}$ $3 =$

1. Ти ди-бріў-на- йа за- зу- ле, за- зу- ле,
2. Та не куй ра- но в ди- бро-вах, в ди- бро- вах,
3. Бо мо- йа ма- тын- ка ста- ра- йа, ста- ра- йа,
4. І шче й до то- го чу- жа- йа, чу- жа- йа,

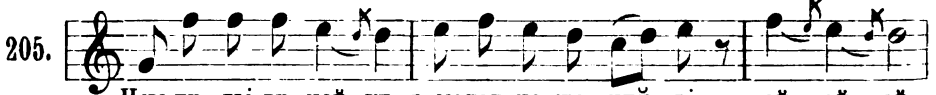
Гряда.

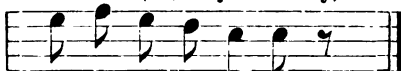
1. Де ти, йа- гі-вонь-ко, бу- ва- ла, бу- ва- ла,
2. Йак та ди-брівонь-ка па- ла- ла, па- ла- ла.

$(6 + 6) + р 3 + 6.$

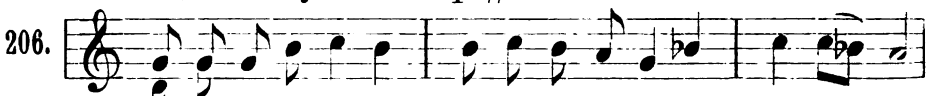
Рісна Руська.

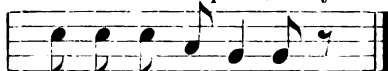
Чем ти, ды-ду- ней- ку, з молод не же- ниў сьі, ой, ой, ой,

з мо- лод не же- ниў сьі? *Гряда.*

Ой ти старий ды-ду чо- му сьі не же- ниш, ой ой ой

чо- му сьі не же- ниш *Рудно.*

$$6 + 6_2 \quad 6 = | \text{musical notation} |$$

Весна на-ші красна, пчожіс нам принесла? шчожіс нам принесла?

Порина.

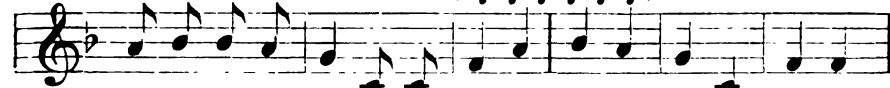

Ой вже вес-на скрес-ла, ой шчо-жісь нам при-не-сла?

Ой шчо- жісь нам при- не- сла? *Грядя.*

$$7, 8, 9. \quad 6 + 6 \quad 6 = | \text{musical notation} |$$

Не-ма Ф-цьки Й-іль-ко-ва до-ма, по-й- хау до лы-са,

пта-ше-чок ло-ви-ти, хо-че сьа же-ни-ти хо-че Йеу-ку

Грушко-ву бра-ти, не ма-йе чим го-ду-ва-ти: ны хлы-ба, ны

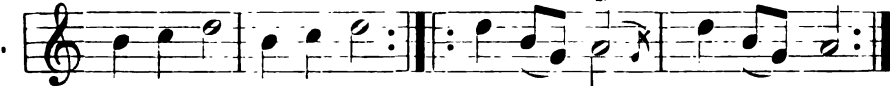
со-ли, не-шча-сли-ва до-ле! *Оглядів.*

Складані з всіляких груп.

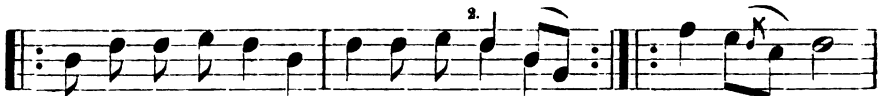
$$\begin{matrix} (3 + 4) \\ (4 + 3) \end{matrix} \quad 3, 4, 5, 6, 7.$$

$$(3 + 3) 2 + (3 + 3) 2 + (6 + 5) + (3 + 3) 2 + (6 + 3) + 3.$$

Marciale.

По-стау-льу, за-сьві-чу сти-ха й-лу, сту-па-йу
на-про-тиу мі-сьи-цьу по ти-хім ду на-йу

жи-би піт-кїу-ка-ми не за-бре-ні-ти сти-ха йду
жи-би све-крушейки тай не збу-ди-ти, по ти-хім

сту-па-йу, бож та све-крушень-ка ли-ха-йа,
ду-на-йу, ка-за-ла во-на нам зо-ли-ти,
на го-ру ка-мінь но-си-ти,

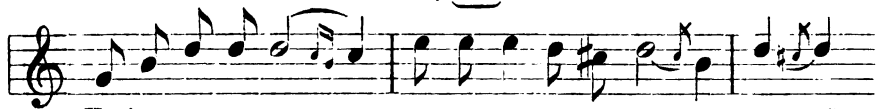

ли-ха-йа, но-си-ти.
зо-ли-ти,

Рісна Руска.

(6 + 7) + (4 + 4) + 7.

211.

Хты-ла ме-не ма-ти та за пер-шо-го да-ти; а той

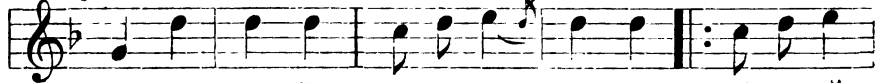

пер-ший кру-го-вер-ший, та не дай ме-не ма-ти. *Гряда.*

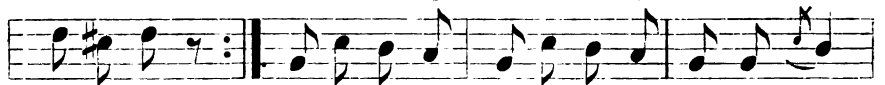
4 + 5 + 6₂ + {(4 + 4) + 5} 2

Allegro.

212.

А на-шу-йу пе-ре-пе-лой-ку тай го-лоу-

ка бо-лит (2) сьу-да бу-ла, ту-да бу-ла пе-ре-пі-

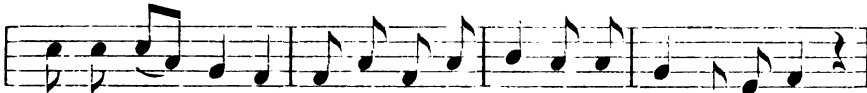
лой-ка сьу-да бу-ла, ту-да бу-ла пе-ре-пі-лой-ка.

(3₁ + 5) 2 + {(4 + 3) + 4} 2

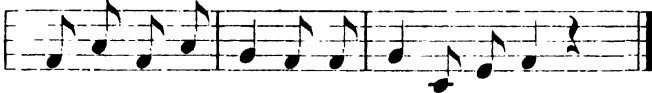
213.

За-янь-ку, о-гльа-ни но сьа ко-го льу-биш,

о- бій- ми но сьа, А ны то- бі за-янь-ку ви-ско-чи-ти,

А- ны то- бі за-янь-ку о- гля-ну-ти. *Оглядів.*

$3_2 + 5 + 3_2 + \{(4 + 3) + 4\} 2 + (4 + 5) 5 + (4 + 4) 2$

Allegro non troppo.

214.

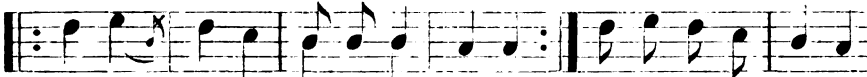
Зай- чи-ку зай- чи- ку, та си- ве- сень-кий
та ми- ле- сень-кий

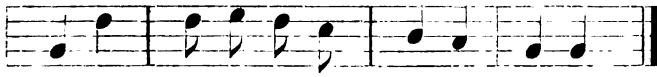
го- лу-бе, го- лу-бе, а- ны ку- да зай-чи- ку ви-ско-
со- ко-ле, со- ко- ле,

чи- ти, а- ны ку- да, зай- чи- ку пе- ре-ско- чи- ти

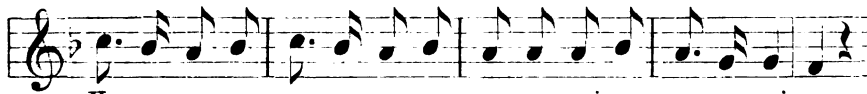
Про шче- понь-ки, про ту-рець- ко- йі, тай возьму сьі за під
про ды- вонь-ки, про ны-мець- ко- йі,
ой так зай-цьу скоч- ком, бочком,
скоч- ком боч-ком, пе- ре-вер- ну сьі,
гре- бінь- чи- ком ро- шче- шу сьі,

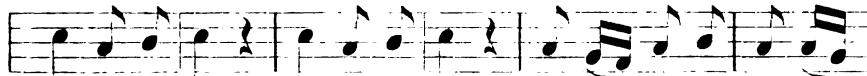
боч-ки шу-кай со- бі по- се- строчки! *Мечисців.*

$(4 + 4) + (4 + 4) + 4_2 + (4 + 4) + 5 + (4 + 3) 2 + 3_2 + 4$

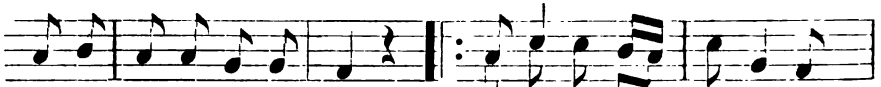
215.

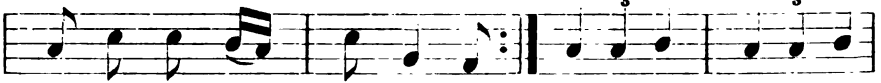
Хо-джу, нуджу, хо-джу, ту-жу, а десь ды-ти по-по- ды- ла,

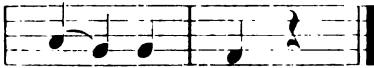
Мир ви-то-пйу, сьыг по-па- лиў і- но ме-не мо- ло-

ду-йу лишиў на бі- ду 1. Не плач, не плач, ды-вонь-ко
2. ў не-ды- лью ра-нень-ко

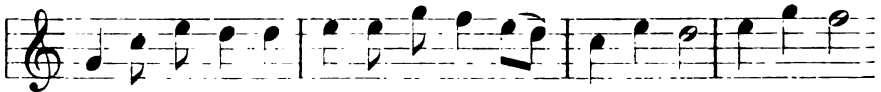
при-йі- де твій ба- тень- ко, лып-шо-йи, крас-шо-йи,
при- ве- зе ти ди- тьят- ко

йак то- то. *Рудно.*

$(5 + 5) + (3 + 3) + (5 + 3) \quad 5 = \text{як } 150.$

216.

Ой деж ти бу-ваў, со- ло- ві- йин-ку, жи Христос, жи воскрес,

жи во і-стин- ну, жи во-скрес. *Рудно.*

Б. ПІСНІ ЗВИЧАЙНІ.

(Історичні, баляди, суспільно-побутові, любовні, колискові, принагідні і ин.).

1. Однородні групи ритмічні.

а) $(5 + 5) \quad 5 =$
 $(5 + 5_2)$

217.
 Ой бу-ла, бу-ла йа ў місты ўдова йа ў місты ўдова.
Мечизів.

218. $(5 + 5) + (5 + 5)$

 Ой ма-ла вдо-ва си-на со-ко-ла, ой ма-ла, ма-ла,
в.

 до вой-ска да-ла. *Сціхів.*

219.
 Си-ды-ла вдо-ва на ко-нец се-ла, ой ма-ла, ма-ла *ten*

 си-на Ва-си-льа, ой ма-ла, ма-ла си-на Ва-си-льа.
По-ий Став.

220. 5 = |
 Ой під ду- бом, під ду-би- но- йу, там си- дыї
 го-луб з го- лу- би- но- йу. *Стецева.*

221.
 Під ду- би- но- йу під зе- ле- но- йу си- дыї го- лу- бок

 з го- лу- би- но- йу. *Гряда.*

222.
 Ой ма- мун- цу- нью, щось ми си ста- ло, щось ми си ¹ жи- во- ть
 Ци ку- рь-и- ти- на, ци гу- сы- ти- на, бо- ро- ни Бо- же,

 за- трі- по- та- ло:
 щоб не ди- ти- на. *Гряда.*

223.
 Ти дыїчинонько за- ру- че- на- йа, чо- гож ти ходиш засму- че- на- йа?

224.
 Су- ха- йа вер- ба, мо- кра ка- лью- жа, роз- гны- ва- ла сї
 Розгны- ва- ла сї, россер- ди- ла сї, пі- шла до корнми,

 жін- ка на му- жа.
 тай у- пп- ла сї. *Норина.*

Allegretto.

225. Ой ти ко-за-че с чу-жо-го кра-йу, ци ти не зна-йиш
де йа меш-ка-йу, Ой ти ко-за-че с чу-жо-го кра-йу
ци ти не зна-йиш де йа меш-ка-йу. *Дунайъ.*
(5 + 5) + (5 + 5) + p 5.

226. Біг-ла ко-зой-ка, із-дриг-ну-ла сьї, лягла під ду-бом,
пе-ре-спа-ла сьї, том том том да-на. *Тенетиска.*

Adagio mesto. (5 + 5₁) = Ой бу-ла, бу-ла ў тім се-лы вдо-ва, ой бу-ла,
бу-ла ў тім се-лы вдо-ва. *Порина.*

228. Ой бу-ла, бу-ла удо-ва йи-ди-на ой бу-ла,
Ой ма-ла, ма-ла си-на Ва-си-ля ой ма-ла,
бу-ла удо-ва йи-ди-на.
ма-ла си-на Ва-си-ля. *Серафимці.*

229. Гой по-над мо-ре, тай по-над ду-най,
Гой же там си-дит ко-зак на ко-ни,

гой по-над мо-ре, тай по-над ду-най.
гой же там си-дит ко-зак на ко-ни.

Вовчіківці.

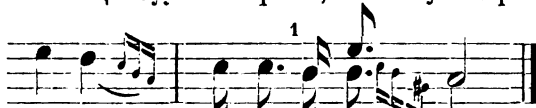
Там ко-ло мо-ря, ко-ло ду-на-йу, там ко-ло

мо-ря, ко-ло ду-на-йу. *Дунай.*

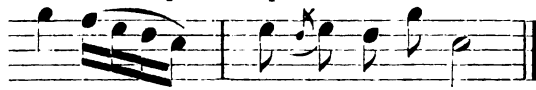
Ой йор-ле, йор-ле, си-вий со-ко-ле, ой йор-ле,
Ци бу́ти йор-ле, ў сто-ро-ни мойй? ци бу́ти,

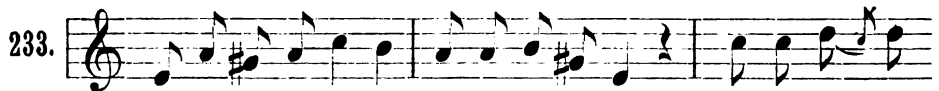
йор-ле, си-вий со-ко-ле!
йор-ле, ў сто-ро-ни мо-йй? *Стецева.*

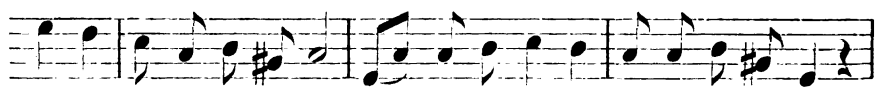
Ой ор-ле, ор-ле, си-вий со-ко-ле! Ой ор-ле,

ор-ле, си-вий со-ко-ле! *Гряд.*

Ма-ла ма-ти си-на, тай о-же-ни-ла, ма-ла ма-ти

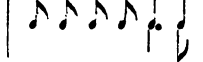

си-на, тай о-же-ни-ла. А не-ві-стоньку не-зна-ви-ды-ла,

А не-ві-стонь-ку не-зна-ви-ды-ла. *Ременів.*

234. Ой і-шляж бо йа без лыс теменький, на-паў жеж
ме-не жбылик тьжень-вий. *Рісна Руска.*

б) (6 + 6); 6 =

Lento.

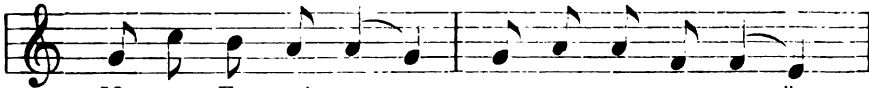
(6 + 6₂)

235. Йа дуб на бе-ре-зу вер-хом по-хи-лиў сьн,
Жомьнар до дыў-чи-ни ни-зень-ко скло-ниў сьн,
вер-хом по-хи-лиў сьн.
ни-зень-ко скло-ниў сьн. *Погачани.*

Allegretto.

236. Ой пи-лаж йа й пи-ла, чем йа й не ўпи-ла сьн,
Чем йа й мо-ло-дей-ка ў свій рід не ўда-ла сьн,
чем йа й не ўпи-ла сьн?
ў свій рід не ўда-ла сьн? *Запитів.*

237. У ў йід-нім са-доч-ку за-зу-лень-ка ку-йи,
за-зу-лень-ка ку-йи. *Мечниців.*
(6 + 6) + (6 + 6).

238. Ма-ла Га-ны, ма-ла, све-кру-ху ли-ху-йу:

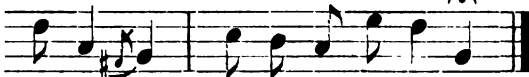

ка-за-ла йі жа-ти в не-дѣ-льу сьвѣа-ту-йу.

Гринів.

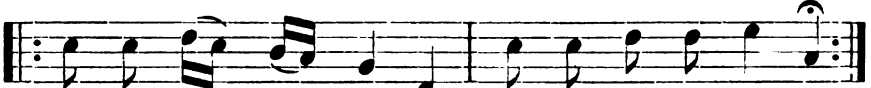
Щоб йа не ка-ли-на тоб йа не сто-йа-ла, щоб йа не

дѣу-чи-на, йаб сьа й не бо-йа-ла. *Топорів.*

Чер-во-на ка-ли-но, мо-ло-да дѣу-чи-но,

ой ме-нѣ на те-бе ди-ви-ти сьа ми-ло. (2)

Орелець.

Ой ти дѣу-чи-но, ти згор-да-йа с пиш-на,

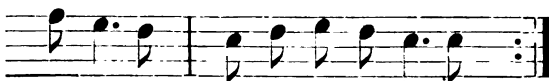

чо-гос ти до ме-не з ве-чѣ-рѣ не вѣй-шла. (2)

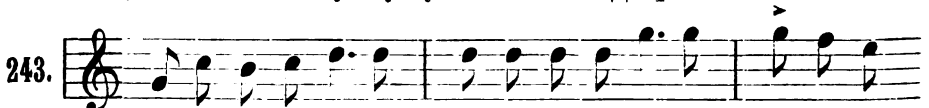
Дашава.

Чер-во-на ка-ли-но, чом не про-цвѣта-йиш, мо-ло-да

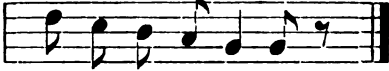
дѣу-чи-но, шчо дум-ку ду-ма-йиш? *Добрівляни.*

Ой нар-ву йа хме-льу, хме-льу зе-ле-но-го, тай на-ва-

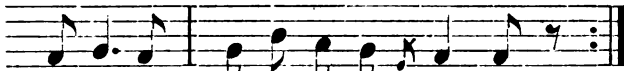
рйу пи-ва, пи-ва со-лот-ко-го, тай на-ва-рйу пи-ва,

пи-ва со-лот-ко-го. *Добрівляни.*

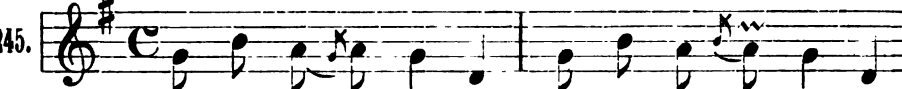

44. По-під льєс темненький йде дощчик дрібненький, до-ро-га

тем-ненька, йде ми-ла пйа-нень-ка. (2) *Ременів.*

Piu lento.

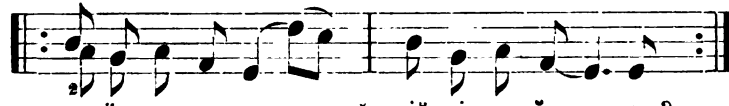
245. Вий-шла ста-ра ма-ти на ви-со-ку го-ру:
ten

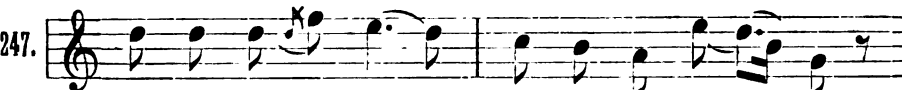
кли-че сво-го си-на йа з войни до до-му. *Лисівці.*

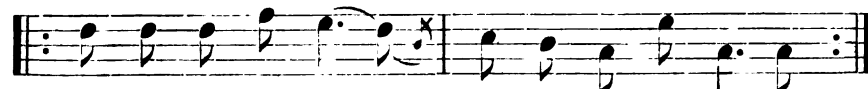
246. Ой пи-ла, йа пи-ла, чем йа не ўпи-ла сьа,

чем йа мо-ло-дсь-ка ў свій рід не ўда-ла сьа? *Топорів.*

247. Ой по-під го-ро-йу по-під кре-мян-но-йу,

не по праў-ды жи-йиш, льу-боч-ку зо ў но-йу. (2)

Іа то-бі ўсти-ла-йу по-сціл-ку с па-пе-рйу

ти на мнѣ го-ту-йш на-гай-ку з ре-ме-нью. (2)
Andante. *Джулин.*

248. Ой ко-нью мій, ко-нью, ко-нью во-ро-нень-кий!

rit. mosso
 2 ци на ти за-тя-жйў хло-пец мо-ло-день-кий.

Коцурів.

249. Ко-ньюж ти мій, ко-нью, ко-нью во-ро-нень-кий!

ten
 Ой чо-гож ти сто-йш на ста-й-ні смут-нень-кий?

Allegretto. *Доршів Великий.*

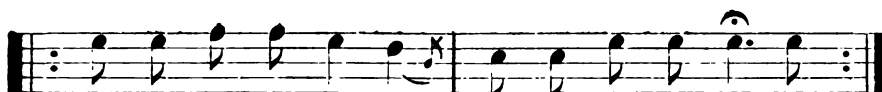
250. Шчо ти, Фе-сью ро-биш, шчо по но-чах хо-диш?

ве-чер ве-че-рі-йи, чи ти сон-це грі-йи?

ве-чер ве-че-рі-йи, чи ти сон-це грі-йи?

Sostenuto. *Трійця.*

251. Бу-вай-те здо-ро-ві тай не за-бу-вай-те,

буў на ваш при- йа- тьль, ўсе мньі спо- ми- най- те! (2)

Спо- ми- най- теж ме- не та- ки- ми сло- ва- ми:

буў то до- брый хло- пец, за- баў-ляў сьа з на- ми,

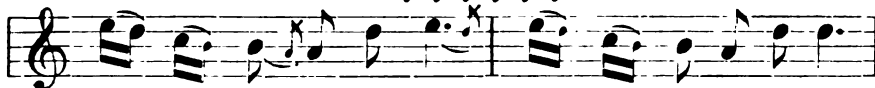

буў то до- брый хло- пец, за- баў-ляў сьа з на- ми.

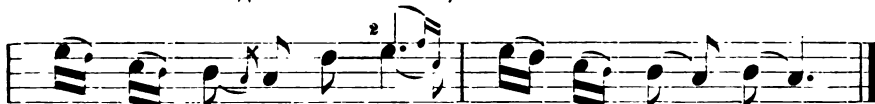
Трійца.

6 = | |

52.

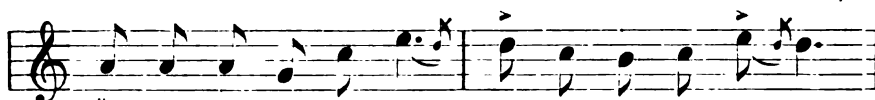
Чер- во- на ка- ли- но, над во- до- йу сто- йш,
 Мо- ло- дий ко- за- че, йн чьо си бо- йа- ти:

мо- ло- да дыў- чи- но, чьо си ме- не бо- йш?
 те- бе йа ў о- се- ни бу- дут по- вли- ка- ти.

Волчкіўці.

253.

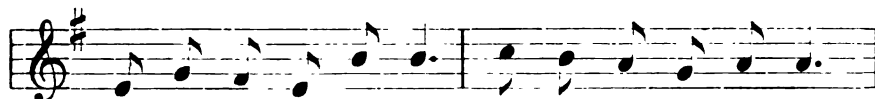

Йі- де жомьбар, йі- де, бі- ла му до- ро- га,

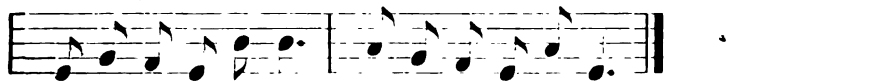

льу- де сы пи- та- йут, ци ми- ла здо- ро- ва. *Лисіўці.*

254.

Чер- во- на ка- ли- но, чом не про- цви- та- йш?

мо- ло- да дыў- чи- но, чом сидш. ду- ма- йш? *Стўжів*

255. Чер-во-на ка-ли-но чом не про-цви-та-йиш?
Мо-ло-да дыў-чи-но, чо си-диш ду-ма-йиш?
Підберезці.

256. Ги-ну ма-ти, ги-ну, за ту-йу при-чи-ну,
за ту-йу при-чи-ну: вдо-ви-ну дыў-чи-ну.
Ой не гинь си-ноч-ку, збу-дуй си цер-квоч-ку
збу-дуй си церквоч-ку ў виш-пе-вім са-доч-ку. *Добрівляни.*
Espressivo.

257. Ой там за го-ро-йу, там за кри-мін-но-йу,
ни по праў-ды жи-йиш, мій ми-лий зо ў но-йу,
ни пе праў-ды жи-йиш, мій ми-лий зо ў но-йу.
Бо ў ни-ды-льу ра-но йдеш до кор-шми пи-ти,
ме-не за-сту-па-йиш по-стыль-ку сте-ля-ти,

ме- не за- сту- па- йш по- стыль- ку сте- ли- ти.
Добрівляти.

258. *rall.*

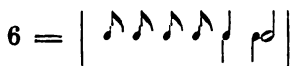
В до- ли- ну, в до- ли- ну, на в гай, по ка- ли- ну,
a tempo *rall.*

блу- ди- ла дыў- чи- на сым день тай го- ди- ну. (2)
Серафимці.

259. *ten*

Жур- бож мо- йа, жур- бо, то тос мны жу- ри- ла,
ten

то- тос мны, жур- бонь- ко, бі- лих ніг зба- ви- ла.
Нагорці.

260.

Го- риж мо- йі, го- ри! то ми жаль за ва- ми,
6 =

тай не так за ва- ми, як за дыў- чи- та- ми.
Печаріе.

261.

Ка- ли- но чер- во- на, чо- го в лу- зы сто- йш?
3

ци цві- ту жа- лу- йш, ци ме- не сы бо- йш? (2)
Стратин.

262.
 Чо ти, мо- йа ми- ла, так за- сму- ти- ла сьі,

 ци хлы-бом, ци сі- леў, так за- жу- ри- ла сьі?
Рісна Руска.

6 =

263.
 Ой там за го- ро- йу там за кре- мін- но- йу

 не по праў- ды жи- йут чо- ло- вік ж жо- но- йу.
Serafimci.

Lento espressivo.
 264.
 Йа ў по- ли мо- ги- ла з ві- тром го- во- ри- ла,

 мо- ло- да ста- ро- го йа з гро- бу бу- ди- ла

 мо- ло- да ста- ро- го йа з гро- бу бу- ди- ла.
Добрівляни.

Moderato.
 265.
 Ма- ла Ган-дзу- ней- ка све- кру- ху ³ли- ху- йу,

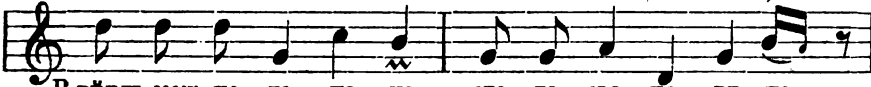
 Ви- сла- ла ²йі жа- ти в не- ды- лью сьві- ту- йу. (2)
Гряда.

266.
²Ци чу- ли ви лью- ди ў йа- кій йа но- ви- ньі,

що ўби-ли Пе-тру-ся ў гли-бо-кій до-ли-ні?

267.

В вийль-мож-но-го па-на ста-ла сьа но-ви-на:

па-ны па-на ма-ла, Пе-тру-ся ко-ха-ла.

268.

Ны йа на-жи-ла сьа, ны йа на-бу-ла сьа,

пі-шла за не-льу-ба, мар-не змар-ни-ла сьа.

Lento cantabile.

Rozhiv.

269.

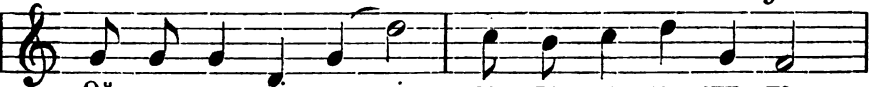
Ны йа на-жи-ла сьа, ны йа на-бу-ла сьа,

пі-шла за не-льу-ба, мар-не змар-ни-ла сьа.

Шукучи.

270.

Ой на го-рі го-рі зе-ле-на со-сни-на,

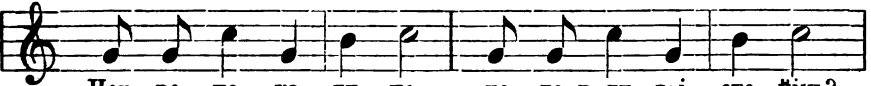
чось сьа за-жу-ри-ла мо-ло-да дьу-чи-на. (2)

Пяткова.

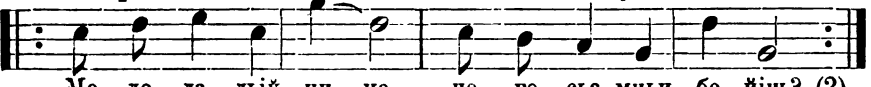
(Мазурковий ритм.) 6 = cf. 239.

Foco tenuto.

271.

Чер-во-на ка-ли-но чо-го в лу-зы сто-йиш?

Мо-ло-да дьу-чи-но чо-го сьа мњи бо-йиш? (2)

Tenero.

Allegretto.

272. Чер-во-на ка-ли-но, чом не про-цви-та-йиш?
 Мо-ло-да дыў-чи-но, чом си-диш, ду-ма-йиш? *Рудно.*

Moderato.

273. Ку-ва-йиш ку-ва-йиш, си-ва за-зу-ленько, де ми за-
 Де бу-деш бу-ва-ти, там ти за-ку-ва-йу, ^{1-м.} ^{2-да} йа по ці-
 ку-ва-йиш на дру-ге лы-тень-ко? лы-тень-ко?
 лім сьві-ты ўсы до-ро-гі зна-йу, ^{1-м.} ^{2-да} ги зна-йу. *Пяткова.*

Moderato.

274. Прий-шоў йа до коршми, там ми-ла сто-йа-ла;
 так йим сы за-ўсти-даў жем ны цен-та не маў. *Рудно.*

275. Йа прій-шоў до коршми, тай йам сьа за-ду-маў,
 тай йам сьа за-ду-маў, пчом грей-па-ра не маў. *Джумлі.*

276. Зе-ле-на лы-пчи-на йа лом-льу, йа лом-льу,
 де мо-йа дыў-чи-на, там йа йду там йа йду. *Грыда.*

77. Ой пі- дуж йа пі- ду, в лы- со- чок ду- бо- вий,
 ой вир- ву си, вир- ву, го- рі- шок лы- ско- вий,
 ой вир- ву йа, вир- ву, го- рі- шок лы- ско- вий.

*Moderato.**Топорів.*

78. Ой Бо- жеж мій, Бо- же, Бо- же мій йи- ди- ний,
 А в мо- йі ро- ди- ни пше- ни- цы ла- на- ми,
 ^{2.}
 чи- му ми- ны не так, йак мо- йі ро- ди- ны?
 а йа мо- ло- дей- ка ме- жи й во- ро- га- ми!
Гряда.

79. Мо- ло- да дьй- чи- но, чом сум- на- йа хо- диш?
 ^{1-mo} ^{2-do}
 Чи тьй сон-це па- лит, чи сьа ві- тру бо- йиш, тру бо- йиш?
Рожнів.

 $(6 + 6) + p1 + 6; 6 = \text{як } 263.$

80. Жу- ру йа сьа, жу- ру, йак ве- чир, так ра- но,

 гей, йак ве- чир, так ра- но. *Дашава.*

Свобіднійші ритми. $(6 + 6) + (6' + 6).$ *Lento tenuto.**ten*

81. По- під лыс темнень- кий йде до- шчик дрібнень- кий,

до-ро-га темнень-ка, йа йду пйа-не-сень-ка.

Серафимці.

(6 + 6) + (6' + 6'). 6 = як 252 сл. 6' = 235 (260, 263.)

Йисг у по-лы корш-монь-ка ди-льом ди-льо-ва-на;

Йи-ден пйи, гу-ля-йи ту-гу роз-га-нья-йи;

rall.

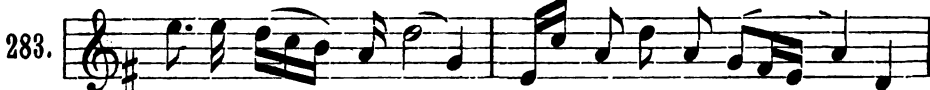
йа у ті-йі корч-монь-ці пйут два чо-жо-зем-ці. (2)
дру-гий дйу-чи-нонь-ку з со-боу під-моу-ля-йи. (2)

Лубляки.

Allegro.

(6' + 6') + (6 + 6); 6' = як 260.

ten

Ой не шу-ми лу-же, зе-ле-ний бай-ра-че!

Не сам же йа пла-чу, пла-чут ка-рі о-чи,

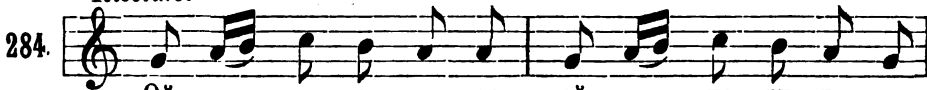
Не плач, не жу-ри сьа мо-ло-дий во-за-че! (2)

Не ма-йут у-пи-ну ны в день, а-ны в но-чи. (2)

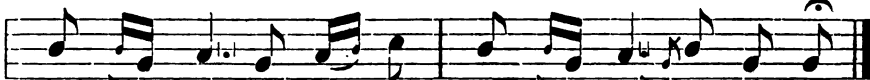
Шельпаки.

(6 + 6) + (6 + 6); 6 = як 276.

Risoluto.

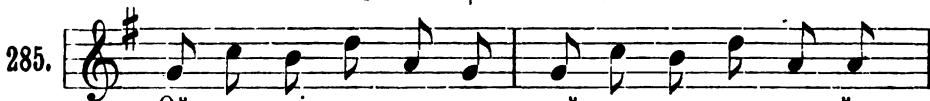
Ой у по-ли, по-ли, ой у по-ли, по-ли,

ой там бо-гач о-ре, ой там бо-гач о-ре.

Пяткова.

6 = як | . 6 = як в.

Ой де-ты-ли гу-си тай с там-то-го вра-йу,

ско-ло-ти-ли во-ду на на-шим ду-на-йу.

Січаків.

286.

Там ф по-ли кир-ни-ці, там во-да бли-щит сьї,

по-ві-да-йут лъу-ди, ко-зак лъа-да-щит сьї,

по-ві-да-йут лъу-ди, ко-зак лъа-да-щит сьї.

Січаків.

287.

Ой ле-ты-ли гу-си, йа с там-то-го кра-йу,

ско-ло-ти-ли во-ду на на-шим ду-на-йу.

Запугів.

288.

Си-вий го-лу-бонь-ко си-дит на ду-бонь-ку,

кли-че ма-ти си-на с кор-шми до до-монь-ку (2)

Рудно.

289.

На го-рі кир-ни-ця, там во-да бли-щит сьа, по-ві-да-йут

лъу-де, жомъар ле-да-щит сьа. (2)

Дунайв.

290. Ой ле-ты-ли гу-си з зе-ле-но-го га-йу
 ско-ло-ти-ли во-ду у ти-хім ду-на-йу.
Гряда.

291. Там ф по-ли кир-ни-цы, в ны во-да бли-щит сы,
 по-ві-да-йут льу-ди, жом-ньар льа-да-щит сы,
 по-ві-да-йут льу-ди, жом-ньар льа-да-щит сы.
Малехів.

292. Ой ле-ты-ли гу-си з зе-ле-но-го га-йу,
 ско-ло-ти-ли во-ду на ти-хім ду-на-йу. (2)
Гряда.

293. Йа у по-ли кир-ни-ця, там во-да бли-щит сьа,
 по-ві-да-йут льу-ди: жом-ньар льа-да-щит сьа.
Дунай.

294. На по-ли кир-ни-цьи там во-да бли-щит сьи:

по-ві-да-ють льу-ди, жом-н'яр ле-да-щит сьї.

95.

Ой ле-ты-ли гу-си з да-ле-ко-го кра-їу,

ско-ло-ти-ли во-ду на ти-хім ду-на-їу.

Торске.

96.

Ка-ли-но, ка-ли-но, чом не про-цви-та-їиш?

мо-ло-да дьї-чи-но, чо си-диш ду-ма-їиш?

Угїховичї.

297.

Ой ле-ты-ли гу-си тай ш чу-жо-го кра-їу,

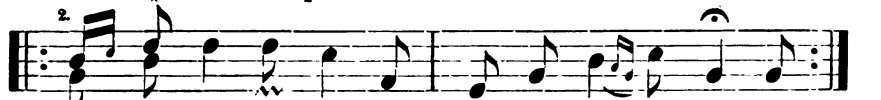
ско-ло-ти-ли во-ду на ти-хім ду-на-їу.

Ражїїв.

298.

Там ф по-ле кир-ни-цьї, в нї во-да бли-щит сьї,

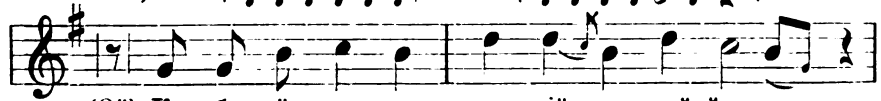
по-ві-да-ють льу-де, ку-ма ле-да-щит сьї.

Лобїнь мамїї.

(6 + 6);

а) 6 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ |; 6 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ (♩) |

299.

(Ой) Ко-би йа зна-ла, де мїй ми-лій й о-ре,

КІНОГРАФІЧНИЙ ЗВІРНИК Т ХІХ.

йа- би ви- га- нья- ла си- вень- кі ко- ро- ви.

Печарне.

Ой пли-ли гу-сонь-ки би-стро-йу й во- до- йу

ой вий-ди, дыўчи- но, роз- моў сы зо мно- йу. *Лисівці.*

Ой пли-ли гу-соньки би-стро-йу во- до- йу

ой вий-ди, дыўчи- но, роз- моў сы зо мно йу. *Коцурів.*

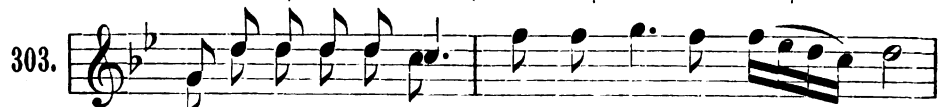
Ле-ты-ли гу-сонь-ки би-стро-йу во- до- йу,

мо- ло- да дыў- чи- но, роз- моў сы зо мно-йу!

Поточани.

б) 6 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ | ; 6 = | ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ |

Чер- во- на ка- ли- но чось ріс- но зро- ди- ла?

мо- йа бі- лья- воч-ко, чось сы й за- жу- ри- ла?

Дунай.

в) 6 = | ; 6 = | |

4.
 В лы-сы при по-то-цы там пи-ли мо-лод-цы,

 в лы-сы при по-то-цы там пи-ли мо-лод-цы.
Дашава.

5.
 Ой там при по-то-цы пйут мід, ви-но хлоп-цы,

 ой там при по-то-цы пйут мід, ви-но хлоп-цы.
Утїховичі.

06.
 Ой у мі-сьты, ў мі-сьты, ў мі-сьты на ри-ноч-ку,

 Ой там пйут жом-шья-ри, пйут мід го-рі-воч-ку.
 (6 + 6' + 6); 6' = | ; (6 і 6 як в.).

307.
 Гей там при до-ли-ні, гей там при по-то-цы,

 гей там при по-то-цы, там си й на-пи-ва-йут

 гна-на-ти-рі хлоп-цы, гна-на-ти-рі хлоп-цы.
Стецева.

308.
 Ой там при до-ли-ны ой там при по-то-ці
 Там си на-пи-ва-ли гре-на-ти-рі хлоп-ці

 ой там при по-то-ці,
 гре-на-ти-рі хлоп-ці. *Добрівляни.*

309.
 Ой там при Ду-на-йу, ой там при по-то-ці,
 Там си на-пи-ва-йут жом-нья-ри мо-лод-ці,

 ой там при Ду-на-йу ой там при по-то-ці.
 там си на-пи-ва-йут жом-нья-ри мо-лод-ці. *Ременів.*

(6 + 6) + (6 + 6,) 6 = ; 6 =

310.
 Ой на го-рі, го-рі пше-ни-чень-ки йа-рі, а там ў до-
 ли-ной-ці ко-за-чень-ки п'я-ны, ко-за-чень-ки п'я-ны.

Пяткова.

(6 + 6) + 6; 6 = ; 6 = *ten*

311.
 Ды-бро-ва зе-ле-на (2) ў три рі-ди са-дже-на.

Серафимці.

312.
 Ду-бро-во зе-ле-на ў три рі-ди са-дже-на,

 ў три рі-ди са-дже-на. *Дашава.*

313. Кар- ма- зин тор- гу- йи на дві скльинки пи- ва,
 на дві скльинки пи- ва. *Дуліби.*

(6 + 6) + p1 + 6; p = ; 6 =

314. Йист ў по-ли кир-ни-цы, ў ны во-да бли-счит сы,
 Мо-лод ко-за-чень-ко хо-дит ле-да-счит сы,
 гей, ў ны во-да бли-счит сы.
 гей, хо-дит ле-да-счит сы. *Рудно.*

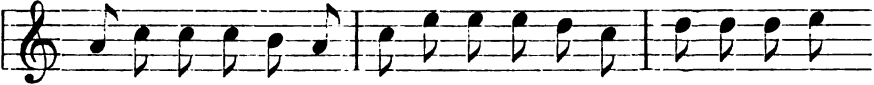
6 = ; 6 як в.

315. Там на го-рі йа-вір, йа-вір, зе-ле-на со-сни-на, гей,
 зе-ле-на со-сни-на, чось сы за-жу-ри-ла мо-ло-да дьў-чи-на,
 гей, мо-ло-да дьў-чи-на. *Мечинців.*

(6' + 6₂) + p1 + 6; 6' = ; 6 = як 314.

316. Жу-ру йа сы, жу-ру, йак ў ве-чiр так ра-но,
ten
 гей, йак ў ве-чiр так ра-но. Йа ў мо-йiм сер-день-ку
ten rall.
 ве-се-ло-сти ма-ло, гей ве-се-ло-сти ма-ло.
Реметів.

(6 + 6) 2 + p2 + 6; p = | ♩ ♩ |

317.

Три но-чи не спа-ла дрібний лист пи-са-ла до то-го жом-
Жомн'вар ра-но ста-йи, дрібний лист чи-та-йи, ху-сти-но-йу

ня-ра, шчо вір-не ко-ха-ла, гей гей, шчо вір-не ко-ха-ла.
со-бі сле-зи оп-ти-ра-йи, гей гей, сле-зи оп-ти-ра-йи.

Гряда.

318.

Чер-во-на ка-ли-но, чем не про-цві-та-йиш?
Мо-ло-да дьї-чи-но, шчо си-диш ду-ма-йиш?

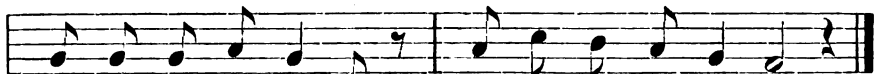

гей гей, шчо си-диш ду-ма-йиш? *Ражнів.*

(6 + 6') + (6 + 6); 6 = | ♩ ♩ ♩ ♩ ♩ ♩ |; 6' = | ♩ ♩ ♩ ♩ ♩ ♩ |;
6 як 311, 314.

319.

Ой дуб на бе-ре-зу з ни-ська по-хи-лиў сї,

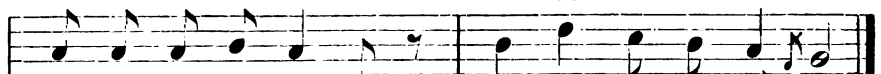

ой дуб на бе-ре-зу з нись-ка по-хи-лиў сї.

Мечишів.

320.

Ой ле-ты-ли гу-си би-стро-йу во-до-йу,
Ой вий-ди, дьї-чи-но, роз-моў с'я зо мно-йу,

ой ле-ты-ли гу-си би-стро-йу во-до-йу.
ой вий-ди, дьї-чи-но, роз-моў с'я зо мно-йу.

Топорів.

321.
 Ой ви- ле- ты́ со- кіл й а з лы- са на по- ле,
 Й а сы́ со- бі со- кіл на ви- со- ку го- ру,

 ой ви- ле- ты́ со- кіл й а з лы- са на по- ле.
 й а сы́ со- бі со- кіл на ви- со- ку го- ру.
Стецева.

322. $p + 6 + 6_2$.
 Гей, си- вий ко- ник, си- вий, зо- ло- та- йа збройа,

 зо- ло- та- йа збро- йа. *Волчуги.*

$(6 + 6_{(2)}) + (6' + 6_{(2)}); 6 =$; $6' =$

323.
 На ви- со- кій го- рі йа- вір тай со- сні- на,

 йа- вір тай со- сні- на, чось сьа за- жу- ри- ла

 мо- йа й бі- льа- ви- на. *Плетенчі.*

324.
 Ды́- чи- на чор- ня- ва три но- чи не спа- ла,
 Три лис- ти пи- са- ла на кра- і- ну сла- ла,

 три но- чи не спа- ла, три ли- сти пи- са- ла. (2)
 до то- го жо́у- ня- ра, вір- не го ко- ха- ла. (2)
Серафимці.

325. $6' = | \text{♪♪♪♪♪} |$ (cf 273 і сл.).

Пі-дуж бо йа пі-ду, ву лы-сок ду-бо-вий,
там то йа си знай-ду во-рі-шок лы-ско-вий.

ост. строфа:

Йа са-ма не зна-йу, де ку-ва-ти ма-йу, бо йа ў цьи-
лім сьві-ты ўсы до-ро-ги зна-йу, ўсы до-ро-ги зна-йу.

Гряда.

326.

Ой го-ро го-ронь-ко, чом не лу-па-йсь сьї?
Чо-мусь ме-же на-ми меш-ка-ньї псу-йї сьї,
Чо-мусь ме-же на-ми меш-ка-ньї псу-йї сьї.

Дульби.

$(6 + 6) \overset{3}{2} + (6 + 6); 6 = | \text{♪♪♪♪♪} |; 6' = \text{як 323.}$

327.

Да-ле-ко чу-ва-ти у та-кій но-ви-ньї
ўто-пле-но Пе-тру-сьа за па-ньу ў Джу-ли-ньї,
ўто-пле-но Пе-тру-сьа за па-ньу ў Джу-ли-ньї.

Джулин.

(6 + 6') 3 + (p1 + 6); 6 = | ; 6' = я. в.

328.
 Жу-ру йа сьа, жу-ру, йак ве-чiр, так ра-но, жу-ру йа
 сьа, жу-ру, йак ве-чiр, так ра-но, на мо-йiм сер-деньку ве-се-ло-
 сти ма-ло, гей, ве-се-ло-сти ма-ло. *Рудно.*

(6 + p1 + 6) + (6 + 6); 6 як 285; 6 = | | як ч. 235.

329.
 Мо-ло-да-йа Га-льа гей, ко-ньа на-по-ва-ла,
 ко-ньа на-по-ва-ла, Мар-ка спо-до-ба-ла (2)
Запитiв.

330.
 Ка-ли-на, ма-ли-на, гей, йа-гiд-ки зро-ди-ла,
 мо-ло-да дьi-чи-на жом-ньа-ра лью-би-ла.
Гряда.

В) (7 + 7).

(7 + 7) 2; 7 = | |

Moderato.

331.
 Че-рез лы-сок сте-жень-ка, не-ма мо-го сер-день-ка,
 не-ма мо-го со-ко-ла, не-бу-ду йа й ве-со-ла. (2)
 КТОГРАФІЧНИЙ ЗВІЯНИК Т. ХІХ.

Allegretto. 7 = |

332. Ка- за- ла ме- ны ма- ти зе- ле- не жи- то жа- ти,
 а йа жи- та не жа- ла, в бо-роздоныцым ле- жа- ла. *Рудно.*

Piu moderato. 7 = |

333. Пі-шоу же йа до кор-шми, бу- ли дыўки тай пі-шли,
 там же йа сьа за-ўстидаў, шчо йа грейца- ра не маў. *Трійця.*

(7 + 7) + 7; 7 = як в.; 7 = а) ; б)

Allegro non troppo, marciale.

334. А там ў по-льу кор-шмина, там сто-йа-ла дыў-чи-на,
 там сто-йа-ла дыў-чи-на. *Поршина.*

335. А там ў по-льу кор-шми-на, там сто-йа-ла дыў-чи-на,
 там сто-йа-ла дыў-чи-на. *Поршина.*

336. Ой там ф поли до-ли-на, ко-ло не-йі кор-шми-на
 ко-ло не-йі кор-шми-на. *Скнилів.*

37. А спіт то-го те-ре-на вийшла вдо-ва мо-ло-да,

 вийшла вдо-ва мо-ло-да. *Підберезці.*

338. Ой там у по-ли ріс те-рен, ой ви-ріс він сам йи-ден,

 ой ви-ріс він сам йи-ден. *Січів.*

339. Ой там у по-льу, там те-рен, ой ви-ріс він сам йи-ден,
Йа спіт то-го те-ре-на вий-шла вдо-ва мо-ло-да,

 ой ви-ріс він сам йи-ден.
вий-шла вдо-ва мо-ло-да. *Ременів.*

340. Ой у по-льу йист те-рен, йа він сто-йаў сам йи-ден,

 йа він сто-йаў сам йи-ден. *Джулин.*

341. Йа спіт то-го те-ре-на вийшла удо-ва мо-ло-да,

 вий-шла удо-ва мо-ло-да. *Гряда.*
ten

342. Там у по-льу те-рен, там він ви-ріс сам йи-ден,

там він ви-ріс сам йи-ден. *Топорів.*

343. Гей на го-рі крем де-реу не-ма біль-ше

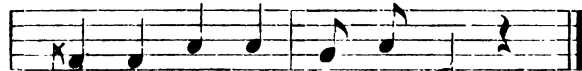

лиш о-ден, не-ма біль-ше лиш о-ден. *Стецева.*

Recit.

ten

344. 1. Ой ма-ла йа три бі-ды, та й на сво-їй го-ло-ві,
2. Йи-дна бі-да та-ка йа, шчо ди-ти-на ма-ла йа,

тай на сво-їй го-ло-ві.
шчо ди-ти-на ма-ла йа.

Рісна Руска.

Recit.

345. Ой пі-дуж йа в до-лин-ку й по чер-во-ну ка-лин-ку,
Їсу до-лин-ку йа зий-шла тай ка-лин-ки ни знайшла,

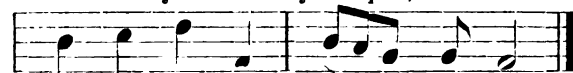
sost.

по чер-во-ну ка-лин-ку.
тай ка-лин-ки ни знайшла.

Печарне.

346. Там у по-льу те-рен, там він ви-ріс сам йи-ден,

там він ви-ріс сам йи-ден. *Гряда.*

$(7 + 7) + 7_2$
1)

347. Їст там ў по-ли йа те-рен, йист там ў по-ли йа те-рен,

1) віддих.

ви-ріс він там сам йи-ден, ви-ріс він там сам йи-ден. *Рудно.*

(7 + 7) + (7 + 7).

Ой там ў по-ли ши-ро-ко, сто-їт те-рен ви-со-ко,

сто-їт те-рен ви-со-ко, сто-їт те-рен ви-со-ко.

Підберезці.

7 = як 331. 7 = як в.

Marciale.

Ой йі-ха-ло па-хо-ля штирми кінь-ми с По-до-ля,
Шинка-роч-ко мо-ло-да, ци тут мо-їа го-спо-да?

штирми кіньми с По-до-ля.
ци тут мо-їа гос-по-да.

Джулин.

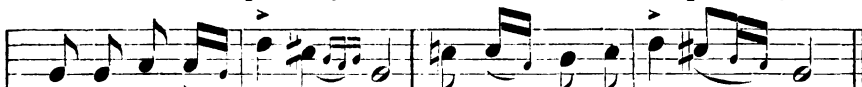
Тай до-ким си й добри маў, тай до-ким си й до-бри маў,

їа с ку-ма-ми пиў гу-ляў, їа с ку-ма-ми пиў, гу-ляў.

Та їак жи їа й прио-паў, та їак жи їа й прио-паў,

кум ме-не си від-цу-раў, кум ме-не си й віт-цу-раў.

Добрівляни.

(7 + 7) + (7 + 7).

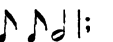

7 = як в. 7 = |

351.
 Ой шче сон-це не схо-ди, ой шче сон-це не схо-ди,

 наш ка-пі-тан вже й хо-ди, наш ка-пі-тан вже й ходи. *Записів.*

352.
 Ста-ла нам сьї но-ви-на, ста-ла нам сьї но-ви-на,

 па-ньї па-на за-би-ла, па-ньї па-на за-би-ла. *Дулби*

7 = | ; 7 = |

353.
 Ой на-пий-мо сьї ни-ньї ой на-пий-мо сьї ни-ньї

 при зе-ле-ньї ду-би-ньї при зе-ле-ньї ду-би-ньї. *Топорів.*

(7' + 7) + (7 + 7'). 7 = як 331. 7 = як 334, а.

354.
 Ой на ў місты на-чу-ваў, на ў но-ви-ньї не чу-ваў,

 на ў но-ви-ньї не чу-ваў, на ў но-ви-ньї не чу-ваў.
Любінь Мамій.

7 розложене на 4 + 3(з. з).

(4 + 3) + (4 + 3) + (4 + 3' + 3).

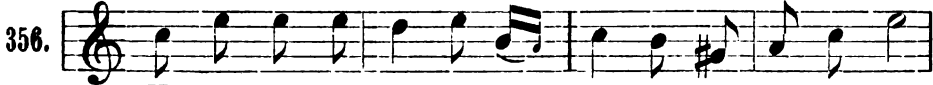
ten

355.
 Ой ле-ты-ли жу-раў-лы сьї-ля ўпа-ли на тра-ві,

сы-ли ўпа-ли на тра-ві на тра-ві. *Тенетиска.*

(4 + 3₂ + 3) 2.

На го-ро-ды би-ли-на, би-ли-на, би-ли-на,

на би-ли-ны ка-ли-на, ка-ли-на, ка-ли-на.

Поточани.

(4 + 3) + (4 + 3₂) + (4 + 3).

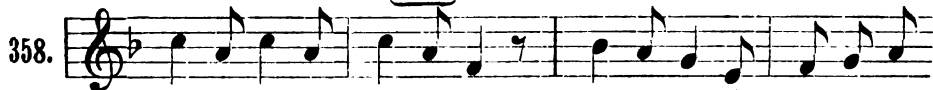
Там коршми-на сто-я-ла, там шинкар-ка бі-ля-ва,

бі-ля-ва, бі-ля-ва, там шинкар-ка бі-ля-ва.

Любіть Мамій.

(4 + 3) + (4 + 3₂) + (4 + 3).

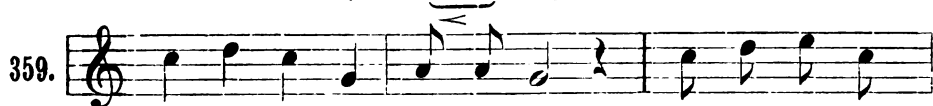
Ой на го-рі два ду-би ой на го-рі два ду-би,

два ду-би, ту-ли-ли си до ку-пи.

Серафимці.

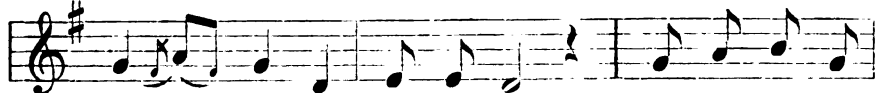
(4 + 3) + (4 + 3₂ + 3).

Ой там в лы-сы два ду-би, ой там в лы-сы,

сер-день-ко, два ду-би. *Гряди.*

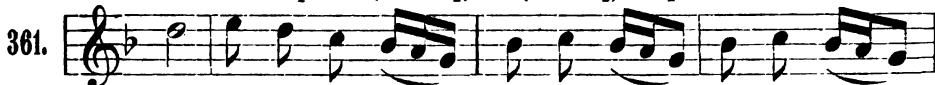

Ой там ў по-ли два дуб-ки, ой там ў по-ли

сер- дей- ко, два дуб- ки. *Тенетиска.*

$p1 + (4 + 3_2) + (4 + 3_2) + p1.$

Гей ле-тъят гу- си го- ра- ми, го- ра- ми

і ўсе со- бі па- ра- ми, па- ра- ми, гей. *Гряда.*

г) 8 + 8.

$8 = (4 + 4) +$

Allegretto marc.

Ой ти Бай- да чор- но- ву- сий, чом на то- бі
» Ме- не дыў- ки піт- по- йі- ли, ме- ны жу- пан

жу- пан ку- ций, чом на то- бі жу- пан ку- ций?
піт- кро- йі- ли, ме- ны жу- пан піт- кро- йі- ли. *ten*

Рісна Руска.

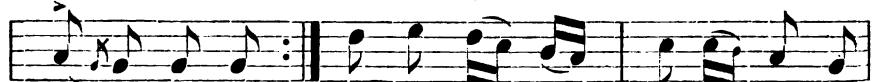
І-де Ляшок йа з Варша-ви, йа на Ляшку жупан шарий. (2)

Allegretto marc.

Дашава.

І-шоў Ва- сіль йа з йармар- ку, знай-шоў бур- дьу,

тай фу- йар- ку. (2). » Ти Ва- сільу, бра- те ми- лий,

вер- ни бур- дьу, слис ми шчи- рий. (2) *Дашава.*

365.

1. Терном, терном, тер-ни- но-йу, кум до ку-ми до-ли- но-йу,
2. Йа ти ку-мо не ди- вуй сьа, бо йа у-пріу тай роз- зуу сьа,

і чо-бо-ти в руках не-се, кум до ку- ми бо-сій че-ше.
дай но ма-сла на та- ріл-ку, а йа пі- ду по го-ріл-ку.

Recit.

Трійця.

366.

Й о-ре Йіван у чистім по-ли, й о-ре Йі- ван у чистім по- ли,

йа Ма-рій- ка во-ли го- нит, йа Ма-рій- ка во-ли го- нит.

Печарне.

367.

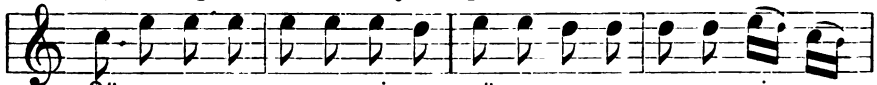
Ві- тер ві- йи, тра- ва шу- мит, ві- тер ві- йи,

тра- ва шу- мит, а у ты тра- ві жоу- ньар ле- жит,

а у ты тра- ві жоу- ньар ле- жит. *Печарне.*

368.

Ой хо-дит сон ко-ло ві- кон, ой хо-дит сон ко-ло ві- кон,

а дрі-мо- та ко-ло пло-та, а дрі-мо- та ко-ло пло-та.

Снятин.

369.

у бра-та ха- та на по-мо-сты, у бра-та ха- та на по-мо-сты,

Йде до бра-та се-стра ў госты, йде до бра-та се-стра ў госты.

Стецева.

$(8 + 8) + p(4 + 2) + 8.$

По са-доч-ку по-хо-джа-йу, тай сам со-бі роз-ва-

жа-йу, тра лья, лья лья лья лья, тай сам со-бі роз-ва-жа-йу.

Торске.

$8 = 4, = | \text{♪♪♪♪} | \text{♪♪♪♪} |$

Moderato.

$(8 + 8).$

Хо-джу хо-джу по са-доч-ку, по дзи-ле-нім

бар-ві-ноч-ку. *Добрівляни.*

Тай по га-йу по-хо-джа-йу тай сам со-бі

роз-ва-жа-йу. *Серафимці.*

$8 + 8_2.$

Ой за лы-сом, за тем-нень-ким бра-ла вдо-ва

лен дріб-нень-кий. *Торске.*

Lento.

374. *ten*
 Ё га-йу, ё га- йу квіт-ку ма-йу, ё же ты ми- ла,
 ё же ты, ми- ла по-ки-да-йу, бо ё же дру- гу
 по- ки- да- йу.
 ми- лу й ма-йу. *Стеценка.*

375. *ten*
 Ту- мац, ту- ман по до- ли- ны ши- ро-
 кий лист на ка- ли- ны. (2) *Стеценка.*

 $8_2 + 8_2.$

376. *ten ten ten*
 Гой там, гой там під я- вом-ром, гой там, гой там під я- вом-ром
 й о-ре дыў- ча й од-ним во- лом. (2) *Серафимці.*

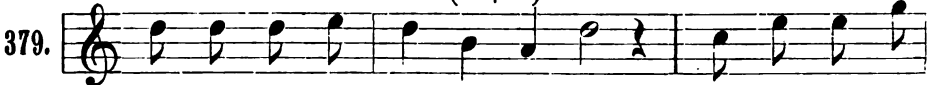
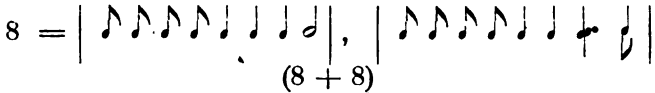
 $(8 + 8) + p2 + 8.$ *Allegro.*

377. *rall.*
 Сто-їт коршма й над бо-ло-том, тай по-ши-та й о-ко-ло-том
 гей, гей, тай по-ши-та й о-ко-ло- том. *Дулби.*

378.
 Сто-їт коршма над бо-ло- том, тай по-ши-та о-ко-ло-том,

ой да да-на, да-на да-на, тай по-ши-та о-ко-ло-том.
Дуїби.

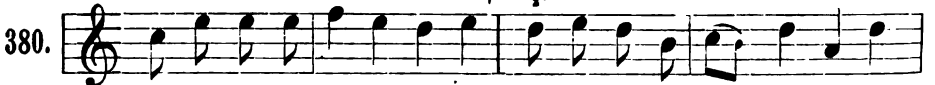
Ой там у по-льу сьні-жок тра-се, а там ву-лан
Ой так па-се, і так блу-дит, ша-бель-ко-йу

ко-ня па-се.
во-гень ро-бит.

Рудно.

8 + 8.

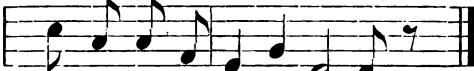
Там у по-ли кир-ничень-ка а в нї во-да сту-де-ненька

а в нї во-да сту-де-ненька. *Порина.*

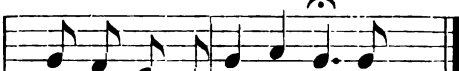
Там під лысом, там під лу-гом, там під лысом, там під лу-гом

там мій ми-лий о-ре плу-гом. *Рісна Руска.*

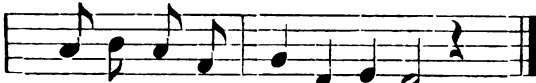
Там за лы-сом там за лу-гом, там за лы-сом там за лу-гом,

там мій ми-лий о-ре плу-гом. *Топорів.*

Ти ді-бро-во зе-ле-на-йа во три рйи-ди са-дже-на-йа

во три рйи-ди са-дже-на-йа. *Скнилів.*

84. Ой вже три дни, три не-дѣ-ли, йак жомнѣ-ра ў по-ли ўби-ли,

йак жомнѣ-ра ў по-ли ўби-ли. *Запитів.*

85. Ді-бро-вонько зе-ле-на-йа, ді-бро-вонько зе-ле-на-йа,

у три ра-ди са-дже-на-йа. *Висоцько.*

(8₂ + 8₂).

86. Там за лы-сом, там за лу-гом, там за лы-сом там за лу-гом,

там мій ми-лий во-ре плу-гом, там мій ми-лий во-ре плу-гом.

Порина.

87. Там під лысом, там під лу-гом, там під лысом, там під лу-гом,

там мій ми-лий о-ре плу-гом, там мій ми-лий о-ре плу-гом.

Підберезці.

88. Ой го-ра-ми, до-ли-на-ми, ой го-ра-ми, до-ли-на-ми,

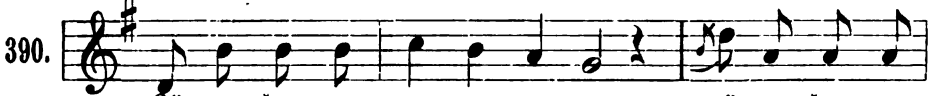
ко-льу-чи-ми до-ро-га-ми ко-льу-чи-ми до-ро-га-ми.

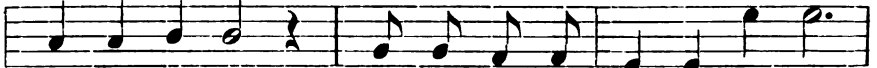
Під бі-ло-їу бе-ре-зо-їу ой там си-дит брат с сестроїу,

ой там си-дит брат с сестроїу. *Топорів.*

Ой там ф по-ли до-ро-жень-ка, ой там ф по-ли

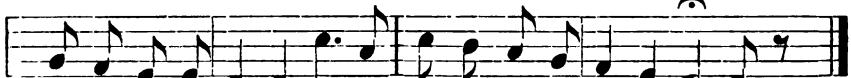
до-ро-жень-ка, ко-ло не-її кир-ни-чень-ка,

ко-ло не-її кир-ни-чень-ка. *Скнилів.*

Ой слу-жи-ла Настї ї па-на, ой слу-жи-ла Настї ї па-на,

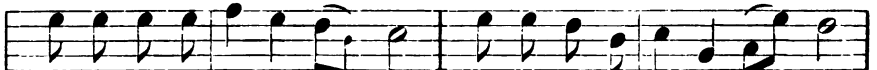
шти-ри лы-та не від-да-на, шти-ри лы-та не від-да-на.

ten ten

Ременів.

Ў чистім польу, ў чистім по-льу, си-дит со-кіл на то-по-ли,

си-дит со-кіл на то-по-ли, пі-їи пі-снїу без не-во-ли,

пі-їи пі-снїу без не-во-ли. *Нагорці.*

¹⁾ Пісня ся явно попсована як в складї мєльодїї так тексту.

Quasi marcia.

393. Ой у мі-сьті на ри-ноч-ку п'ють жоў-ня-ри
 ?¹⁾
 го-рі-воч-ку, п'ють жоў-ня-ри го-рі-воч-ку.
¹⁾ Віддох. cf. 334. *Джулин.*

394. Край до-ро-ги ши-ро-ко-ї, край до-ро-ги
 ши-ро-ко-ї, край до-ро-ги ши-ро-ко-ї. *Дунай.*
Andantino. 8 =

395. Ой слу-жи-ла На-стї ў па-на, ой слу-жи-ла
 На-стї ў па-на шти-ри лы-та не най-ма-на.
Гряд.

396. $8 + p1 + 8.$ ¹⁾ Гей 1. Ко-ло мли-на ко-ло бро-ду, 2. П'ють го-лу-би
 3. Пи-ли, пи-ли,
 зи-мну во-ду, гей, п'ють го-лу-би зи-мну во-ду.
 тай зле-ты-ли, гей, пи-ли, пи-ли, тай зле-ты-ли.
¹⁾ Сьпївак пропустив мабуть через помилку 1. перїод 1-ої строфи. *Волуги.*

397. $(8 + 8) + p4 + 8.$ Не же-ни сы, Га-ври-лонь-ку, бо по-ї-деш

на вй-нонь-ку, гей, гей, гей, гей, бо по-йи-
деш на вй-нонь-ку. *Дулби.*

$$8 = (4 + 4); 4 = \left| \text{musical notation} \right|$$

$$(8 + 8).$$

398. Ой вже ро-чок, недыль ві-сым, ой вже ро-чок,
Як за-блу-диў жоўнар в лы-сы, як за-блу-диў

не-дыль ві-сым,
жоў-нар в лы-сы. *Серафимці.*

$$8 + 8_2.$$

399. Ой по-під гай зе-ле-нень-кий бра-ла вдо-ва
лен дріб-нень-кий, бра-ла вдо-ва лен дріб-нень-кий.
(Рудю) Євліаці.

400. Там на го-рі сьныжок трі-се, а там жомнар
ко-ня па-се, а там жом-нар ко-ня па-се.
Дунаїв.

401. Сконт ти Йа-сью? »за Ду-на-йу«. Цо там сли-хаць

в на-шім кра-йу? цо там сли-хаць в на-шім кра-йу.

Рісна Руска.

402.

Під бі-ло-йу бе-ре-зо-йу там си-дит брат
Тей на дут-ку ви-гра-ва-йи, се-стра си-дит,

зо се-стро-йу, там си-дит брат зо се-стро-йу.
ви-ши-ва-йи, се-стра си-дит, ви-ши-ва-йи.

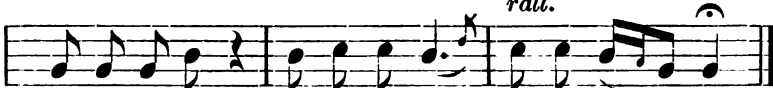
Гряда.

403.

Там по-під гай зе-ле-нень-кий хо-дит До-буш

rall.

мо-ло-денький хо-дит До-буш мо-ло-день-кий.

Рісна Руска.

404.

Ой по-під гай зе-ле-нень-кий хо-дит До-буш

rall.

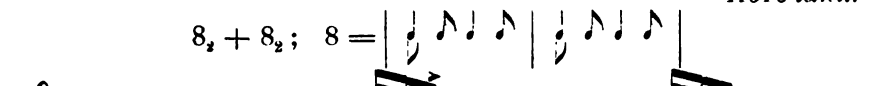

мо-ло-денький хо-дит До-буш мо-ло-день-кий.

Потоцями.

$8_2 + 8_2; 8 =$

405.

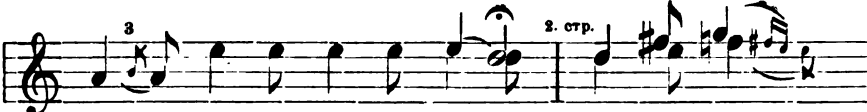

Тай ти са-доч-ку й зе-ле-ний тай ти за-доч-ку
на три р'я-ди по-

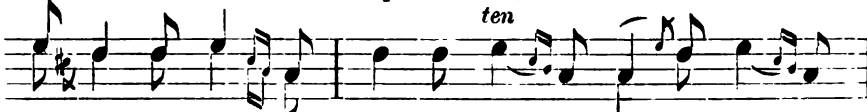

й зе-ле-ний, на три р'я-ди по-са-дже-ний.
са-джений,

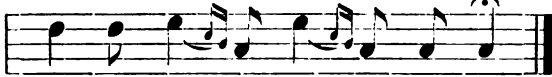
Добрівляти.

406. ³ ^{2. стр.}

Ма-мож мо- йа Ва- си- ли- хо, ма- мож мо-
О- лы- лас мнѣ не ро- ди- ти, о- лы- лас

 ^{ten}

йа, Ва- си- ли- хо, вро- ди- лас мнѣ на все ли- хо,
мнѣ не ўро- ди- ти, ныж йа ма- йу так бі- ди- ти,

вро- ди- лас мнѣ на все ли- хо!
ныж йа ма- йу так бі- ди- ти! *Серафимці.*

407.

Пла- че й о- тец, ма- ти ту- жит, пла- че ^{оп.} й о- тец

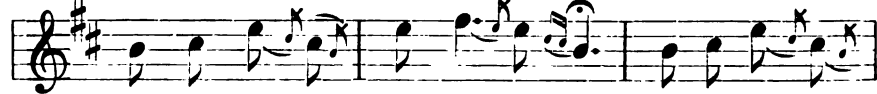

ма- ти ту- жит, не- ма си- на, в во- ську слу- жит.

не- ма си- на, в во- ську слу- жит. (2) *Серафимці.*

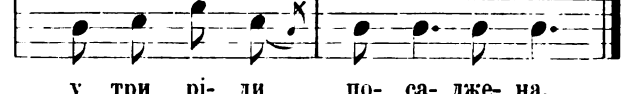
8 =

408.

Ти ду- би- но, ти зе- ле- на, ти ду- би- но

ти зе- ле- на, у три рі- ди по- са- дже- на

у три рі- ди по- са- дже- на.

409. Ой спи ды-ду ко-ли- шу ты, ой спи ды-ду, ко-ли- шу ты, та йак у- снеш, тай ли- шу ты, та йак у- снеш, тай ли- шу ты. Са- ма пі- ду на ро- бо- ту, са- ма пі- ду на ро- бо- ту ^{сп.} прийду т то-бі й у су-бо- ту, прий-ду т то-бі й у су- бо- ту. *Орелець.*

410. Ей льюльбу, лью- лью, під зе- ле- ноў ду- льоў, під зе- ле- ноў ду- льоў. Ду- льа бу- де цви- сти, цви- сти, на Йі- ван- ко тай ме ро- сти, на Йі- ван- ко тай ме ро- сти. *Орелець.*

411. Ой по- під ^{сп.} гай зе- ле- нень- кий, ой по- під гай зе- ле-

нень-кий ³ ходит Доўбуш мо-ло-день-кий, ³ ходит Доў-
 буш мо-ло-денький. На но-женьку на-льи-га-йи, на но-
 женьку на-льи-га-йи, то-пір-цем сьи під-пи-ра-йи, то-пір-
 цем сьи під-пи-ра-йи. *Микулічын.*

Allegretto.

412. Ой вй-дуж йа на го-ронь-ку, ой вй-дуж
 йа на го-ронь-ку, по-диў-льу сьи ў до-ли-нонь-ку,
 по-диў-льу сьи ў до-ли-нонь-ку. *Печарне.*

Lento.

8 =

413. Ой по-під гай зе-ле-нень-кий бра-ло дыў-чы
 льон дріб-нень-кий, ой льон бра-ла і сте-ли-ла,
 до зем-лень-ки про-моў-ля-ла (2). *Порина.*

(8 + 8) + pз + 8 + pз; pз = | |

4.
 За-зу-лей-ко мо-йа си-ва, шчо ж ти ми-ны
 на-ро-би-ла, ой ой ой, ой ой ой. *Записів.*

15.
 За-зу-лень-ко мо-йа си-ва, шчо ж ти ме-ны
 Там за-лы-сом, там за-лу-гом, там мій ми-лий
 на-ро-би-ла, гой ай га, шчо ж ти ме-ны
 во-ре-плу-гом, гой ай га, там мій ми-лий
 на-ро-би-ла, гой ай га.
 во-ре-плу-гом, гой ай га. *Нагорці.*

416.
 Ой дьўчи-но, сер-це мо-йи, сни-ло ми сьи личь-ко твоей.
 Не так личько, як ти са-ма, на па-пе-ри на-пи-са-на.
Moderato. 8₂ + 8; 8 = як 371; 8 = як 396. *Стецева.*

417.
 По са-доч-ку по-хо-джа-йу, і сам со-бі роз-ва-жа-йу,
 І сам со-бі роз-ва-жа-йу, шчо да-ле-ко й ми-лу ма-йу,
 і сам со-бі роз-ва-жа-йу.
 шчо да-ле-ко ми-лу й ма-йу. *Гряди.*

418. По са-доч-ку по-ходжа-йу, і сам со-бі роз-ва-жа-йу,

 і сам со-бі роз-ва-жа-йу. *Тететиска.*

419. По са-доч-ку по-ходжа-йу і сам со-бі роз-ва-жа-йу,
 І сам со-бі роз-ва-жа-йу шчо да-ле-ко ми-лу ма-йу,

 і сам со-бі роз-ва-жа-йу.
 шчо да-ле-ко ми-лу ма-йу. *Волчуси.*

420. По-під лысом сьныжок труси, а там жомньар ко-ньа па-се,

 а там жомньар ко-ньа па-се. *Топорів.*

421. Ой у по-ли Сер-бин о-ре, а дыў-чи-на

 йі-сти не-се, а дыў-чи-на йі-сти не-се. *Добрілляни.*

$8 + 8; 8 = (4 + 4) =$ $;$ $8 =$ як в.

422. Ф темнім лысы сьныжок у-паў, ф темнім лысы сьныжок й у-паў,
 Мо-лод козак с ко-ньа й у-паў, мо-лод козак с ко-ньа й у-паў.
Дуліби.

423. Сконт ти Йасу? »З за ду-на-йу.« Сконт ти Йасу? »З за ду-на-йу.«
 Шо там слихаць ў чужім кра-йу? Шо ж там слихаць ў чужім кра-йу?
Тететиска.

24.
 Йидзби Йась з за ду- на- йу. » Цо там слихаць ў вашім кра- йу ? «
 Ныц ны слихаць, тилько вой- на, ныц ны слихаць, тилько вой- на. «
Порина.

Lento. (8 + 8) + 8.
 25.
 За на- шо- йу гра- ни- це- йу ро- сте жи- то
 Хто те жи- то бу- де жа- ти, то той бу- де
 с пше- ни- це- йу, ро- сте жи- то с пше- ни- це- йу.
 го- ри зна- ти, то той бу- де го- ри зна- ти.
Дорошів Великий.

(8 + 8) + 8 + 8.
 8 = як 416; 8 =
 26.
 Пли- ве ка- чур по ду- на- йу, пли- ве ка- чур по ду- на- йу,
 дай ми Бо- же, шчо га- да- йу, дай ми Бо- же, шчо га- да- йу.
Запитів.

27.
 Пли- ве ка- чур по ду- на- йу, пли- ве ка- чур по ду- на- йу:
 дай ми Бо- же, шчо га- да- йу, дай ми Бо- же, шчо га- да- йу.
Джурлин.

28.
 Пли- не ка- чур по Ду- на- йу, пли- не ка- чур по Ду- на- йу,
 Їа га- да- йу ман- дру- ва- ти, йа га- да- йу ман- дру- ва- ти,

2. стр.
дай ми Бо-же що га-да-йу, дай ми Бо-же що га-да-йу.
жаль ми ро-ду по-ки-да-ти, жаль ми ро-ду по-ки-да-ти.
Серафимуці.

Andantino.

8 = як 396; 8 = як 395.

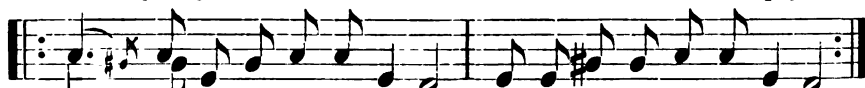
Ой там фло-ли, край до-ро-ги, ле-жит ка-мінь марму-ро-вий,

на тім на тім ка-ме-ноч-ку сто-їт жом-б'їр чор-но-бро-вий.
Любінь Малий.

Ой у лу-зі ка-ли-ночка, ой за-цви-ло в нї де-ре-ў-це,

в. чьом до ме-не не го-во-риш, мій ми-ленький мо-їи сер-це?
Стецева.

Ой там в лї-сы, край до-ро-ги, сто-їть ка-мінь мар-му-ро-вий

на тім, на тім ка-мі-ноч-ку сто-їт хло-пец чор-но-бро-вий.

Волчуги.

Ой у лы-сы край до-ро-ги ле-жит ка-мінь мар-му-

ро-вий, сто-їт хло-пец чор-но-бро-вий, і ще думки ду-ма-їи:

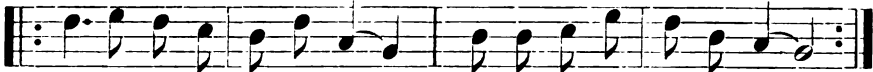
За-ко-хаў сы ву дыўчи-ны, те-пер йі-йі по-ки-да-йі.

Тенетиска.

8 = (4 + 4) = | | | ; 8 = як в.

Там на го-рі цер-ко-вонька, не-ве-лич-ка, де-ре-в'я-на,

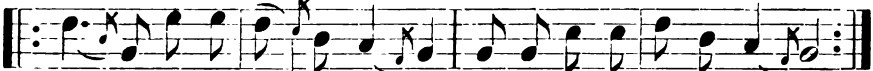

а при церкві мо-ги-лой-ка, йак дыўчи-на ў цвіт у-бра-на.

Дорошів Великий.

Ме-жи тро-ма го-ронь-ка-ми сьвітит місьаць з зоронька-ми,

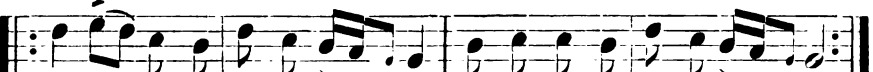
чим раз висше під-лы-та-йі си-вий го-луб з голуп-ка-ми.

Топорів.

8 = | | | ; 8 = я. в.

Чер-во-на-йа ка-ли-нонь-ко, чо-го гі-льи о-пу-скайиш?

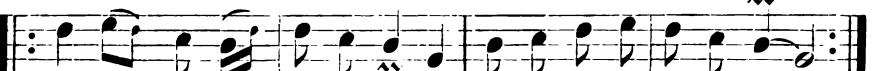

мо-ло-да-йа мо-ло-ди-це, чо-го сьльози про-ли-ва-йиш?

Потоцани.

Ти чер-во-на ка-ли-нонь-ко чо-го зы-льи во-пу-скайиш?

мо-ло-да-йа мо-ло-ди-це чо-го сьльози про-ли-ва-йиш?

Ме-жи дво-ма го-ронь-ка-ми сьві-тит місьиць з зоронька-ми,

а пше више під-лы- та- йи си-вий го-луб з голуп-ка-ми. (2)

Мечиців.

8 = 4₂ = як 371. 8 = я. в.

Ой по-під гай зе-ле-нень-кий і- де дощик дрібненький,

до-ро-жень-ка сли-зенька-йа, і- де ми-ла пйанень-ка- йа. (2)

Дунаїв.

Ой там ф польу два ду-боньки, до ку-пи сьа сту-льатоньки,

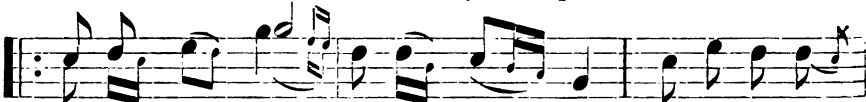

ку- да глянуп, по-диўлуп сьа, не- ма мо- йі дыўчи-ноньки. (2)

Підберезці.

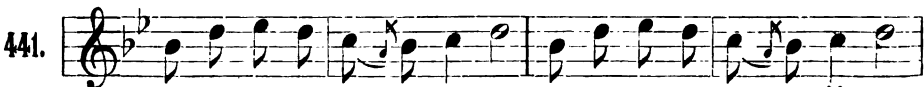
По-сьі-йаў йа пше-ни-чень-ку, до-ро- ге то на-сьі-ньи,

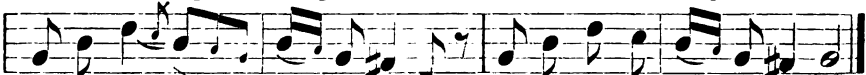
пше-нич- ка сьи не вро- ди- ўа, лиш сьи вро-диў

ро-ман зьи- льи. *Добрівляни.*

Ме-жи тро- ма го- ронь-ка- ми сьві-тит місьиць з зо-ронь-ка-ми,

ме-жи тро- ма го- ронь-ка-ми сьві-тит місьиць з зо-ронька-ми.

Дунаїв.

442.

Ой у-мру йа ма-ти, у-мру че-рес ту-йу
(Че-рес ту-йу йи-ди-ну-йу)¹⁾

йи-ди-ну-йу, ту-йу дыў-ку мо-ло-ду-йу. *Дунайв.*

¹⁾ Сьпіваючы пропусціў сю рэпетыцію.

(8' + 8) + (8 + 8); 8' = як 364; 8 як в.; 8 = (4 + 4) = як 396.

443.

Там на го-рі, на го-рон-цы сто-йіт ка-мінь мар-му-ро-вий,

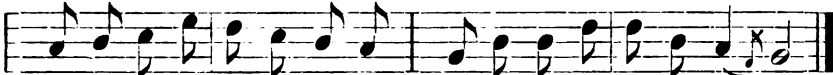

на тім на тім ка-мі-нонь-ку сидіт жомньір чор-но-бро-вий. (2)
Ременів.

(8 + 8') + (8' + 8); 8' = як в.

444.

Ма-ла ба-ба йидну доч-ку, ма-ла ба-ба йидну доч-ку,

йидну доч-ку, о-ди-ноч-ку, йидну доч-ку, о-ди-ноч-ку.

Поточани.

8 + 8' + 8; 8 = як 429; 8' = як 443; 8 = (4 + 4) = як 438.

445.

Під бі-ло-йу бе-ре-зо-йу під бі-ло-йу бе-ре-зо-йу

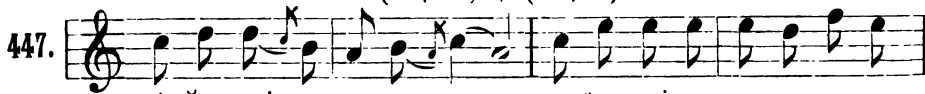
там си-дит брат зі се-стро-йу. *Ражнів.*
Piu lento. *piu mosso*

446.

Зя-ма ми-не, ве-сна бу-де, зя-ма ми-не ве-сна бу-де,
Лы-то ми-не, восьінь бу-де, лы-то ми-не восьінь бу-де,

a tempo

вес-на ми- не, лы- то бу-де.
так зна-йи- те до- брі льуде.

Любів Мамі. $(8 + 8') + (8 + 8)$.

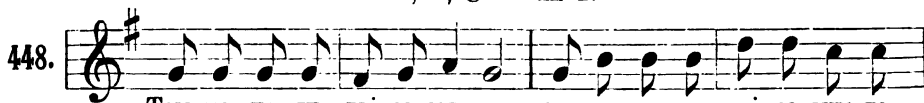
А ў не-ды-льу по-ра-нень-ко, а ў не-ды-льу по-ра-нень-ко

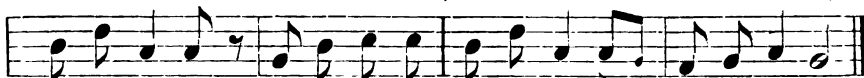
розгнываў сы сын на нень- ку розгнываў сы сын на нень-ку.

Поточани.

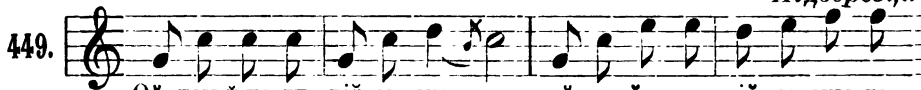
$(8 + 8') + (8' + 8)$; $8' = (4 + 4) =$ $8, 8', 8 =$ як в.

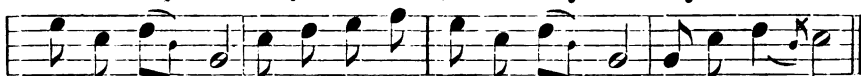
Там на по-ли лы-са мно-го, там на по-ли лы-са мно-го,

по-ло-ви-на зе-ле-но-го, по-ло-ви-на зе-ле-но-го.

Підберезці.

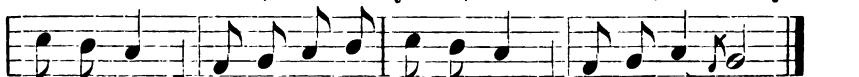
Ой там ў по-ли віў-са мно-го, ой там ў по-ли віў-са мно-го,

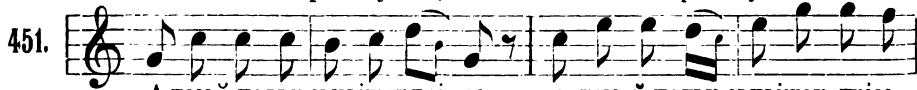
по-ло-ви- ну зе-ле-но-го, по-ло-ви- ну зе-ле-но-го.

Утіховичі.

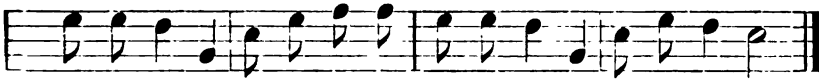
Там за лы-сом, там за лу-гом, там за лы-сом, там за лу-гом

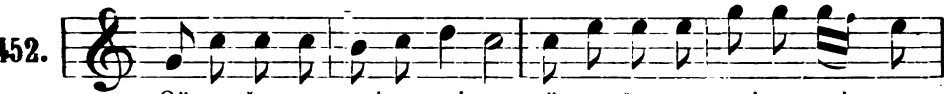
там мій ми-лій о-ре плу-гом, там мій ми-лій о-ре плу-гом. *Запугіа.*

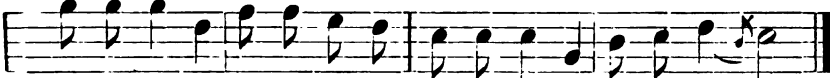
А там ў по-льу сы-нжок трі-се, а там ў по-льу сы-нжок трі-се,

а там жомньар ко-ньа па-се, а там жомньар ко-ньа па-се. *Порина.*

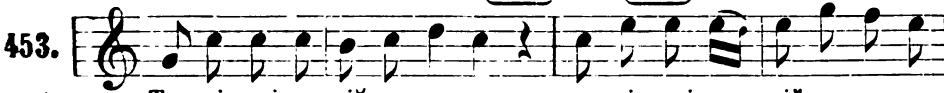
Ой там ф поли сьныжок три-се, ой там ф поли сьныжок три-се,

ой там жомньар ко-ньа па-се, ой там жомньар ко-ньа па-се.

Любінь Мамій.

(8 + 8') + (p1 + 8' + p1 + 8)

Там під лы-сом віў-са ни-ва, там під лы-сом віў-са ни-ва,

гей зе-ле-но-го по-ло-ви-на, гей зе-ле-но-го по-ло-ви-на.

Куронатники.

Ей там ў поли віў-са ни-ва, ей там ў поли віў-са ни-ва,

гей зе-ле-но-го по-ло-ви-на, гей, зе-ле-но-го по-ло-ви-на.

Гряда.

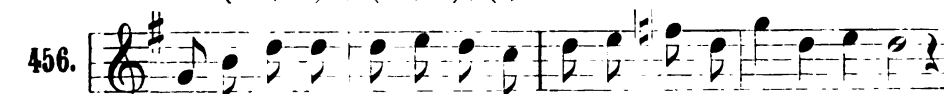
Гей там ў по-ли віў-са й ни-ва, гей там ў по-ли віў-са й ни-ва,

гей зе-ле-но-го по-ло-ви-на, гей зе-ле-но-го по-ло-ви-на.

Гряда.

(8' + 8) + (8 + 8); (8, 8' = як в.; 8 = як 379.)

І-де жомньар с коршми пїаний, на но-жонь ку на-ля-га-й,

Мо-ло-да-йа дьїчи-нонь-ка сле-за-ми сьї воб-ми-ва-йї.

Малехів.

457.

Ой деж ти сьа ви-би-ра-йиш, ти мїй милий жоўня-ронь-ку,
в да-ле-ку-йу до-ро-жей-ку, мо-ло-да-йа дьї-чи-нонь-ко.

Гряда.

458.

На до-бра-ных іа ўсым на ныч, бо іа і-ду до-мїў спа-ти,
за во-ро-та дзе-лен іа-вїр, там на те-бе бу-ду жа-ди-ти. (2)

Серафимці. $(8' + 8) + (8'' + 8'')$

459.

Ой по-під гай зе-ле-ненький, ой по-під гай зе-ле-ненький
хо-дит Доўбуш мо-ло-ден-кий, хо-дит Доўбуш мо-ло-ден-кий.

Торске. $(8 + 8) + (8 + 8)$ (cf. 406, 407, 411.)

460.

Ой по-під гай зе-ле-ненький, ой по-під гай
зе-ле-ненький бра-ўа ўдо-ва-лен дрібнень-кий,
бра-ўа ўдо-ва-лен дрібненький. *Добрівляни.*

461. $(8 + 8) + 8'$

Гей у по-ли край до-ро-ги, гей у по-ли край до-ро-ги
сто-їт ка-мінъ мар-му-ро-вий. (2) На ка-ме-ни хло-пец
сто-їт, на ка-ме-ни хло-пец сто-їт, сто-їт, сто-їт, сто-їт
тай ду-ма-їи. *Серафимці.*

$(8' + 8') + p5 + 8; 8, 8' = \text{як } 445.$

462.

Ой у місьты на ри-ноч-ку пїут жоўняри го-рі-ўоч-ку,
гей а гей а гей, пїут жоўня-ри го-рі-ўоч-ку. *Добрівляни.*

$(8' + p5) + (8' + p8) (p8 = \text{як } 8 \text{ висше}).$

463.

Там на го-рі цер-ква сто-їт, гей жу-рож мо-їа!
Там на го-рі цер-ква сто-їт, трі їа рі на рі ді дай на!

Волчуги.

8 розложене на $4 + 4_{(2)}$
в. $(4 + 4) + (4 + 4') + p2 + 4'$

464.

Го-ру ме-жу край до-ро-ги, ма-їут во-ли
Во-ли со-бі по-га-нья-їу, фай-но со-бі
кру-ті ро-ги, гей соб, кру-ті ро-ги.
пі-сьпі-ва-їу, гей соб, пі-сьпі-ва-їу. *Ражнів.*

$$(8 + 8') + 4. 8^2 \text{ (як ч. 448)} = (4 + 4).$$

465.
 Ши-ро-кий лист на ка-ли-ні, ши-ро-кий лист на ка-ли-ні,
 Ой шче ширший на йа-во-рі, ой шче ширший на йа-во-рі,
 на ка-ли-ні.
 на йа-во-рі. *Дорошів Великий.*

2. Ріжнородні групи.

$$(5 + 4) = | \text{musical notation} |$$

466.
 Ой вербо вербо ку-че-ры-ва, ой а хто ж то-бі ку-че-рі дау?
Лисятичі.

467.
 Ой вербо, вербо кучерйа-ва, хто ж те-бе назвау «киндьзырава»? (2)
Підберезці.

468.
 Ой вер-бо, вер-бо, ку-чи-рйа-ва, ой хто ж то то-бі
 Ой да-ла ми-ні су-ха ло-за, під-ми-ла ко-рінь
 ку-че-рі дау?
 би-стра во-да. *Дорошів Великий.*

469.
 Гей дубе, ду-бе, ку-че-рйа-вий! хто ж то-бі, ду-бе, ку-че-рі виу?
Лисівці.

470.
 Ой ду-бе, ду-бе ку-че-рйа-вий! Хто ж то-бі, ду-бе,
 ку-чер й у-виу? *Дашава.*

471. Гей ду-бе, ду-бе ку-чи-ря- вий! Хтож те-бе, ду-бе,
 ску-чи-ря- виў? *Стецева.*

472. Гой ду-бе, ду-бе ку-че-рі- вий! Хтож те-бе, ду-бе,
 ску-че-рі- виў?
ten
 (5 + 4) =

473. Ой на-рву йа хме- льу ви- со- ко- го,
 Тай на-ва-рйу пи- ва со- лот- ко- го,

 ой на-рву йа хме- льу, ви- со- ко- го.
 тай на-ва-рйу пи- ва, со- лот- ко- го.
Добрівляни.

474. Ши-ро-ко да-ле-ко ў Ду-на- йу не хо-ди по но-чи
 гуль-та- йу! *Завадів.*

475. Да-ле-ко глу-бо-ко ў ду-на-йу, не хо-ди
 Ву-зень-ка сте-жеч-ка по-над стаў, десь йа си

по но-чи гіль-та-йу!
дйї-чи-ну ві-до-спаў!

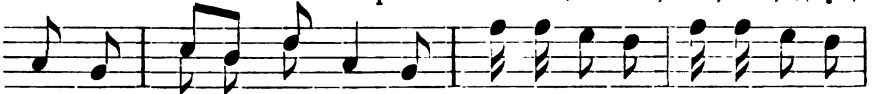
Джумли.

$(3_2 + 5) + (p3_2 + 5)$; 5 = як 220. 3₂ = як в.

476.

1. Бу-ла то, бу-ла то жи-дйї-ка вдо-ва, гей, гей, гей, джум,
3. На-ли-ва-ло сьа три ко-за-ки, гей, гей, гей, джум,

джум, джум, жи-дйї-ка вдо-ва. 2. Ма-ла во-на, ма-ла во-на
джум, джум, три ко-за-ки.

доч-ку Ха-йу-ньу, гей, гей, гей, джум, джум, джум, дочку Ха-йу-ньу.

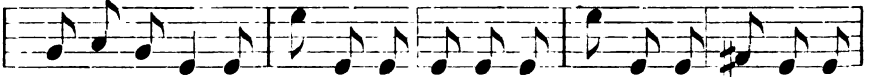
Любїнь Малїї.

$(5 + 5) + (5 + 5) + p(6 + 6) + 5$. 5 = як в. 6 = 3₂, як в.

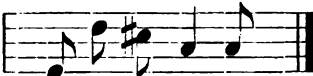
477.

Ле-ты-ла ко-за ко-ло швайце-рі: »Ль-біт ми хлопцы,

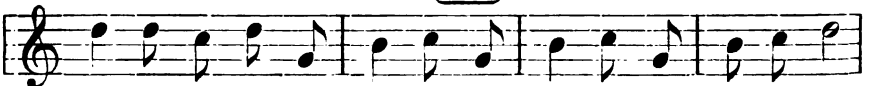
дам вам і райца-рі« гоп ко-за фі-льо-за, пїт-пєньки вербєнь-ки

мїй ко-ха-нєнь-кий. *Любїнь Малїї.*

$(5 + 3_2) + 3$

478.

Ны-хто не ви-нєн, са-ма йа, са-ма йа, са-ма йа,

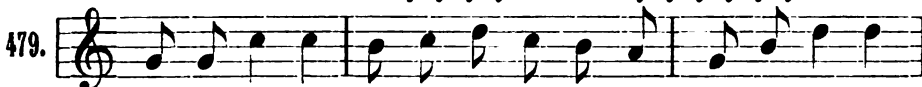

шчом по-ль-уби-ла гуль-та-йа, гуль-та-йа, гуль-та-йа.

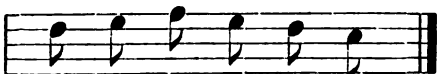
Доронїв Великий.

4 + 6.

(4 + 6) 2. 4 = | ; 6 = |

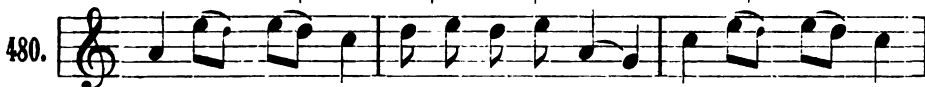

Ой за-цви-ла ка-ли-нонь-ка ф пло-ты, ой за-цви-ла
Ой вже мо-йа го-ло-ва ф кло-по-ты, ой вже мо-йа

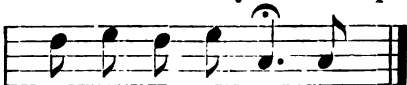

ка-ли-нонь-ка ф пло-ты,
го-ло-ва ф кло-по-ты. *Порина.*

4 = | ; 6 = |

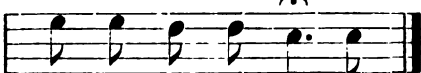
По-ко-тиў си го-рі-шок по по-льу, по-ко-тиў си
Й о-же-ниў си ста-рий з мо-ло-до-йу, й о-же-ниў си

го-рі-шок по по-льу,
ста-рий з мо-ло-до-йу. *Орелець.*

Й у Ма-ри-сы ха-та на по-мо-сьты, Й у Ма-ри-сы
При-йі ха-ло три ко-за-ки в го-сьты, при-йі-ха-ло

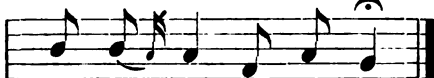

ха-та на по-мо-сьты
три ко-за-ки в го-сьты. *Трійця.*

6 = | ; 4 я. в.

Тер-ном, тер-ном, там до-ріж-ка бу-ла, тер-ном, тер-ном

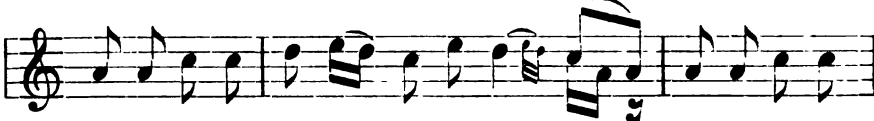

там до-ріж-ка бу-ла. *Куропатки.*

483.
 Ой там ф по-льу гу-стий терник ро-сте, ой там ф польу

гу-стий тер-ник ро-сте. *Волуги.*

4 = | ; 6 = як 473.

484.
 Ой за-цви-ла ка-ли-ноч-ка ў лу-зы, ой за-цви-ла
 Чо-гос мо-йа го-ло-воч-ка ў ту-зы, чо-гос мо-йа

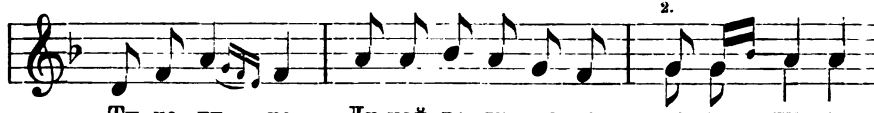
^{1.} ка-ли-ноч-ка ў лу-зы,
 го-ло-воч-ка ў ту-зы.

Добрівляни.

485.
 Й а з вече-ра дрі-бен дошчик і-де йа з вече-ра

дрі-бен до-шчик і-де. *Лисівці*

(4 + 6) + (4 + 6); 6 = | ; 4 і 6 = як 479.

486.
 Ти-хо, ти-хо Ду-най во-ду не-се, ти-хо, ти-хо
 А шче тих-ше дьї-ча ко-су че-ше, а шче тих-ше

^{2.}
 ду-най во-ду не-се.
 дьї-ча ко-су че-ше.

Ременів.

487.
 Хо-дит, блудит ко-зак по лы-щини, хо-дит, блудит

ко-зак по-лы-щи-ны, при-блуди́ си д' мо-ло-ды
ten
 ды́-чи-ны, при-блуди́ си д' мо-ло-ды ды́-чи-ны.
Стецева.

488.

Ой Ма-ри-сы сым лыт хо-ру-ва-ла, ой Ма-
 С під мо-ріу си зы-ля за-ба-га-ла, с під мо-
 ри-сы сым лыт хо-ру-ва-ла.
 ріу си зы-ля за-ба-га-ла. *Ременів.*

489.

Ой за-цви-ла че-рем-ши-на з рьсна, ой за-
 Хо-дит жоў-ньар до ды́-чи-ни з чыста, хо-дит
 цви-ла че-рем-ши-на з рьсна.
 жоў-ньар до ды́-чи-ни з чыста. *Добрівляни.*

490.

Ой за-цви-ла че-рем-ши-на з рісна, ой за-цви-ла,
 че-рем-ши-на з рісна. *Дашава.*

491.

Ой там ў по-льу бе-ре-за сто-я-ла, ой там ў по-льу
 бе-ре-за сто-я-ла.

492.
 Ой у по-льу бе-ре-за сто-йа-ла, ой у по-льу
 На бе-ре-зы за-зу-льи ку-ва-ла, на бе-ре-зы
 бе-ре-за сто-йа-ла,
 за-зу-льи ку-ва-ла.

493.
 Ой за-цви-ла че-рем-ши-на з рі-сна, ой за-
 Хо-дит жом-ньар до дьї-чи-ни з пі-зна, хо-дит
 цви-ла че-рем-ши-на з рі-сна.
 жом-ньар до дьї-чи-ни з пі-зна. *Джулин.*
Дуліби.

494.
 Ой у по-льу бе-ре-за сто-йа-ла ой у по-льу
 бе-ре-за сто-йа-ла. *Добрівляни.*
ten (?)

495.
 Йак йа ма-йу зе-ле-но-йу бу-ти, йак йа ма-йу
 зе-ле-но-йу бу-ти. *Добрівляни.*

(4 + 6) + p1 + 6.

496.
 Там у по-льу ви-шень-ка сто-йа-ла, гей,
 ви-шень-ка сто-йа-ла, нїгдїс, мо-йа ми-ла праў-ди

не ска- за- ла, гей, праў- ди не ска- за- ла. *Топорів.*

4 = як 480; 6, 6 = як в.

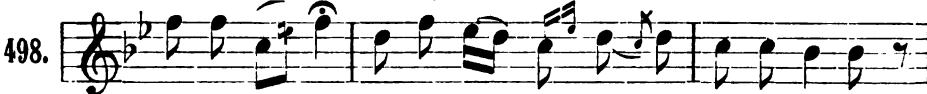
Із за го- ри буй- ний ві- тер ві- йи, ой зза
Бі- дна вдо- ва пше- ни- чень- ку сы- йи, бі- дна

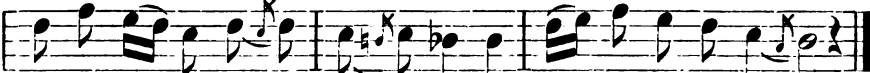
го- ри буй- ний ві- тер ві- йи,
вдо- ва пше- ни- чень- ку сы- йи.

Рудно.

(4 + 6) + (4 + 6) + (4 + 6); (4 = як 496; 6, 6 як в.)

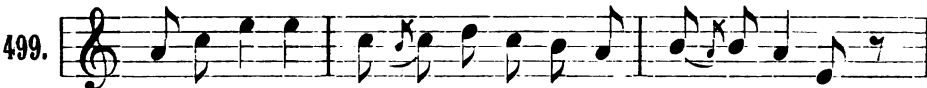

Ой йшоў же йа темнень- ко- йі но- чи, на- ди- баў йа
Со- ло- ві- йу, ска- жи ме- ны праў- ду, де йа со- бі

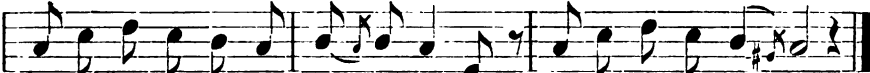

со- ло- ві- йа ў кор- чи, на- ди- баў йа со- ло- ві- йа ў кор- чи.
ла- дну Ка- сьу знай- ду, де йа со- бі ла- дну Ка- сьу знай- ду?

Поточани.

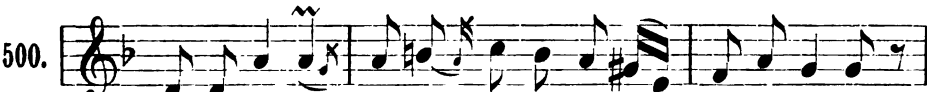

Ой за- цви- ла че- рем- ши- на з рісна, хо- дит жомньар

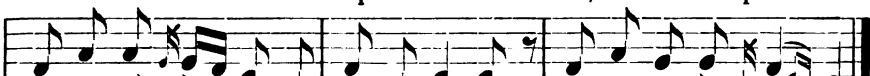

до дыўчи- ни с пі- зна, хо- дит жомньар до дыўчи- ни с пізна.

Рудно.

Ў чыстім по- ли бе- ре- за сто- йа- ла, на бе- ре- зы

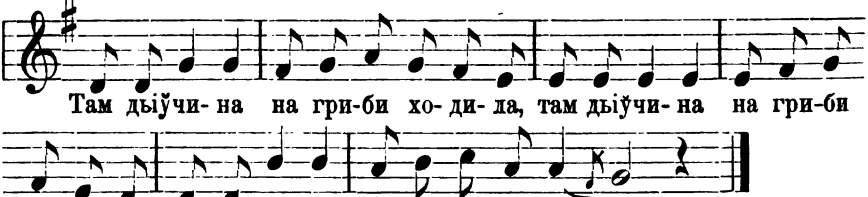

за- зу- льи ку- ва- ла на бе- ре- зы за- зу- льи ку- ва- ла.

Думаў.

501. Там у по-льу бе-ре-за сто-йа-ла, на бе-ре-зі за-зу-ля ку-ва-ла, на бе-ре-зі за-зу-ля ку-ва-ла. *Висоцько.*

502. У чистім по-ли бе-ре-за сто-йа-ла, у чистім по-ли бе-ре-за сто-йа-ла, у чистім по-ли бе-ре-за сто-йа-ла. *Гринів.*

503. Там дьїчи-на на гри-би хо-ди-ла, там дьїчи-на на гри-би хо-ди-ла, у темнім лы-сы з до-ро-ги зблу-ди-ла. *Гряди.*

504. *ten* Ой за-цви-ла ка-ли-нонька в лу-зі, чо-гось мо-йа го-ло-вонь-ка ф ту-зі, чо-гось мо-йа го-ло-вонь-ка ф ту-зі.

505. Йі-хаў жомньар без лыс, без лышчи-ну, спо-до-баў си мо-ло-ду дьїчи-ну, спо-до-баў си мо-ло-ду дьїчи-ну. *Порина.*

506. Чем бе-ре-за ў три рйиди са-дже-на, чем бе-ре-за

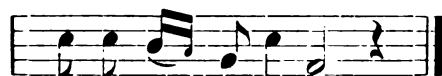
су-ха не зе-ле-на чом бе-ре-за су-ха, не зе-ле-на?

Тенетиска.

507.

Ой йі-ха-ли жомпья-ронь-ки з війни, шу-ка-ли си
ква-ти-ри спо-кой-ни, шу-ка-ли си

ква-ти-ри спо-кой-ни. *Підберезці.*

508.

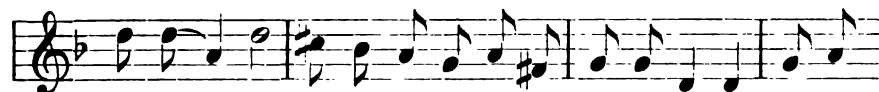
Ой там в до-лі бе-ре-за сто-йа-ла на бе-ре-зі

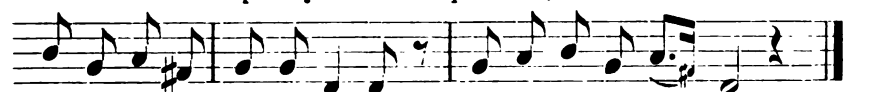
за-зу-ля ку-ва-ла на бе-ре-зі за-зу-ля ку-ва-ла.

Волчуги.

509.

Там на го-рі буйний ві-тер ві-йи, ой там ко-зак пше-ни-

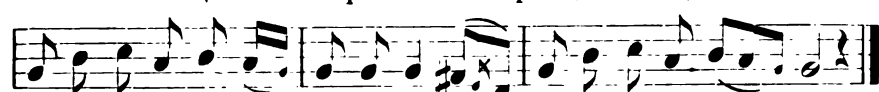

ченьку сы-йи, ой там ко-зак пше-ниченьку сы-йи. *Дунаїв.*

510.

Ой за-цви-ла че-рем-ши-на з ріс-на, хо-дит ко-зак

до дыўчи-ни з пізна, хо-дит ко-зак до дыўчи-ни з пі-зна.

Плетенці.

511.

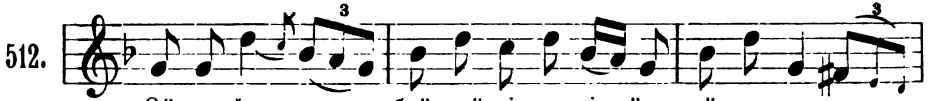

Там під лы-сом буйний ві-тер ві-йи, ой там ко-зак

книгографічний збірник т. хіс.

пше-ничень-ку сы- йи, ой там козак пше-ниченьку сы- йи.
Ременів.

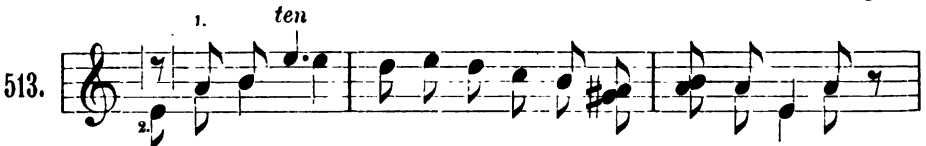

Ой там ф по- ли буй-ний ві-тер ві- йи, ой там ко- зак

пше-ни-ченьку сы- йи, ой там ко- зак, пше-ни-ченьку сы- йи.

Волчуги.

1. За-пі- йау ко-гут на по- ро- зы, десь мій ми-лий
 2. Ой у по- льу дріб-ний дошчик і- де, там мій ми-лий

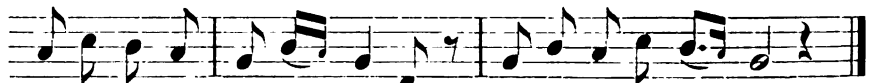

в да-ле- кі до- ро- зы, десь мій ми-лий в да-ле- кі до- ро- зы.
 з до-рожень-ки йі- де там мій ми-лий з до-рожень-ки йі- де.

Топорів.

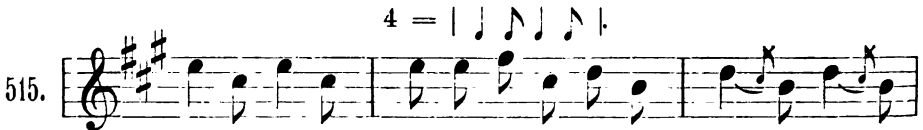

Ой за-цви-ла че-рем-ши-на з рісна, хо-диў жоўньар до дыў-

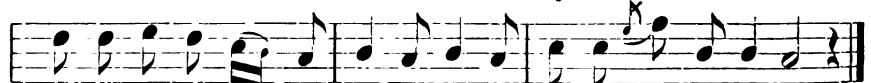

чи-ни с пізна, хо-диў жоўньар до дыў-чи-ни с пізна.

Малехів.

Ой за-цви-ла ка-ли-нонь-ка в лузі, зло- ма- ла сы

па- ли-ченька ў плу-зы, зло- ма- ла сын па- ли-чень-ка ў плузы.

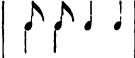
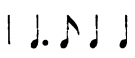
Дунайів.

(4 + 6) 2 + (4 + 6) + (4 + 6). cf. 493.

516.

Ой за-цви-ла че-рем-ши-на з рісна, ой за-цви-ла
че-рем-ши-на з рі-сна. хо-дит жоў-нъар до дыўчи-ни с пізна
хо-дит жоўнъар до дыўчи-ни с пізна. *Микулчичи.*

(4 + 6) + (4' + 6).

4 = ; 4' = ; 6 = як 6' ч. 307.

517.

Ой дыў-чи-на по са-до-чку й хо-дит,
йа за не-ю роз-май зы-лье схо-дит,
ой дыў-чи-на по са-доч-ку й хо-дит,
йа за не-йу роз-май зы-лье схо-дит. *Добрівляни.*

518.

Зра-да, зра-да, чор-ні во-чи зра-да, зра-да,
зра-да, зра-да, чор-ні о-чи, зра-да. *Плетенічї.*

519.

Ой і-шоў йа й о-піў-но-чи с коршми, ой і-шоў йа
й о-піў-но-чи с коршми. *Серафимці.*

4' =

520.
 Зра-да, зра-да, чор-ні о-чи, зра-да, зра-да,
 зра-да, чор-ні о-чи зра-да. *Любінь Малий.*

4 = як 480; 4' =

Lento legato.
 521.
 Ти-хо ти-хо Ду-най во-ду не-се; ти-хо
 ти-хо Ду-най во-ду не-се. *Лисівці.*

522.
 Ой і-шоў йа й о-піў-но-чи с коршми,
 ой і-шоў йа й о-піў-но-чи с коршми. *Серафимці.*

4 = ; 4' = як 480.

523.
 Ё чи-стїм по-льу бе-ре-за сто-йа-ла, ё чи-стїм по-льу
 бе-ре-за сто-йа-ла. *Плетеничі.*

(4 + 6) + (4' + 6) 2.

524.
 Ой за-цви-ла ка-ли-нонька в лу-зї, чо-гось
 мо-йа го-ло-вонька ў ту-зї (2). *Мечизів.*

$(4_2 + 6) 2$

525.
 Гей у по-ли гей у по-ли бе-ре-ска сто-я-ла
 На бе-рес-ці, на бе-рес-ці за-зультка ку-ва-ла

 гей у по-ли бе-рес-ка сто-я-ла.
 на бе-рес-ці за-зультка ку-ва-ла. *Стецева*

$(4 + 6) + (4_2 + 6). 4 = \text{як } 480; 4_2 = \left| \begin{array}{c} \text{musical notation} \\ \text{musical notation} \end{array} \right| = 4.$

526.
 Сла-ва Бо-гу, шчо з родом зій-ду сьа, сла-ва Бо-гу, сла-ва
 Сла-ва Бо-гу го-ріу-ки на-пйу сьа, сла-ва Бо-гу, сла-ва

 Бо-гу, шчо з родом зій-ду сьа.
 Бо-гу, го-ріу-ки на-пйу сьа. *Рудно.*

527.
 Сла-ва Бо-гу, шчо з родом зій-ду сьа, сла-ва Бо-гу,

 сла-ва Бо-гу, шчо з родом зій-ду сьа. *Дорошів Великий.*

528.
 Ой там ф по-ли бе-ре-за сто-я-ла, ой там ф поли, ой там

 ф по-ли бе-ре-за сто-я-ла. *Рудно.*

Allegro. $(4 + 6) 2 + (4 + 6) 2$ $(4, 6 = \text{як } 480).$

529.
 Ой дыўчи-на на гри-би хо-ди-ла, ой дыўчи-на на гри-

*би хо-ди- ла; ў темнім лы-сы в га-йу за-блуд-и- ла, ў темнім
лы-сы в га-йу за-блуд-и- ла. *Лисівці.*

530.

Ой дыў-чи-на на гри-би хо-ди- ла, ой дыў-чи-на на гри-
би хо-ди- ла, ў темнім га-йу з до-ро-ги зблуди-ла, ў темнім га-йу
з до-ро-ги зблуди-ла. *Грида.*

531.

Там дыўчи-на на гри-би хо-ди- ла, там дыўчи-на на гри-
би хо-ди- ла, ф темнім га-йу, в лы-сы за-блуд-и-ла, ф темнім га-йу,
в лысы за-блуд-и- ла. *Малехів.*
Allegretto.

532.

Під го-ро-йу, там під до-ли-но-йу о-же-ниў сьа старий
з мо-ло-до-йу, о-же-ниў сьа старий з мо-ло-до-йу. *Скнилів.*
 $4 = p1 + 4' =$; 6 = я.в.)

533.

Гей до-лом, до-лом, до-лом до-ли-на-ми, Гей вандруй,

ван- друй, дыўчи-нонько з намя, гей, ван-друй, ван- друй,

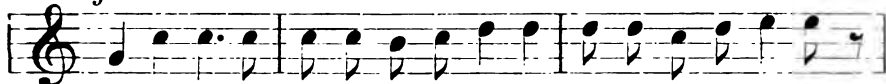

дыў- чи- нонь- ко з на- ми. *Ду.йби.*

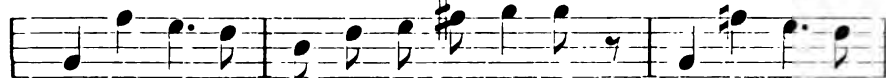
Allegro.

(4 + 6₂) + (4 + 6) 2; 4, 6 я. в.

534.

Ой на го- рі буй-ний ві-тер ві-йи, буй-ний ві-тер ві-йи

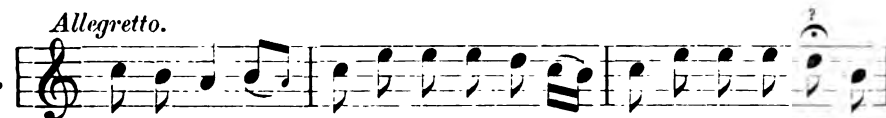
а там ко-зак пше-ни-чень-ку сы-йи, а там ко-зак

пше-ни-чень-ку сы-йи. *Джу.ли.*

Allegretto.

535.

Там Гандзу-ны на гри-би хо-ди-ла на гри-би хо-ди-ла,

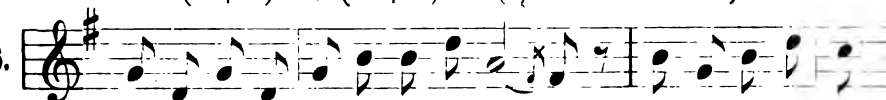

ў темнім лысы з дороги зблудила, ў темнім лысы з доро-га зблудила.

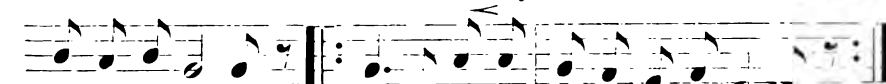
Порина.

(4 + 6) 2 + (4' + 6) 2. (4, 4' і 6 = як 524.)

536.

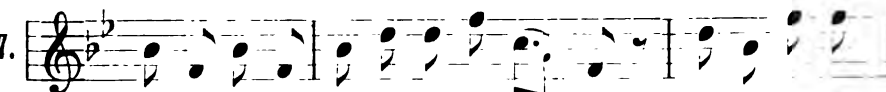
Ой за-цви-ла ка-ли-нонь-ка в лу-зы, ой за-цви-ла ка-

ли-нонь-ка в лу-зы чо-гось мо-йа го-ло-вонька фту-зы.

Шоточани.

537.

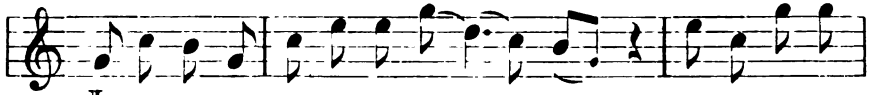

Ой за-цви-ла ка-ли-нонька в лу-зы, чо-гось мо-йа

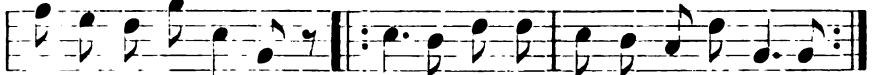

го-ло-вонь-ка ў тузы, чо-гось мо-йа го-ло-вонь-ка ў ту-зы.
Дунаїв.

538.

До-лим, до-лим, ти-ми до-ли-на-ми, до-лим, до-лим,

ти-ми до-ли-на-ми, вандруй, вандруй ти чор-ня-ва з на-ми (2).
Рудю.

(4' = (p1 + 4))

539.

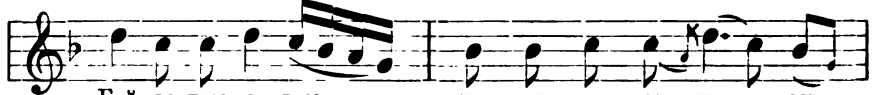
До-лом, до-лом, тай до-ли-на-ми, до-лом, до-лом, тай

до-ли-на-ми гей, вандруй, вандруй дыўчинонько з на-ми.
Плетенчі.

(4' + 6) 2 + (4 + 6).

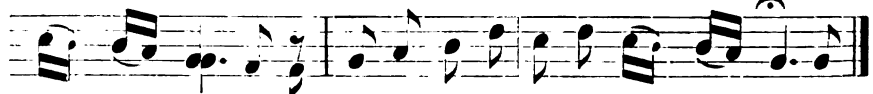
540.

Гей до-лом, до-лом, ти-ми до-ли-на-ми,

гей до-лом, до-лом, тай до-ли-на-ми, вандруй, вандруй дыўчи-

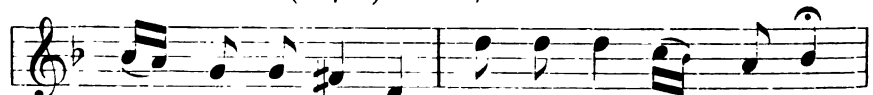

нонь-ко з на-ми, вандруй, вандруй, дыўчи-нонь-ко з на-ми!
Дунаїв.

Групи $\overset{6}{(5 + 6)}$.

$6 = (3 + 3)$ як 482; $\overset{6}{5} = \text{cf. } 219$.

541.

Під бе-ре-жень-ком сто-йа-ла, сто-йа-ла
Но-жень-киж мо-йі бі-лы-йі, бі-лы-йі

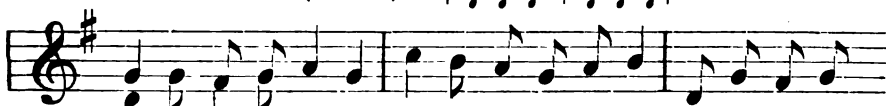

бі- лы но- жень- ки ўми- ва- ла, ўми- ва- ла.
во- муж бу- де- те ми- лы- йі, ми- лы- йі.

Лисягичі.

6 = (3 + 3) = | | | | | |

542.

Там на кла- дой-цы сто- йа- ла сто- йа- ла, бі- лы- йі но-
Бла- го- сло- ви Бо- же і те- бе, і ме- не, і ті- йі но-

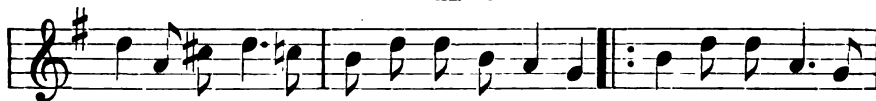

жей- ки ўми- ва- ла, ўми- ва- ла.
жей- ки, шчо хо- ди- ли до ме- не.

Тенетиска.

6 = як 237.

543.

Ой там на річ-цы по- ло- тно бі- ли- ла, там шин-ка-роч-ка

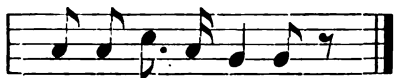

сво-йу доч-ку би- ла (2). *Підберезці.*

544.

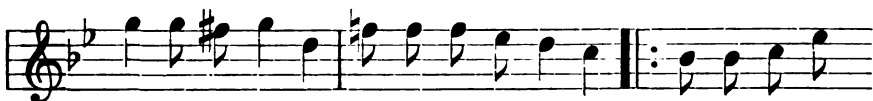

Ка- шу ва- ри- ла, тай ни шу- му- ва- ла, хлопцы лью- би- ла,

тай не цю- лу- ва- ла. *Ражнів.*

545.

Ей ве- чир, ве- чир, ве- чир ве- че- рі- йі, шчо-сь мо- йі сер-

день-ко шчо раз ве- се- лы- йі (2).

ЕТНОГРАФІЧНИЙ ЗВІЯНИК Т. ХІХ.

⁵
(6 + 5). 6 = як в.; 5 як 5, ч. 227.

546.
Ши-ро-ка до-ли-на, шоў-ко-ва тра-ва, хо-ро-ша
дыў-чи-на, за-кіў мо-ло-да. *Орелець.* *rall.*

547.
За го-ро-дом вишні на го-ро-ды дві, на го-ро-ды дві.
Льу-биў яа дыў-чи-ну, ны лы-то, ны дві, ны лы-то, ны дві.
Печарне.

548.
Ей там під лысом, піт тем-не-сень-ким, ей там під
Там бра-ла дыў-чи-на лен дрібне-сень-кий, там бра-ла дыў-

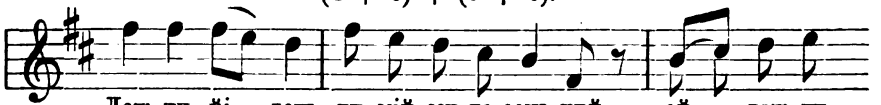
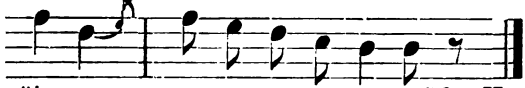
лы-сом, піт тем-несеньким.
чи-на лен дрібнесенький. *Ременів.*

(6 + 5) + (6 + 6) + 5.

549.
Вой яа со-бі ми-слиў, шчо то вой-на спас; ой за ро-

чок, за два, за неділь чо-ти-ри прийду до-міў ў час.
Дашава.

(4 + 6) + (5 + 6).

550.
Деж ти йі-деш ти мій ми-ле-сень-кий ой деж ти
Чей то бу-де до-бра во-ля тво-яа, шчо ти ми-ны

йі-деш, го-луп-цьу си-венький? »Не скажу«.
ска-жеш, бо яа жін-ка тво-яа. »На ярмарок«. *Джумли.*

$(6 + 6) + p\{(4 + 3) + 3\}$

551.
 Га-йом зе-ле-вень-ким ка-ча-та хо-ди-ли, ой хо-
 ди-ли, хо-ди-ли, хо-ди-ли. *Дорошів Великий.*

 $(5 + 7) + (5 + 7). 5 = \text{як } 216.$

552.
 Ой там на го-рі та буй-ний ві-тер ві-йи,
 там бід-на вдо-ва йа-ру пше-ни-цьу си-йи. *Плетеничі.*

553.
 Ой го-йа, го-йа, про вльата до-ля мо-йа!
 Прокльала ненька, йак йа бу-ла ма-лень-ка! *Любінь Малий.*

554.
 Ой льу-би-ло си дво-йи ды-тий сер-деч-ны, го-во-
 ри-ло си: »по-бе-рем си ко-неч-ны«. *Любінь Малий.*

555.
 Ой пі-шла, пі-шла По-до-льан-ка по во-ду, ой пі-шла,
 пі-шла По-до-льанка по во-ду. *Запитів.*

556. *ten*

Ой пі-шла, пі-шла По-до-льнян-ка по во-ду

за-ди-ви-ла си на ко-за-чку-йу вро-ду (2).
Серафимці.

(4+3)
(7 + 3) 2.

557.

У-доп-та-ла сте-жень-ку че-рез йар, че-рез го-ри

сер-день-ко на ба-зар. Про-да-ва-ла бу-бли-ки ко-за-кам,

фтор-гу-ва-ла, сер-день-ко пйа-та-ка. *Гряда.*

8 + 3.
(8 + 3) 2; 8 = | ; 3 = |

558.

Ой у-пи-ла ста-ра ма-ти на ме-ду, ой у-пи-ла

ста-ра ма-ти на ме-ду. *Топорів.*

559.

Пи-ла, пи-ла Бо-дна-ри-на на ме-ду, тай про-пи-ла

сво-йу доч-ку мо-ло-ду. *Дорошів Великий.*

560.

Ой гу-льа-ла Бо-дна-ріу-на на ме-ду, тай про-

пи-ла сво-йу доч-ку мо-ло-ду (2). *Гряда.*

561.

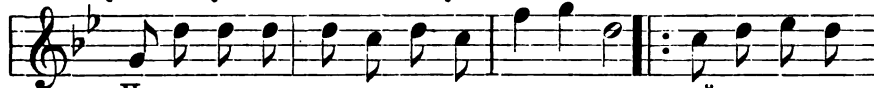

Рос-пи-ла сы ста-ра ма-ти на ме-ду, тай про-пи-ла

Гандзу-нень-ку мо-ло-ду. *Любінь Мамий.*

562.

Пи-ла ма-ти, пи-ла ма-ти на ме-ду, гай про-пи-ла

сво-йу доньку мо-ло-ду. *Дунаїв.*

563.

Тай пий дь-дья, тай пий ма-ма на ме-ду,
Не пий дь-дью, не ний ма-мо й на ме-ду,

тай про-пи-ли Га-ну-сень-ку мо-ло-ду.
бо за то-го Стань-ки-ви-ча не пі-ду.

Стецева.

564.

Рос-пи-ла сы ста-ра ма-ти на ме-ду тай про-пи-ла

сво-йу доч-ку мо-ло-ду. *Лисятчи.*

565.

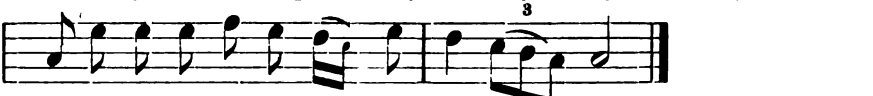

Пи-ла, пи-ла ста-ра ма-ти на ме-ду, та про-пи-ла

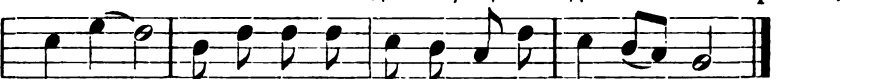

сво-йу доч-ку мо-ло-ду. *Ременів.*

(8 + 3,) + (8 + 3).

566.
 Ой пшуж бо йа го-рі-лонь-ку, тай бу-ду, тай бу-ду,

а хтож бу-де жа-лу-ва-ти, йак йа ўмру? *Дунаїв.*(8₂ + 3) + (8 + 3).

567.
 Пи-та-ла сы ма-ти доч-ки, ци са-ди-ти о-гі-роч-ки,

дер-жіт сы, ци ве-ли-кі, ци ма-лень-кі вйн-жіт сы. *Дашава.*

(8 + 3) + (p1 + 8 + 3).

568.
 Ой за-цви-ла че-рем-ши-на у са-ду, гей по-ро-

ди-ла ме-не ма-ти на бі-ду! *Малехів.*8 + 4. (8 + 4) 2; 8 = як в. 4 =

569.
 Там за лы-сом, там за лы-сом за тем-нень-ким,

ой там бра-ла дыў-чй-нонь-ка льон дрібень-кий (2). *Дунаїв.*

570.
 Там по-під гай, там по-під гай зе-ле-нень-кий, ой там брала

дыў-чи-нонь-ка лен дрібень-кий. *Волчуги.*

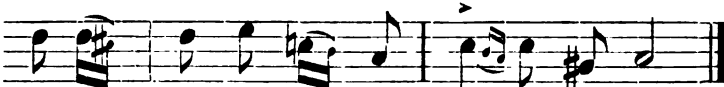
571.
 Ой по-під гай зе-ле-ненький, зе-ле-ненький, ой там бра-ла
 дьї-чи-нонь-ка лєн дріб-нень кий (2). *Порина.*

572.
 Ой по-під гай, ой по-під гай зе-ле-ненький, ой там бра-ла
 дьї-чи-нонька лєн дрібненький. *Серафимці.*

573.
 Гой у Льво-ві тай на бра-мі На-та-лы-йа, гой у Льво-ві
 Гей там сто-їт два жоўня-ри мо-ло-ді-йі гей, там сто-їт
 тай на бра-мі На-та-лы-йа.
 два жоўня-ри мо-ло-ды-йі. *Волківці.*
 (8 + 6) + (8 + 4) 2.

574.
 По-під га-йом зе-ле-неньким, га-йом зе-ле-неньким,
 ой там бра-ла дьї-чи-нонька лєн дрібненький, ой там брала
 дьї-чинонь-ка лєн дрібненький. *Гряда.*
 (8 + p4) + (8 + p4').

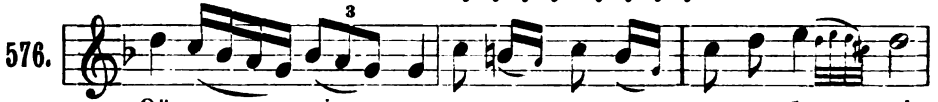
575.
 Хо-диў Турчин по ри-ноч-ку, гей, мо-ре брїи! взїў він
 Взїў він йї-йї за під боч-ки, гей, мо-ре брїи! по-вів

со-бі во-ха-ноч-ку, сер-це мо-йи.
 йі-йі по-під-даш-ки, сер-це мо-йи.

Дорошів Великий.

(8 + 4) + (8 + 4); 8 = | J J J J | J J J J | ; 4 = як 569.

Ой ле-тьі-ла си-ва па-ва по ду-би-ні,

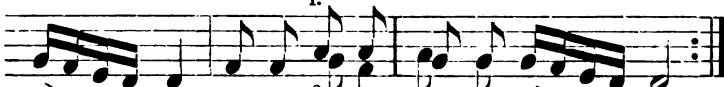
рос-пу-сти-ла си-ве пйи-ре по до-ли-ні.

Рісна Руска.

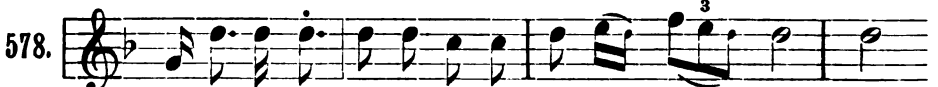
(8 + 4) + (p1 + 8 + 4); 8, 8 = як в.

Ой ле-тьі-ла си-ва па-ва по ду-би-ні, гей, по-ро-

ни-ла зло-те пйи-рі по до-ли-ні. *Дулби.*

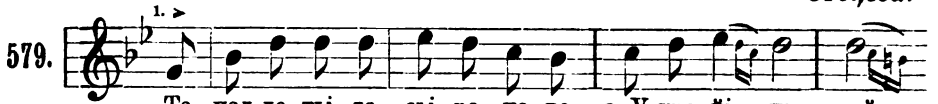

Ой йак ле-тьіу си-вий го-луб по ду-би-ні, гей,

тай по-ки-нуў зло-то пйу-ро по до-ли-ні.

Стецева.

Та над-ле-тьі-ла сы-ра па-ва з У-кра-йі-ни, гей,
 По-гу-би-ла зло-те пйи-ре по до-ли-ні, гей,

над-ле-тьі-ла сы-ра па-ва з У-кра-йі-ни.

по-гу-би-ла зло-те пйи-ре по-ду-би-ні. *Угїшовичі.*

(8 + 5) + (8 + 5). 8 = як в. 5 = як 5, 227 сл.

580.
 Ой на-дій-шла чор-на хма-ра, з не-ї до-щичк йде,
 >По-зволь, по-зволь наш пая ка-праль, на мід ви-но шче!

ой на-дій-шла чор-на хма-ра, з не-ї до-щичк йде.
 по-зволь, по-зволь наш пан ка-праль, на мід ви-но шче!«
Нагорці.

581.
 Ой ле-ть-ла сп-ва па-ва тай гей по-під гай, рос-пу-
 сти-ла си-ве пі-ре на ти-хий ду-най (2). *Рісна Руска.*

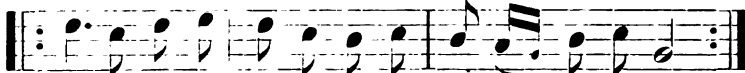
582.
 Ра-но, ра-но й ра-ну-сень-ко, ра-но по ро-сі,
 Ка-сьа бички ві-га-нья-ла, роз-вид-нья-ло сі. *Завадів.*

583.
 Ой там у по-ли кир-ни-чей-ка цьомбро-ва-на-їа, там дыў-
 чи-на во-ду бра-ла мо-ло-день-ка-їа (2). *Занувів.*

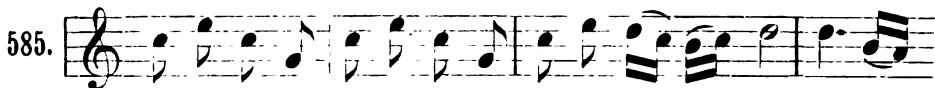
584.
 Ой там у по-ли кир-ни-чей-ка цьым-ро-ва-на-їа
 там дыў-чи-на во-ду бра-ла за-сму-че-на-їа.

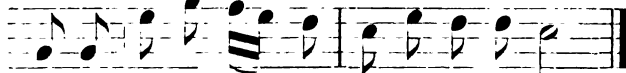
І як на-бра-ла так за-ўда-ла, і тья-жень-ко зі-тхну-ла,

мо-ло-до-го жом'яронька со-бі спі-мну-ла (2). *Ременів.*

Ой на го-рі жи-то, жи-то, в до-ли-ні во-вес, ой ко-

лиж ти, мій ми-лень-кий до ме-не прийдеш? *Мечишів.*

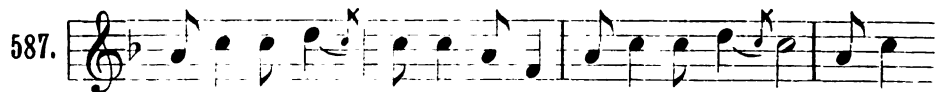
8 = | ; 5 = | |

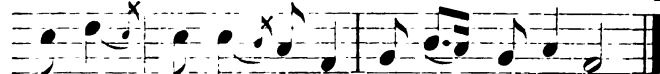
Чор-на хма-ра нат-хо-джа-йи, дрібний до-пчик йде,

а бід-нень-кий жом'я-ри-на на зе-цир-ку йде. *Підберезів.*

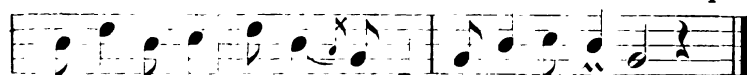
Ой ле-ть-ла си-ва па-ва по-над мо-ре у гай, ой пу-

сти-ла зло-те пйи-рі на ти-хий Дунай. *Любів Малій.*

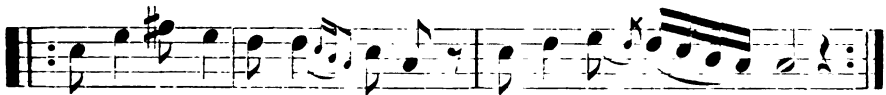
Ой ле-ть-ла си-ва па-ва по-над мо-ре в гай,

рос-пу-сти-ла си-ве пі-ри на ти-хий ду-най. *Волчуги.*

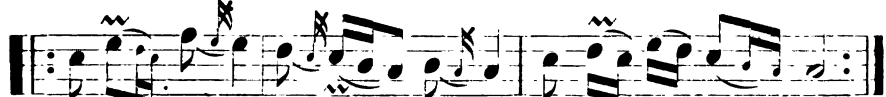
Ой ле-ть-ла за-зу-лень-ка тай по-над го-ру

тай пу-сти-ла си- ве пйурце в зе-ле-ну тра- ву.
Лунаїв.

Ой хо- ди- ла дыў-чи- нонь-ка по кру- ті го- рі

та зби- ра- ла тро- йи зы- лья на ча- ро ми- ны.
Плетичі.

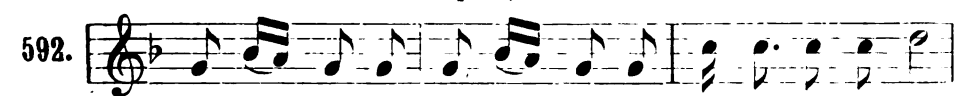

Ой хо- ди- ла дыў- чи- нонька по кру- ті го- рі

тай зби- ра- ла тро- йи зы- лья на ча- ри ми- ны.
Дорошів Великий.

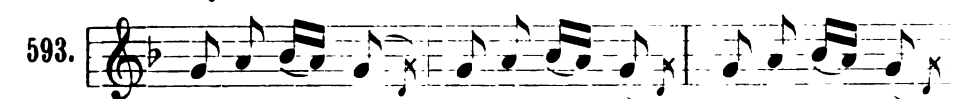
(8 + 5₂). 8, 5 = як 580.

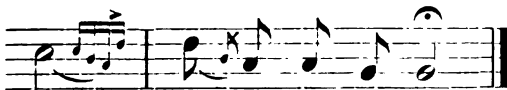
Пйут жом- nya- ри го- рі- воч- ку, йі- дьит йа- гід- ки,
По- гльа- да- йут по- зад се- бе на чу- жі жін- ки,

йі- дьит йа- гід- ки.
на чу- жі жін- ки. *Лисятичі.*

Ой на го- рі жи- то, жи- то, на до- ли- ны
ten

ўвес на до- ли- ны ўвес. *Стецва.*

594.
 Фче-ра бу-ло лы-то, лы-то, а ни-ны зи-ма,
 Ой по-йи-хаў чу-ма-чень-ко а ни-ны не-ма,
 а ни-ны зи-ма.
 а ни-ны не-ма. *Рудно.*

595.
 Ой йшоў йа, ой йшоў йа під лыс темненький, під лыс темненький,
 зайшоў мене, зай-шоў ме-не та жаль тьаженький, та жаль тьаженький.
Рудно.

596.
 Там в лысоч-ку в бе-ре-зоч-ку ста-лась но-ви-на,
 По-ро-ди-ла Ма-ри-сень-ка си-на Ва-си-ля,
 ста-лась но-ви-на,
 си-на Ва-си-ля. *Волчуги.*

$(8 + 5_2) + (8 + 5) 2. 8, 5 = \text{як } 580.$

597.
 Го-роў, го-роў пше-ни-ченька, й а до-лом о-вес,
 ой ко-лиж ти мій ми-ленький до ме-не прийдеш? *Коцурів.*

598.
 Там ві Льво-ві на ри-ноч-ку ста-ла но-ви-на:
 по-ро-ди-ла Ма-ри-сень-ка Ва-си-ля си-на. *Любіть Маміи.*

599.
 Ү слаўнім місьгты Гу-ся-ти-ны ста-ла сы но-ви-на:
 мо-ло-да-йа Га-ну-сеч-ка си-на по-ви-ла. *Дунаў.*
 (8 + 5) + (8 + 8 + 5). 8, 5 = я. в.

600.
 Ра-но, ра-но, ра-ну-сьинь-ко, ра-но по ро-сьі,
 Ка-ся бич-ки ві-га-нья-ла, шче не вид-но сы Па-су-ну,
 шче не вид-но сы. *Джуми.*
 (8 + 5) + p2 + 5. 8, 5 = як в.

601.
 Тай по-йі-хаў І-ва-сеч-ку сым лыт на вй-ну, гей,
 гей, сым лыт на вй-ну. *Добрівляни.*

602.
 Зби-ра-йі си Йі-ва-сень-ко сым лыт на вй-ну, гей,
 Тай ли-шьі-йі Га-ну-сець-ку на ма-ти ста-ру, гей,
 гей, сым лыт на вй-ну.
 гей, на ма-ти ста-ру. *Волчкіяці.* *ten*

603.
 Ві-ко-паў йа кир-ни-чень-ку, ві-ко-паў йа дві, гей,
 гей, ві-ко-паў йа дві. *Лисіаці.*

604. Ой ле-ты-ла за-зу-ли-ця чьи-рес мо-ре ў гай,
Тай пу-сти-ла си-ве пер-це на ти-хий ду-най,

гей, гей, чьи-рес мо-ре ў гай.
гей, гей, на ти-хий ду-най. *Волкивіці.*

605. Чор-на хма-ра на-сту-па-йи, дріб-ні до-шчі йдуть,
Ой зі-шли сы жом-нья-ронь-ки, мід, го-ріў-ку пйуть,

гей, гей, дріб-ні до-шчі йдуть.
гей, гей, мід, го-ріў-ку пйуть. *Занігів.*

606. Ой ле-ты-ла за-зу-лень-ка по-над мо-ре ў гай,

гей, гей, по-над мо-ре ў гай. *Тетіска.*

607. Ой по-йі-хаў І-ва-сей-ко на по-льо-ва-ньи,
Ой ді-ста-виў Ма-ри-сей-ку, йак ма-льо-ва-ньи,

гей, гей, на по-льо-ва-ньи.
гей, гей, йак ма-льо-ва-ньи. *Стіхів.*

608. Ой ле-ты-ла за-зу-лень-ка по-над мо-ре ў гай,

гей, гей, по-над мо-ре ў гай. *Плетенічі.*

609. Ой ле- ты- ла за- зу- лень- ка по- над мо- ре ў гай,
гей, гей, по- над мо- ре ў гай.

610. Ой ле- ты- ла си- ва па- ва по- над мо- ре ў гай,
Ой пу- сти- ла си- ве пйур- ко на ти- хий ду- най.
гей, гей, по- над мо- ре ў гай.
гей, гей, на ти- хий ду- най. *Бзлівці.*

8 = як 586.

611. Ой зби- раў сы Йі- ва- сень- ко в У- кра- йі- ноч- ку,
гей, гей. в У- кра- йі- ноч- ку. *Волчуги.*

в.

612. Хо- диў, хо- диў, Ни- чай, ко- зак по кру- тыі го- рі,
гей, гей, по кру- тыі го- рі. *Дулїби.*

613. Ой ле- ты- ла си- ва па- ва по- над мо- ре ў гай,
гей, гей, по- над мо- ре ў гай. *Гринів.*

(8 + 5) + p(1 + 4) + 5. 8, 5 = як 580.

614.
 Ой по-йі-хау І-ва-сей-ко на по-льо-ва-ньи,
 гей, моц-ний Бо-же, на по-льо-ва-ньи! *Гряди.*

615.
 Ой по-йі-хау І-ва-сень-ко на по-льо-ва-ньи,
 Тай по-ки-нуу Мар-ри-сей-ку як ма-льо-ва-ньи,
 гей, моц-ний Бо-же, на по-льо-ва-ньи.
 гей, моц-ний Бо-же, як ма-льо-ва-ньи. *Ременів.*

(8 + 5₃). 8, 5 = я. в.

616.
 Там на гор-бі жи-то, жи-то, йа в до-лы во-вес, йа в до-лы
 Ой ко-лиж ти мій си-ноньку до до-му прийдеи? до до-му
 во-вес, йа в до-лы во-вес.
 прий-деи? до до-му прийдеи? *Топорія.*

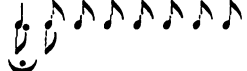
617.
 Там на го-рі бі-ле про-со, ў до-ли-ны во-вес,
 Ой ко-лиж ти мій ми-лень-кий, до ме-не прийдеи,
 ў до-ли-ны во-вес, ў до-ли-ны во-вес.
 до ме-не прий-деи, до ме-не прий-деи? *Думаїв.*

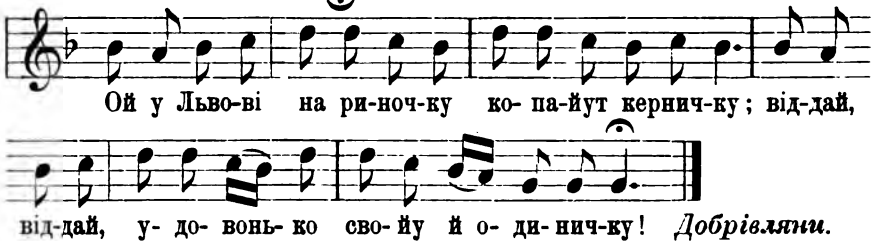
8 = як 586, 611.

618.
 Ой на го-рі пше-ничень-ка в до-ли-ны во-вес,

(8 + p5) 2.

623. Сто-їт коршма над бо-ло- том, гей, ду-мож мо-їа, сто-їт
коршма над бо-ло- том, гей ду-мож мо-їа! *Утїховичі.*

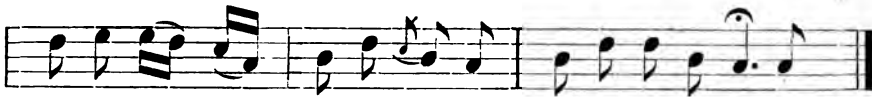
(8 + 6). (8 + 6) + (8₍₁₎ + 6).8 = як 558; 8₁ = | 6 = 235, 252 сл.

624. Ой у Льво-ві на ря-ноч-ку ко-па-їут кернич-ку; від-дай,
від-дай, у-до-вонь-ко сво-їу й о-ди-нич-ку! *Добрівляни.*

625. Взьались цї-сар с цїса-рїу-ноу, взьали сьї ра-ди-ти,
їа-кїж би то ї тим жоу-нья-рам при-зен-та ї зро-би-ти. *Печарне.*

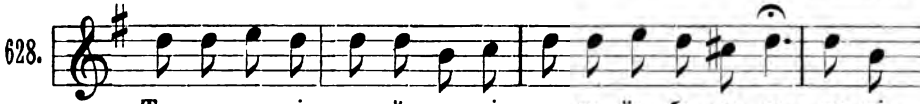
626. Два ко-гу-ти чу-ба-тень-кі жи-то мо-ло-ти-ли, двї ку-
роч-ки чу-ба-тень-кі до мли-на хо-ди-ли. *Дулїби.*

627. На го-рі на ви-со-кі жу-ра-вель сї кру-тит,
мії ми-лень-кий ра-но ўста-їи тай ме-не не бу-дит,

мій ми-лень-кий ра-но ўста-йи, тай ме-не не бу-диг. (2)

Волчківці.

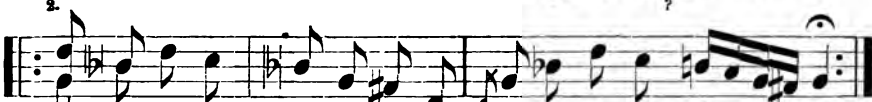
Там на го-рі два йа-во-рі тре-та-йа бе-ре-за, не пі-

ду ти, ку-ме, с ха-ти, бо йа шче тве-ре-за. *Рудно.*

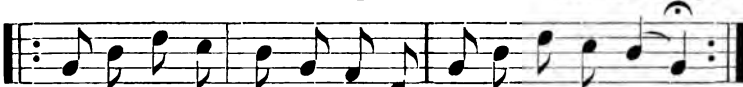
Си-ро-та йа моц-ний Бо-же, си-ро-та на ві-ки:

ой вмер ми-ні добрий мужик, си-ро-таж на ві-ки! (2)

Йак на-ста-ли ста-рі па-ни лег-кі на ро-бо-ту,

ца-лий тиждень на панышчыні, то-ло-ка ў су-бо-ту. (2)

Ві-тер ві-йи, ві-тер ві-йи, ві-тер по-ві-ва-йи,

сы-диг цы-сар на крі-сел-ку, тай дум-ки ду-ма-йи. *Рудно.*

Ой з за го-ри ви-со-ко-йі буй-ний ві-тер ві-йи,

тре-ба пі-ти до дыў-чи-ни, шчось сьм ў не-йі ды-йі.

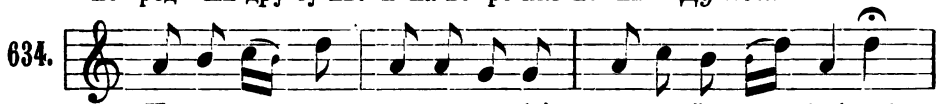
Поточани.

Ой йі-ха-ли три ко-за-ки з ви-со-ко-йі го-ри, на-сам-

пе-ред Ан-дру-су-ньо й на во-ро-нім ко-ни. *Дуліби.*

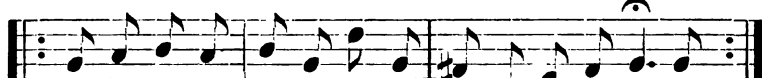
Ця чу-ли ви льу-де до-брі, та-ку-йу пу-блы-ку?

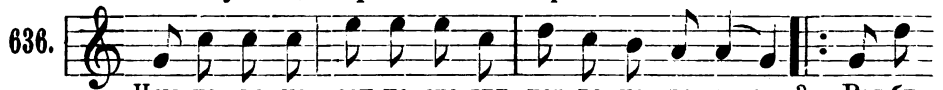
шчо-би за-біў й О-лек-су-ньо сво-йу сьльубну жіпку? *Дуліби.*

Ў Ко-ны-ши-чо-х ко-ло дво-ра ста-ла сьм не-сла-ва:

та за-біў жонц на ро-бо-ты Мо-ро-за І-ва-на. *Лисягичі.*

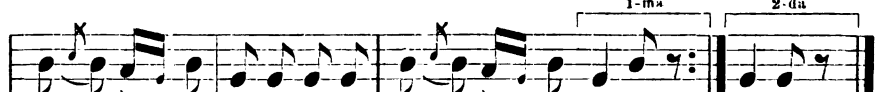
Чем чер-во-но сон-це схо-дит, чер-во-но за-хо-дит? Рад бы

йа сьм до-ві-да-ти, тай шчо ми-ла ро-бнт. (2) *Запитів.*

Над-ле-ты-ла за-зу-леч-ка, і взьм-ла ку-ва-ти:

та за-жды-те, льуди добрі, бу-ду вам ка-за-ти -за-ти.

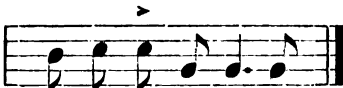
Жуків.

638. Ой там бу-ла за-зу-лень-ка, тай взяла ку-ва-ти: по-че-
кай-те до-брі льу-ди шчось ма-йу ска-за-ти. *Скитлів.*

639. Ой ле-ть-ла за-зу-лень-ка тай ста-ла ку-ва-ти:
Аж ту ра-зом шось здудні-ло, йа сьї по-гльа-ну-ла,
за-чи-кай-те, до-брі льу-ди, ма-йу шось ка-за-ти.
Йа-кім ди-во зо-ба-чи-ла, аж-ім сьї за-бу-ла.
Рісна Руска.

640. Ой там ўпо-ли два йа-во-ри, тре-тий зе-ле-енький, хо-диў,
хо-диў до дыў-чи-ни жомныр мо-ло-денький, хо-диў, хо-диў
до дыў-чи-ни жомныр мо-ло-денький. *Ременів.*
Recit. espr.

641. Під го-ро-йу, над рі-ко-йу, в нашім ми-лім кра-йу, там се-
ло мо-йи рід-еньке, ту-да по-гльа-да-йу. Під гор-боч-ком,
під са-доч-ком, там мо-йа ха-ти-на, а ў ха-ти-ны та-то, й ма-ма,

ўса мо-ѡа ро-ди-на. *Мікулчын.*

642. Тай на-дѡйшла чор- на хма-ра ѡа дру-га- ѡа си- на,

тай звѡ-ѡаў си буй- ний вѡ-тер, фа-льы во-ду зби-ла.

Добрѡвляны.

(8 + ³6). 6 = |

643. Ой по-ѡи- хаў Грѡ-би-нѡу-ха вже сѡм лыт на вѡй- ну,

ли-шѡ жѡн-ку Ка-те- рѡн-ку тай неньку ста-рѡнку.

Угѡвочѡ.

644. Ой вѡй-дуж ѡа тай стануж ѡа на го-ру кру-ту- ѡу

ста- ну, глянѡу, по-дѡўльѡу си на во-ду би-струѡу. *Печарне.*

645. Ой си-го-днѡ Грѡ-би-нѡушок а-нѡ ѡст, а-нѡ пѡи, на дру-

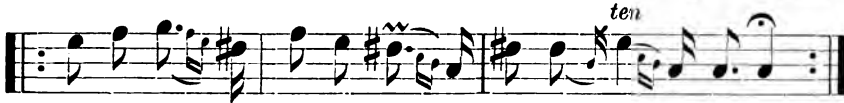
гѡй день Грѡ-би-нѡушок тай на вѡй-ну і-де. *Печарне.*

646. Ой ви-шенькѡ, че-ре-шенькѡ я-гѡт-кѡ дрѡб-нѡнкѡ; ой ви-

шенькѡ, че-ре-шенькѡ я-гѡт-кѡ дрѡб-нѡнкѡ. *Сѡрафѡнѡѡ.*

647.

Ой ду-фа-ла бід-на вло-ва на чо-ти-ри во-ли,

 ten

фсе ка-за-ла, шчо не зій-де на бі-ду ны-ко-ли.

Серафимці.

6 = (3' + 3) =

648. *ten*

Ой бу-йа-ли си-ві во-ли, бу-йа-ли, бу-йа-ли,
Пе-рестань-те, си-ві во-ли, бу-йа-ти, бу-йа-ти,

 ten

ой йак во-ни на во-бо-ри сто-йа-ли, сто-йа-ли.
бо пі-де-те ў чи-сте по-ле во-ра-ти, во-ра-ти.

Новий Став.

649.

Та шчо же ти, дыў-чи-нонь-ко, га-да-ла, й га-да-ла,

тай йак же ти край ду-на-йу сто-йа-ла, сто-йа-ла?

Печарне.

Risoluto.

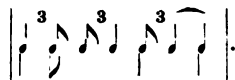
650.

Ой на-пиў си Ва-си-ли-чок на-пиў си, на-пиў си

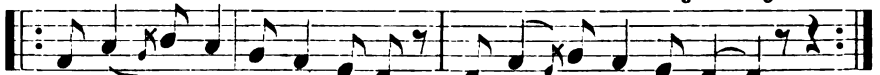
тай сьіу со-бі ў но-вий чо-вен, шчо-би не ўто-пиў си!

Добрієлляти.

8 = як 586, 6 =

651.

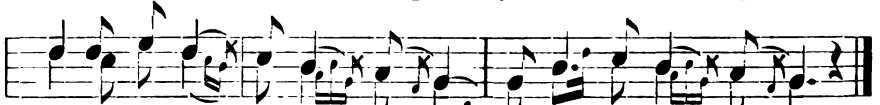
Йі- хаў ко- зак з У-кра-йі-ни, тай зблудиў з до- ро- ги,

та за- йі- хаў на по- дві-рі до бід- но- йі вдови. (2) *Ременів.*

652.

А наш цы-сар сцы-са- ро- воу взы-ли сы за ру-ки,

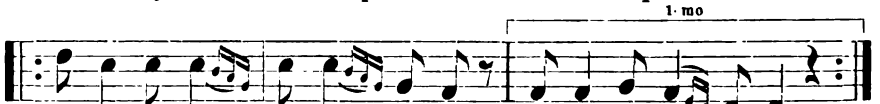

по- сы-да-ли ко- нец сто- ла, і ду- ма- йут дум- ки.

Любінь Мамий.

653.

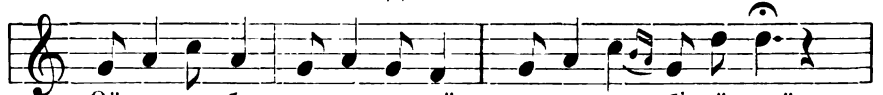
Йі- хаў ко-зак з У-кра- йі-ни на во- ро- нім ко-ни,

тай по-вер-нуў на по- дві-рѣ до бід- но- йі вдо- ви.

до бід- но- йі вдо- ви. *Добрівляни.*

654.

Ой ти ду- бе ку- че- ра-вий, лист на то- бі рѣсний,

ти ко- за- че йа врод-ли-вий, сло- ва- мнє пре-красний.

Печарне.

655. *ten* *v*
 Ой там з го-ри ви-со-ко-їі го-рох по-ко-тиї сьа,

 Йа с крайі-ни до дыї-чи-ни жомньар по-кло-ниї сьа.
Топорів.

656.
 Ой ку-ва-їа за-зу-ленька ку-ва-їа, ку-ва-їа,

 йак паньшчина ї гай зе-ле-ний ты-ка-їа, ты-ка-їа.
Добрівляни.

657.
 За гай ма-ти, за гай ма-ти, за гай по те-ля-та,

 йак у те-бе так у ме-не чор-ні о-че-ньа-та.
Ражїя.

658.
 Че-рем-ши-на, не виш-ни-на, чо-мусь не зро-ди-ла?

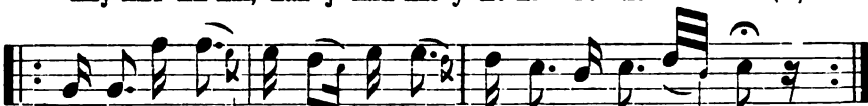
 бо ту-га-їа зи-ма бу-ла, цьві-ток змо-ро-зи-ла.

659.
 Ф чи-стїм по-ли при до-ли-ньї при ти-хім ду-на-їу
ten

 крик-нуї ко-зак на Нп-ча-їа: »Фгыкаї у-ни-ча-їу!«(2) *Грыда.*

660.

Шу-мит ми-ни, йак у мли-ни ў мо-йі го-ло-вой-цы,

ны-хто ме-не й не-по-радит ў чу-жі сто-ро-ной-цы. (2)

Гряда.

Moderato.

661.

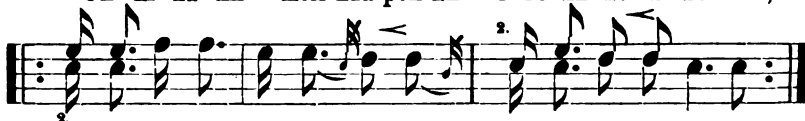
Шу-мит ми-ни, йак у мли-ни ў мо-йі го-ло-вой-цы,

ны-хто ме-не не по-радит ў чу-жі сто-ро-ной-цы. *Гряда.*

662.

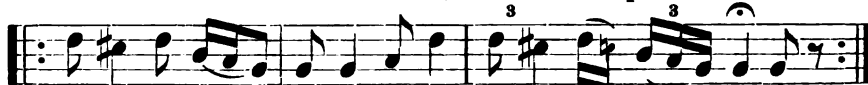
Ой йі-ха-ли жом-ня-рой-ки з ве-ли-ко-йі вой-ни,

на-сам-пе-ред Пе-тру-ней-ко на во-ро-нім ко-ни. *Staccato.*

663.

Бо-гац-кий син по о-бі-ды йде до кор-шми пи-ти,

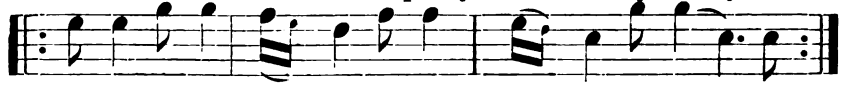

бід-ний най-мит цып піт па-ху, тай йде мо-ло-ти-ти. (2)

Утісовичі.

664.

Ф шисье-сья-тім ше-стім ро-ку ныц не бу-ло чу-ти,

аш ту й на-раз по-ві-да-йут, за-бра-ли ре-кру-ти.

Staccato.

65. *3* *3*
 Ой йі- ха-ли со-ля-рой-ки со-ли на-би-ра-ти,
 при-йі- ха-ли до вдо-вой-ки ніч-ку но-чу-ва-ти.

666. *3*
 С то-йі го-ри ви-со-ко-йі, ві-трец по-ві-ва-йі,
 си-дит цы-сар на крі-сел-ку, тай думку ду-ма-йі.

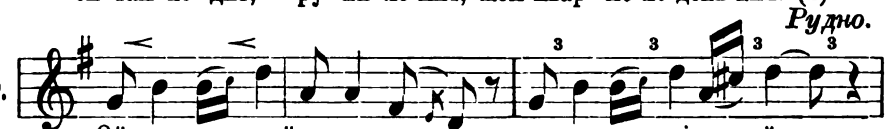
Стійсів.

667. *1.*
 Сто-йіт йа-вір над во-до-йу, в во-ду по-хи-лиў сы,
 з У-кра-йі-ни до дыў-чи-ни ко-зак по-кло-ниў сы. *Гряда.*

Ременів.

668. *1.*
 Ой до на-ду до-ро-жень-ка, до на-ду, до на-ду,
 да-лась ми-ны, мо-йа ми-ла ве-ли-ку при-на-ду. *Ражіа.*

669. *1.*
 По-під га-йом, га-йом, га-йом, га-йом зе-ле-веньким,
 ой там хо-дит, ру-ки ло-мит, жом-ньар мо-ло-день-кий. (2)

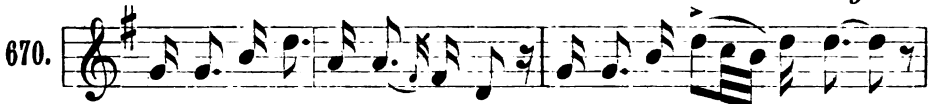
670. *3* *3* *3* *3*
 Ой там с са-ду й ви-но-гра-ду, там за-зу-лы ку-йі.

Грудю.

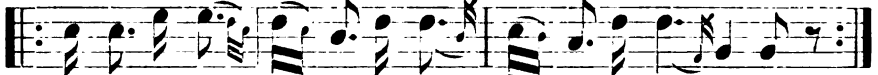

ни зна-йи-ти, до- брі лю-ди, як жомнър бі- ду-йи.

Рісна Руска.

Сто-йіт йа-вір над во- до- йу, в во-ду по- хи- лиў сьа,

си-дит жомнър йа ў штокаў-зы, тьаж-ко за- сму-тиў сьа.

Лисівці.

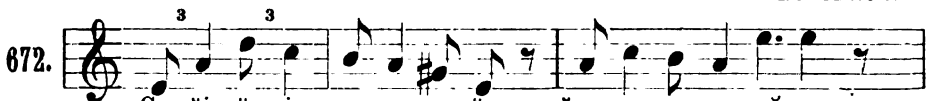

Там на го- рі кру- та ве- жа, і дуб зе- ле- нь- кий,

ле-жит, ле-жит у шпи-та-льу жомнър мо- ло- день- кий.

Тететиска.

Сто-йіт йа-вір над во- до- йу, ў во-ду по- хи- лиў сьа,

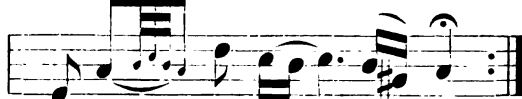
си-дит ко-зак у не- во- ли тьаж-ко за- жу-риў сьа. *Волчуги.*

Ой ку- ва- ла за- зу- лень- ка при зе- ле-

нім га- йу, бу- деш. ми- ла, жи- лу- ва- ти

ду- же до- бре зна- йу. *Плетенці.*

8 = | | 6 = | |

674.

І- де Василь с коршми пїаний ; ўдо- ви-цьи го кли- че :

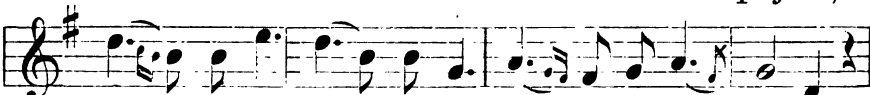

»Су-да, су-да, Ва- си-леч-ку, пре- пиш-ний па-ни- чу,

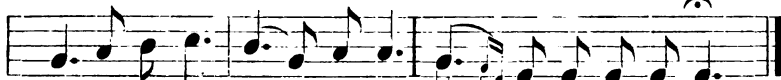

су-да, су-да, Ва- си-леч-ку, пре- пиш-ний па-ни-чу!»

Серафимці.

675.

Го- сты мо-їі лью-бі, ми-лы за ти-со-вим сто-лом;

про-ши йі-сти про-ши пи-ти з ни-зеньким по-клоном. *Серафимці.*

676.

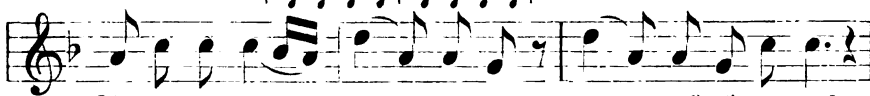
Ў Го-ро-деньці на йар-мар-цы, там сым даньціў хо- дит,

йа мо-ло-да бод-на-ріў-на фсым пе-ре-ди-во-дит.

Стецца.

8 = | | ; 6 cf. 648.

677.

Ой шчо ж то то за са-до-чок, шчо зацвиў бі-ленько?

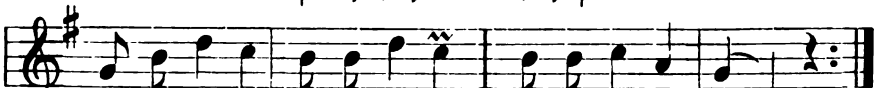

Ў тім са-доч-ку бар-ві-но-чок, сте-лит си то-ненько.

Добрівяни.

678.
 Та на-пиў си кум до ку-ми, йа ку-ма до
 сва-хи гей на вес-ны крас-на дни-на,
 бо спі-ва-йут пта-хи. *Орелець.*

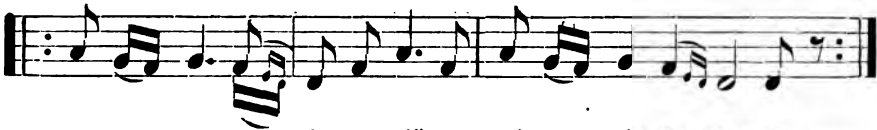
8 = 4 + 4 = ; 6 = як 263.

679.
 1. Ой зро-ди-ли вер-би грушки, а бе-ре-зи пру-тьи,
 не вйир, дыўко, па-руб-ко-ви, шчо ка-же: »возьму тьи!«
 2. Бо він те-бе уо-бй-ма-йи він те-бе цю-лу-йи,
 бо він ф тебе ды-воц-ко-го ро-зу-му про-бу-йи.
Куропатники.

680. *Allegro.*
 Ой у по-ли два йа-во-ри, а третий то-венький,
 ле-жит, ле-жит, під йа-во-ром жоўньар мо-ло-денький.
Добрівляти.

681.
 Бід-наж мо-йа го-ло-вонь-ка шчо ж йа на-ро-би-ла:
 по-льу-би-лам шма-ро-во-за, шчо-бим си жу-ри-ла.
Добрівляти.

682.
 Ой у місьты на ри-ноч-ку ка-пе-лый-ка гра-ла,

там мо-ло-да бод-на-ріу-на ці-лу ніч гу-ля-ла.

Джулин.

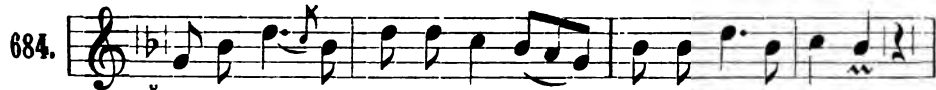

Ў Го-ро-ден-ці, на йармар-ці, тай там тан-чик хо-дит,

там мо-ло-да Бод-на-ріу-на й а ўсім пе-ред во-дит.

Печарне.

Йідж-ти, пий-ти, ўсы ку-мо-ви і будьтеж ми ра-ди,

йак бим чо-го не до-старчиў, бу-дут сы сьмі-я-ти. *Стіхів.*

Ой з ни-ды-лы ф по-не-ды-лок ста-ла сы но-ви-на:

ой чо-ло-вік жін-ку за-біў, шчо ж то за при-чи-на?

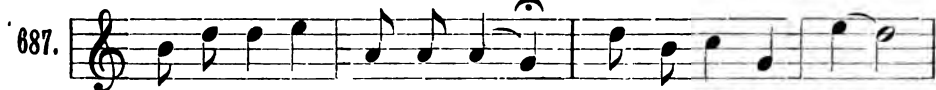
Рісна Руска.

О піў-но-чи се-ред но-чи, шче ку-ри не пі-ли,

пі-шоў йа-сьо до Ма-ри-сы, лью-ди не ви-ды-ли. *Плетенці.*

Ле-тит во-рон с чь-ужий сто-рон, жа-лыбень-ко кра-че,

вийшла ма-ти й на по-дві-ри, тай за си-ном пла-че.

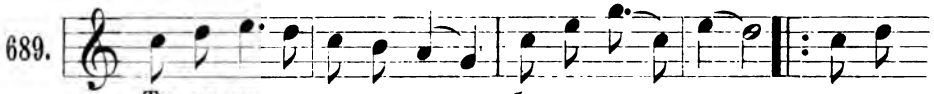
Стецева.

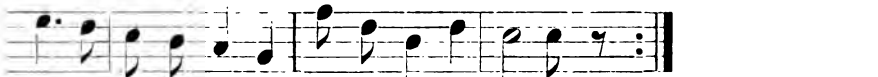
Ўпа-ла ро-са ко-нец про-са на би-тій до-ро-зі,

сум-но гра-йут на до-бра-ноц дьў-чи-ны не-бо-зі. *Дунаїв.*

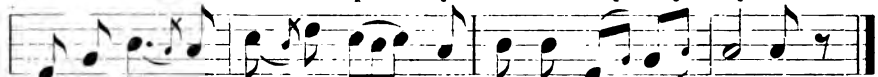
Ти-ха во-да, ти-ха во-да бе-ре-га-ми но-сит, мо-лод

жомньар, мо-лод жомньар ка-пі-та-на про-сит. *Топорів.*

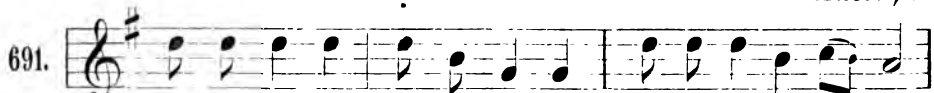

Ой кінь бі-жит тра-ва шумит, кінь до-ро-гу чу-йи,

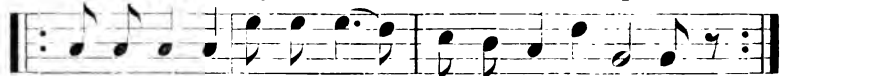

Ой Бог зна-йи, Бог ви-да-йи де Мі-хась но-чу-йи.

Лисівці.

Там з за го-ри ви-со-ко-йі ві-трец по-ві-ва-йи,

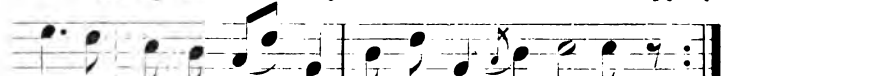

си-дит цы-сар на крі-сел-ку, тай дум-ку ду-ма-йи.

Нагорці.

За-ку-ва-ла за-зу-ленька, на дзе-ле-нім прутьу, ой ны-

ко-му так не бі-да, йак то-му ре-кру-ты.

Занитів.

693.
 А го-спо-дар у до-ро-зі, го-спо-ди-ні до-ма,
 прийшоу най-мит іє паньшчини, сьї си ко-нец сто-ла.

Любінь Малій.

694.
 Там на го-рі, на го-роньці ві-трец по-ві-ва-йи
 си-дит цы-сар ко-нец сто-ла і дум-ки ду-ма-йи. (2)

Рудно.

695.
 Там у мі-сьгї на ри-ноч-ку ста-ла сы но-ви-на:
 о-тру-йи-ла Ка-сьа Йа-сьа, бо-гаць-ко-го си-на.

Порина.

696.
 Ой на го-рі на ви-со-кій там на го-рі гуч-но
 прий-ди, прий-ди, мій миленький, бес те-бе ми скучно.

Добрівляни.

697.
 На до-бра-ноц, Йа-сьу на ноц, ой бо йа йду спа-ти,
 там в во-ро-тах зе-лен йа-вір, тре-ба за-че-ка-ти.

Поточани.

698.
 Гей з за го-ри ви-со-ко-їй ві-тер по-ві-ва-їи,

 си-дит цы-сар на ў крісел-ку, тай дум-ку ду-ма-їи. (2)
Серафимці.

699.
 Там на го-рі, на ви-со-кі ві-трец по-ві-ва-їи,

 си-дит цы-сар на ў крісел-ку тай дум-ку ду-ма-їи. *Дунаїв.*

700.
 Ой пйуж бо їа го-рі-лень-ку тай шче сьи на-ды-їу,

 бід-наж мо-їа го-ло-вонь-ка, деж їа сьи по-ды-їу?
Плетениці.

701.
 Ой ў віўго-рок на Ма-ко-ві но-ви-на сьи ста-ла:

 шо Їан-ну-ны Ми-хай-лу-ны ко-си-ти пі-сла-ла.
Дулби.

702.
 Там ві Льво-ві на ри-ноч-ку ста-ла сьи но-ви-на:

 уча-ру-ва-ла дьї-чи-нонь-ка бо-гац-ко-го си-на.
Топорів.

8 = (4 + 4) = | J J J J | J J J J | ; 6 = | J J J J J J |

703.
 Ой Ва-си-льу, Ва-си-лень-ку, льу-ба-йа ди-ти-но!

Йі-деш по-льом, си-вим коньом, ди-ви-ти сьі ми-ло. (2). *Рісна Руска.*

^{оп.}
 704.
 Хо-дит боднар по лышчи-ны, о-бру-чі гльа-да-йи, там мо-

ло-да дыў-чи-нонь-ка га-йу до-зи-ра-йи. *Волчуги.*

705.
 Хо-дят бод-нар по лы-шчи-ны, во-бру-чі ру-ба-йи,

ви-тыў йі-ден, ви-тыў дру-гий, на тре-тий га-да-йі. (2) *Гряда.*

706.
 Чем со-ло-вій не спі-ва-йи? Го-ло-су не ма-йи,

хо-дит бод-нар по лы-шчыны, во-бру-чі ру-ба-йи. (2) *Стіжів.*

707.
 Чом со-ло-вій не сьпі-ва-йи? Го-ло-су не ма-йи.

Хо-дит боднар по лы-шчыны, о-бру-чі ру-ба-йи. (2) *Запугів.*

708.
 Чом со-ло-вій ни спі-ва-йи? Го-ло-су ни ма-йи. Хо-дит

бод-нар по-ль-щчи-ны, о-бру-чі ру-ба-йи. *Добрівляни.*

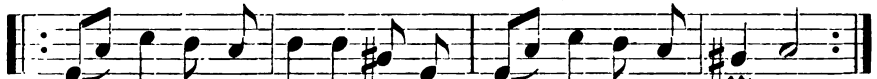
Ми мо-ло-ді вур-льоп-ни-ки, шчо бу-дем ро-би-ти?

берім жі-н-ки, на гра-ни-ці, там їх бу-дем би-ти. *Гряда.*

Прий-шоу Йаки-м до вдо-вонь-ки: »До-брий вечир, сер-це!«

йа ўна йи-му від-по-ві-ла: »За-бий жі-н-ку пер-ше!«

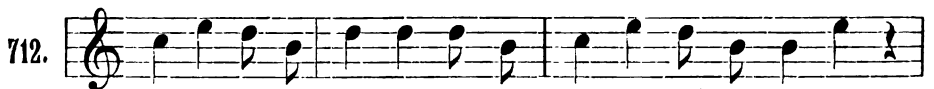
Дашава.

Ві-го-рі-ла Ко-ло-ми-йа, ві-го-рі-ли Ку-ти,

сам не зна-йу ку-ди ма-йу во-ли за-вер-ну-ти. *Дашава.*

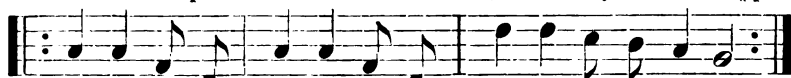
Гей, на-не-сли пчо-ли ме-ду на бол-ші-ське по-ле,

віт-ки те-бе ви-зи-ра-ти, Пе-тру-сьу, со-ко-ле? *Новий Став.*

Чом не ро-стеш, чом не цви-теш, ти жо-ў-тий ша-фра-не?

то ми тьянко, то ми ну-дно, йак ве-чир на-ста-не. (2) *Рудно.*

714. Ши-ро-ка-йа до-ро-жень-ка, не мож-на схо-ди-ти,
 тем-на ніч-ка, не вид-на-йа, не труд-но зблу-ди-ти. (2)
Ражів.

715. Го-луб си-вий, го-луб си-вий ви-со-ко лы-та-йиш, ска-жи
 ми-ні шчи-ру прав-ду, де пе-ре-бу-ва-йиш? (2) *Утїховичі.*
 $8 = (4 + 4) =$ $6 =$

716. Чом не ро-стєш, чом не цвигєш, ти жоўтий шафран-є?
 ту-га ми-ні на сердень-ку, йак ве-чер на-ста-не. (2)
 $8 =$ як 558. $6 =$ як 703. *Потоцани.*

717. Із за го-ри ви-со-ко-йі ві-трец по-ві-ва-йи,
 си-дит цы-сар ко-нец сто-лу, тай дум-ку ду-ма-йи. (2)
Гряда.

718. Ой не шу-ми, лу-же, ду-же, при зе-ле-ным га-йу,
 не за-ўда-вай сер-цьу жа-льу, бо йа ўчужім кра-йу. (2)
Дашава.

*Allegro.*6 = |

719.

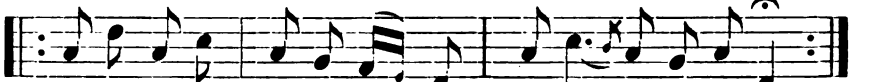
Ї Ко-ло-ми-йї при до-ли-нї го-рїх рос-цви-таї си,

Ї Ко-ло-ми-йї бан-да гра-ла, ми-лий ві-бе-раї си. *Стецева.**Lento.*

720.

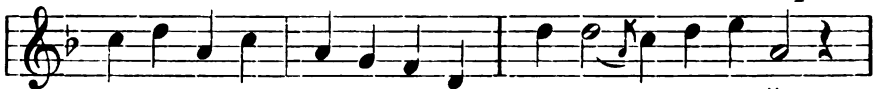
Ой заї-му йа во-ли па-сти ї зе-ле-ну ду-би-ну,

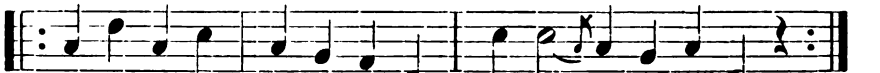
й а сам пі-ду до дыї-чи-ни на час, на го-ди-ну.

Торске.

721.

Ти ко-ни-ку во-ро-ненький, са-мам тьї хо-ва-їа,

по-вір ми-лий ду-ші мо-її са-мам но-чу-ва-їа.

Печарне.

722.

Ой ко-ни-ку во-ро-ненький, са-мам тьї хо-ва-їа

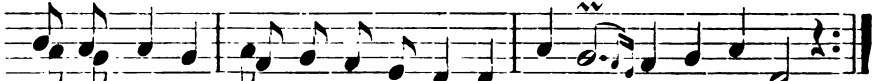

тай вір ми-лий ду-ші мо-її са-мам но-чу-ва-їа.

*)

Ти ко-ни-ку си-вий гриїка ти бі-ленька йак хоть

за-ве-зи мнї, йак хоть за-не-си мнї, де мо-їа ми-ленька!

Добрївляни.

*) Дальша строфа.

723.

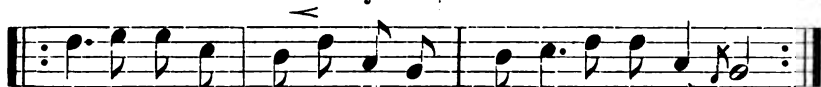
Тай по го-рі, по ви-со-кій ві-трец по-ві-ва-йи,

си-дит цы-сар на кри-сел-ку, тай дум-ку ду-ма-йи. *Стецева.*

724.

Ой ле-ты-ла за-зу-леч-ка ста-ла спо-чи-ва-ти:

ой шчо ж йа вам, лью-де до-брі, ма-йу й по-ві-да-ти? *Дуліби.*

8 = ; 6 = як 703.

725.

Чер-во-на-йа ка-ли-нонь-ко, дріб-нень-ке зе-рен-це,

чом до ме-не не го-во-риш, мо-йи лью-бе сер-це. *Волчуги.*

726.

Йа у цысарскім й о-гру-деч-ку йа-вір зе-ле-нень-кий:

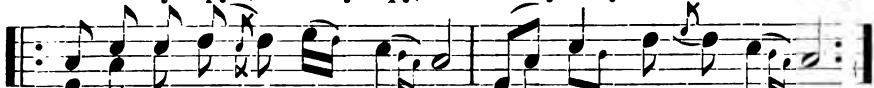

ой там ле-жит, за-ги-ба-йи жомньар мо-ло-день-кий.

Топорів.

727.

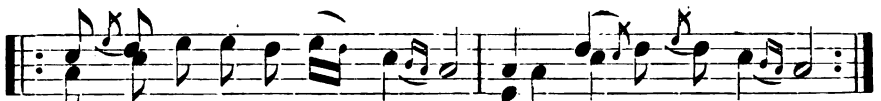
Ой ву-мруж, йа ву-мру, гей бу-ду сы ди-ви-ти,

ой циж бу-де мій ми-лень-кий за мно-йу ту-жи-ти.

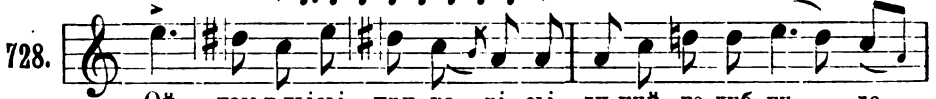

А мій ми-лий за-жу-риў сы, пі-шоў під-го-лиў сы:

»Щоб те ты-ло взъи-ли с ха-ти, йа б шче й во-же-ниў сы!« (2)
Гряда.

8 = | | ; (6 = cf. 624 сл.)

Ой там влысы при во-рі-сы ди-кий го-луб гу-де,

ой чи йа то дыў-чи-нонь-ка по тім га-йу блу-дит? *Поточани.*

8 = | | ; 6 = я. 703.

Наш пан цы-сар с цы-са-ро-воў ста-ли сы ра-ди-ти,

йа-ку би то дльа жомньа-ріў па-мит-ку спра-ви-ти. (2)

Ременів.

(8 + 6) + (8' + 6). (8 = як 725; 8' = як 729.)

Ой ци цви-теш, ци не цви-теш, ти жоў-тий ша-фра-не?
А там ф-по-ли дві то-по-ли йа-вір зе-ле-енький,

тья-жень-ко ми на сер-день-ку, йак ве-чир на-ста-не.
роз-бо-лыў сьа ф чу-жи-нонь-цы жомньар мо-ло-денький.

Скитлів.

Ой ви-шень-ки, че-ре-шень-ки, йа-гід-ки дріб-ень-кі,

чо-го ми сьа по-льу-би-ли та-кі мо-ло-день-кі? *Висоцко.*

ПРИПИСКИ І ВІДСИЛАЧІ.

А. Обрядові (ч. 1—216).

1) Обжинкові (ч. 1—12).

З виїмком ч. 1, 3 і 12 всі інші походять від жіночих голосів. Будова ритмічно-мельодійних схем у піснях ч. 2—11 нічим не різниться від весільних ч. 13—46. Навіть текст деяких обжинкових приміненій до весільного змісту. (Cf. ч. 13а, 15 і 16). Я замітив тільки певну різницю в інтерпретації пісень обжинкових, в якій ритміка їх виходить прецизнійше супроти свобідного розволіклого весільного „ладканя“. Се впрочім виходить із різниці характеру і настрою, який панує в змісті одних і других пісень. Дво-періодова будова пісні ч. 1, як і чотири-періодова пісня ч. 10 є одинокі в своїм роді і не подибують ся ніде інде в такій формі. Може бути навіть, що пісня ч. 1 попсована співаком. Ритмічні групи 7 + 7 виявляють наклон до такту 6_8 згідно $\frac{3}{8}$. Пісня ч. 12 (з Серафінців) своєю схемою (5 + 5) підходить радше до пісень звичайних типу ч. 225, 237 і я поміщую її між обжинковими з резервою — тільки для її змісту і тому, що вона названа так самим співаком. З мельодійно-тонального боку всі пісні будовані на кварті, з виїмком ч. 1 і 12 (будованих на квінті).

Відсилачі. Обжинкових мельодій доси на скільки знаю в українських збірках не записано. В галицьких збірках подибуєм тільки одну з села Ходович¹⁾ в Етнографічному Збірнику, т. XI, ст. 31 подібну схемою і мельодією до ч. 2 і даль. (Порівнай також сюди Ф. Колесси, Обжинки, картина етнографічна на хори мішані 1899).

¹⁾ Варіанти пісень цитую тільки з тих етнографічних збірників, де вони записані ураз із голосом. Не цитую пісень зі збірок о. П. Бажанського, бо вони записані зовсім неточно і незугарно і здають ся мені для порівняння варіантів зовсім непожиточні.

2) Весільні (ч. 13—139).

Всі пісні з виїмком ч. 53—54, 59—60, 82—82а, 85—86, 88, 98, 111, 134—138 походять від жінок, що відповідає характерови пісень і участі жінок в обряді весільнім. Цікаве лише те, що співє всі пісні весільні з села Стецевої, навіть *par excellence* жіночі, походять від чоловіків. Се впрочім може бути ділом чистого припадку.

Темпо у переважній частині пісень від ч. 13—132 — вільна, розтягла рецитація. Серед рецитованих періодів видко однак не заперечений нахил до трійкового ($\frac{3}{8}$, $\frac{6}{8}$, $\frac{3}{4}$) такту, який декуди можна зовсім правильно перевести (ч. 18, 19, 43—44, 49 і ин.). Впрочім більше, або менше виразний і здецидований такт у ритміці пісень залежить не тільки від індивідуальности співаків, але також іще більше від областей і поодиноких сіл, з яких походять. (Порівнай пр. пісні з Топорова ч. 44, 45, 56, 72 або з Підберезців ч. 70, 91, з піснями зі Стецевої ч. 53, 59, 85, 111, з Дунаєва ч. 86). Найбільше відповідаючий гіпотетичний такт для форм ладканя $7 + 7$, $5 + 5$, $6 + 3$, $7 + 3$ був би $\frac{6}{8}$ (декуди з нахилом до $\frac{3}{4}$) мішаний з $\frac{3}{8}$, хоч він виступає не всюди виразно. В деяких варіантах, співаних більш „модерним“ ладом (ч. 71—73, 80 і ин.) такт приймає виразний характер $\frac{3}{4}$ або навіть С (ч. 55—56). Шутливі пісні весільні (ч. 134—139 cf. 47) підходять до легкого танкового ритму, звичайно трійкового ($\frac{3}{8}$), рідко коломийкового (ч. 139).

Від місця походження пісень залежить також і тональний характер пісень. Найчастійше будовані весільні пісні на кварті (ч. 18—34, або на терції (ч. 13—17) з уводним пів-тоном із долу, або також з долішньою домінантою (ч. 35—40, 47—52, 61, 64—65, 68—70). Пісні ч. 57—60, 62, 82—82а, 97—98, 111, 121—123 виказують уже в мелодійній будові звукоряд септіми зложеної з двох кварт: пр. $\underline{d-e-fis-g-a-h-c}$ з головними тонами d або e , рідше g . Деякі тільки пісні (ч. 63, 67, 86, 89) будовані на чистій квінті, або з доданою в горі секстою (ч. 85, 88, 96 і ин.), подібно, як українські з Борисполя переяславського пов. записані Лисенком у Чубінського (Труди експедиції т. IV, Приложенія). Схеми пісень ч. 125 сл. (подібно як ч. 863 сл.) називаю „колісцевими“ (за етнографом Јанабек-ом: *Pisne morawskie*, диви передмова ст. 91) тому, що початкова і остання група собі відповідають і немов у колісце в'яжуть коліна пісні. Текст ч. 92а ad 92; ч. 108а ad 108.

Відсилачі :

Ч. 40. cf. в Етнографічному Збірнику XI, ст. 171, N. 17 Zbiór wiadomości do antropologii kr. XIII т. ст. 124, N. 17.

Ч. 53. пор. (текст) у Чубінського IV, Приложенія ч. 25.

Ч. 57—60. Подібна мелодія і схема у Кольберга Pokucie III, N. 193.

Ч. 64. cf. Чубінський Ibid. N. 6, 22, 24, 27.

Ч. 81. cf. Lud. Serya I, 1865, Kujawy N. 24, 25, 94, 96.

Ч. 82—82a cf. Чуб. ibid. N. 17.

Ч. 84—88. cf. Чуб. ibid. N. 77, 85, 86.

Ч. 89. cf. Чуб. ibid. N. 123, 126, 132, 134, 136—7.

Ч. 92. слід. Пор. схему Кольберга Pokucie III, N. 247.

Ч. 117. cf. Етн. Збірник XI, ст. 170, N. 14.

Ч. 125—132. (схема) cf. Zbiór wiadomości XIII, Narodziny i chrzciny w Chodowicach, ч. 7.

Ч. 131. (текст і схема) cf. Lud. Mazowsze III, N. 192.

Ч. 134. Пісня мабуть польського походження. Пор. подібні обжинкові польські (Plon niesiemy plon) Lud. Poznańskie II, N. 53, 61.

Ч. 137. cf. Етн. Збірник XI, ст. 188, N. 66.

3) Колядки і щедрівки (ч. 140—166).

Пісні ч. 140, 142, 146, 148—149, 154—158, 161, 163—164 походять від жінок, інші від чоловіків та парубків. Супроти весільних ладкань і обжинкових визначаються колядки певнішою ритмікою. Найчастіше являє такт $\frac{3}{4}$, $\frac{6}{8}$ рідше С пр. ч. 143. В деяких колядках, пр. в ч. 147, хитаються ритмічні схеми між $\begin{array}{c} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \\ | \end{array}$, (як ч. 145) а $\begin{array}{c} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \\ | \end{array}$ (як ч. 143); подібно в пісні ч. 141 між $\begin{array}{c} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \\ | \end{array} = \frac{6}{8}$, а $\begin{array}{c} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \text{♩} \\ | \end{array} = \frac{3}{4}$. Tempo переважно *Moderato-Andante*.

Мелодія колядок будована найчастіше на основі квінти (ч. 149—151, 152—165) з доданою з гори секстою або й септимою (ч. 155) деколи також із долішньою домінантою, пр. ч. 158, 161, 162a.

Колядки ч. 165—166 з оригінальною схемою і тональною будовою є питомі для деяких областей Покутя. Пісня ч. 166 цікава тим, що віддих у ній все припадає в середині слова Бо-же, і що співає ся все від початку ff, а відтак *diminuendo* до кінця періоду, то є до віддиху.

Відсилачі :

Ч. 141. (текст. і ритм.) cf. у Кольб. Pokucie III, N. 42.

Ч. 141—143. Подібна схема в Етн. Збірн. XI, N. 25. Конощенко, Укр. пісні з нотами I, сот. ч. 97.

Ч. 143. сл. (схема) cf. Етн. Збірник XI, N. 15a, 17, 19.

Ч. 147. cf. Етн. Збірник XI, N. 5a, 8.

Ч. 148, 152. (схема) cf. Етн. Збірник XI, N. 1, 2, 7a, 16a. Zbiór wiad. antr. kr. XII (Z Podola) 237, ч. 5 (текст як ч. 146).

Ч. 154. (схема і текст.) cf. Етн. Збірник XI, N. 18.

Ч. 163. (текст.) cf. Конощенко I, сот. ч. 95.

4) Веснянки і гагілки (ч. 167—216).

Всі гагілки з виїмком ч. 193, 210 і 216 співані жіночими голосами, що відповідає роли дівчат у веснянкових і гагілкових іграх.

Ритміка всюди певна і точна, більше або менше танкового характеру. *Tempo* — легке *allegretto* — *allegro non troppo*, виїмково *moderato*. З українськими співними веснянками, що нагадують весільні лади (Лисенка Веснянки ч. I, початок), схожа лиш одна пісня ч. 170. Тому і всюди виступає виразний такт: звичайно $\frac{2}{4}$ ($\frac{4}{8}$), рідше $\frac{3}{8}$ (пр. ч. 200—202), — деколи мішаний $\frac{4}{8} + \frac{3}{8} + \frac{3}{8}$ (ч. 167—169), $\frac{3}{4} + \frac{3}{4}$ (ч. 171). Мельодія і схема пісні ч. 216, трохи підходить до колядкових (cf. 140 слід). Впрочім характер ритміки залежить від індивідуальності співаків. Так прим. непевна ритміка у ч. 207—208 походить явно з немусикальності співачки.

Відсилачі:

Ч. 167—169. cf. Етн. Збірник XI, ст. 23, N. 1.

Ч. 175. cf. Етн. Збірник XI, Пісні весняні, ст. 27, N. 6. Lipiński¹⁾, ч. 6 (з польським текстом).

Ч. 176. cf. Кольберг, Pokucie III, 76.

Ч. 179—180. cf. Кольберг, *ibid*, 69. Lud. Poznańskie II, ст. 100, ч. 211.

Ч. 181—183. подібна схема і мельодія у збірці Рубця ч. 15. Кошіпінського²⁾ десяток VII, N. 7, ст. 29, Кольберг *ibid*, ч. 55.

Ч. 184. cf. Етн. Збірник XI, ст. 26, N. 4.

Ч. 188. слід. cf. Етн. Збірник XI, ст. 30, N. 11, Lipiński, N. 4, 5. Кольберг *ibid*. 68, 78.

Ч. 197. cf. Чубінський Труды III т. N. 57. Рубець N. 25.

Ч. 200. cf. Кольберг *ibid*. 30 (схема) Етн. Зб. XI, ст. 29, N. 8.

Ч. 204. cf. Кольберг *ibid*. 29.

Ч. 212. cf. Чубінський *ibid*. III, 64. Рубець 19, 25. Конощенко II сотня 19. Кольберг *ibid*. 72.

¹⁾ Muzyka do pieśni polskich i ruskich ludu galicyjskiego zebranych i wydanych przez Wacława z Oleska (1833).

²⁾ Пісні, думки і шумки руського народа (1862).

Б. Пісні звичайні. (ч. 217—731).

1) Однородні (що до числа складів) групи.

Групи 5 + 5 і зложені (ч. 217—234). Пісні ч. 217, 227—233 співані мужеськими голосами, иньші жіночими.

Tempo: ч. 217—219 *lento recitando*, ч. 220—226 *Allegretto*, ч. 227—233 *adagio — largo*. Такт у ч. 220—225 $\frac{3}{8}$; у ч. 227—234 С у ч. 218—219 виступає вільна рецитація без виразного такту. Пісні ч. 220—222, 225 є мабуть письменного походження на що вказує не лише текст, але і незугарна мелодія (ч. 220, 225), яка декуди (ч. 222) виказує навіть явно школярсько-дяківські лади (закінчене на терції *h*; cf. ч. 1345—46, 1348) Ч. 226 шуточна діточа пісня (cf. козу дерезу) подібна, як ч. 477. Ч. 227—233 варіанти тої самої мелодії до кількох текстів балядового змісту. Ч. 234 пісня пyaniцька, подібна як ч. 236, 244, 246; закінчене на *b* (*dur*) являє ся під впливом модерним; в иньших варіантах звичайно являє ся закінчене на тоніці *g* (*moll*), як пр. у варіанті з Ходович (Етн. Збірник XI, 153, 1а).

Варіанти (крім висше поданих):

Ч. 217—219. Подібна мелодія і схема в Етн. Збір. XI, 38. N. 3 (колискова пісня) Кольберг, Pokucie II, N. 49.

Ч. 220—221. Два варіанти тої самої ритмічної схеми в Етн. Зб. XI, ст. 157. Один у Кольберга Pokucie II, N. 211.

Ч. 223. cf. Коціпінський II, 7. Zbiór wiad. XVI, ст. 219, ч. 20 (білорусько-українська).

Ч. 224. Укр. відміна у збірці Хведоровича, ч. 88.

Групи 6+6 і зложені (ч. 235—330).

Мужеські голоси: ч. 235, 239—240, 245, 248—249, 251, 253, 258—260, 271, 274—276, 281—284, 287—288, 291, 295—296, 303—309, 311—313, 317, 319, 321—324, 329—330; прочі жіночі.

Tempo: ч. 236—238, 241—244, 246, 250, 252—256, 271—276, 284—298, 313—314, 325, *allegretto* (декуди *quasi marciale* ч. 241, 250, 253) 304—309 *risoluto*; ч. 239—240, 247—249, 260—262, 265—268, 282, 299—303, 312—321, 323—324, 326—330 *andante (-ino) — moderato* з того ч. 329—330 з певним розмахом (*marcia*). Прочі *lento (recit.* ч. 257—258; *cantabile* ч. 245, 269—270, 280—281, 283.

Такт: паристий $\frac{2}{4}$ (ч. 235—259, 277—279, 325—316), С (ч. 299—302); непаристий $\frac{3}{4}$, $\frac{3}{8}$ (ч. 263—276, 304—309, 312—314) часто також мішаний: $\frac{3}{4}$ + С (ч. 285—297, 323, 327); впрочім деінде невиразний.

Ріжнородні мазуркові (ч. 271—275), як і краковякові ритми (ч. 277—279) є без сумніву польського походження (cf. ч. 1386—1389, 1392), але вже мабуть здавна приймалися і примінилися до мьєлодійного характеру наших пісень (особливо такі, як ч. 278—279; cf. ч. 1244—1252 і низше: *Варіанти*), — так, що витворюють ся навіть такі посередні мішані форми, як ч. 325—326 і ин. де тільки другий період пісні виявляє краковяковий ритм. Ч. 239 текст ad 271.

Варіанти :

Ч. 235. (cf. 315) cf. Ф. Колесси: Наша дума, муж. хори ч. 4.

Ч. 240. подібна у Кольберга Rokucie II, N. 136.

Ч. 248. cf. Рубець N. 86. У Коціпінського IV, N. 3 відмінна „гуляцькою“ названа і мабуть балагульсько-польського впливу) ритм мазурковий, як ч. 271—272).

Ч. 251. подібна мьєлодія у Лірішк-ого M. 112. Цікаве закінчене в мьєлодії і текст, являє ся мабуть під впливом „модерним“ (cf. ч. 1338, 1347).

Ч. 257. cf. Кольберг *ibid.* II, 47. Ч. 263. подіб. у Лис. IV, 57.

Ч. 265. cf. (текст) 238 і Лис. V, 17.

Ч. 266—267. (cf. ч. 327) варіанти у Кольберга *ibid.* II, 56; Етн. Збірник XI, 290, 2а.

Ч. 271—272. cf. ч. 239 яко продовжене тексту. Той сам текст з иньшим, уже на скрізь польським мазурковим ритмом диви ч. 1386—1389.

Ч. 273. Мьєлодія ся підходить під лемківські і польські лади; пор. ч. 1495 і Zbiór wiad. XV, ст. 80, ч. 209; XIV (Ropczyckie) ст. 45.

Ч. 277. cf. ч. 325 Етн. Збір. XI, ст. 155, N. 3.

Ч. 278—279. Подібні польсько-українські типи cf. у Лірішк-ого N. 39—41, 47—48.

Ч. 282. cf. Хведорович, ч. 62.

Ч. 283. подібна у Рубця ч. 167, відмінна у Лисенка¹⁾ I, ч. 32.

Ч. 285—287. cf. Кольберг Rokucie II, ч. 110.

Ч. 299. Подібні тексти польські з відмінною мьєлодією диви: Lud. Poznańskie IV, 187—190.

Ч. 300. cf. Кольберг Rokucie II, ч. 105, Етн. Збірник XI, ст. 280, ч. 28.

Ч. 304. сл. Схема = як Етн. Збірник XI, 280, ч. 28.

¹⁾ Збірник українських пісень т. I—VI. Ся пісня являєть ся в Галичині в тім виді виїмково і вона здаєть ся мені кольпортована з України якимось інтелігентом.

Ч. 311—312. cf. Кольберг *ibid.* II, ч. 226.

Ч. 313. текст і мельодія подібна у Кольберга *ibid.* II, ч. 194.

Ч. 324. Ідентична схема в Етн. Зб. XI, ст. 301.

Ч. 329—330. подібний текст, иньша схема у Лисенка VI, ч. 33.

Групи 7 + 7 і зложені (ч. 331—354).

Ч. 333, 337—340, 343—351, 353—354, 358—359 спів. мужеськими голосами.

Tempo: allegro non troppo (marziale) віднести можна до всіх варіантів ч. 334—343 і 346—350, а навіть подекуди до ч. 351—357, 359—360, хоча вони вже затрачують трохи строгий маршовий характер. Ч. 334—343 і 349—350 (як і 353, 357), підходять навіть декуди під танковий характер шумок і козачків та гуляцьких пісень. Ч. 332 характером темпа і трійкової ритміки підходить до шуточних весільних в роді ч. 137. Ч. 345 пісня сирітська, дідівського походження, але перетворена на народній лад.

Група 7 всюди розділена цезурою в тексті і мельодії на 4 + 3, в ч. 332 на 3 + 4. Такт у всіх піснях (крім ч. 332 і 358) ларистий: $\frac{3}{4}$ (C).

Варіанти:

Ч. 332. (текст і схема) cf. Етн. Зб. XI, ст. 73, N. 1.

Ч. 333. cf. ч. 277—278.

Ч. 334. (і слід.) Подібні схеми: в Етн. Зб. XI, ст. 257, N. 3. Кольберг *Pokucie* II, N. 35, 36. *Zbiór wiad. VIII (Materiały etnogr. z okolicy Pliskowa w powiecie lipowieckim* ч. 128) cf. також чумацьку пісню у Рудченка в додатку ч. 12; Лис. Зб. У. н. II, 18.

Ч. 341. текст ad 346. Ч. 349. Пор. лемківську ч. 1430.

Ч. 352. Вандрівний мотив; подібні тексти і мельодійні схеми: *Zbiór wiad. XV (Ropczyckie)*, N. 9. *Lud. Mazowsze II (Polne)*, ч. 242. *Poznańskie IV*, ч. 423, *Lipiński* ч. 160. Cf. ч. 1360a. в сій збірці.

Ч. 355. cf. Конощенко II, сот. 78.

Ч. 359—360. cf. Кольберг *Pokucie*, II, N. 421. Етн. Зб. XI, ст. 281. Диви також додаток при кінці збірки.

Групи 8 + 8 і зложені (ч. 355—465).

Муж. голоси: ч. 362—365, 367, 370—371, 374—379, 386—387, 392—394, 396, 398, 402, 405, 416—417, 421—423, 425—426, 428, 432, 437, 439—440, 444—46, 449, 451—455, 457—459, 461—464.

Пісні ч. 379—392, 429, 431—434, 437—441, 443—445, 465, виявляють одностайне *tempo andantino — moderato*¹⁾. Ритміка пі-

¹⁾ Пісні ті виказують при тім у більшій часті певну сухість та безвиразовість мельодії, як і інтерпретації; в ч. 433 є до того текст не народній.

сень ч. 366—369 має характер живої рецитації, особливо розкішньої в ч. 366—367. Рецитація пісень ч. 398—411, 459—461 розволікла (особливо пісень із Серафінців) питома покутським мотивам; у подібних піснях з Поділя, як ч. 445—446 (cf. ч. 402) прибирає вона простіший, шаблонний характер. Пісні ч. 377—378, 448—456, 462 схожі характером із танковими і розгульними; особливо ч. 365 підходить з легка під чабарашкові лади. Ч. 362—364 нагадують ритмічним характером, де кожний склад важко акцентований, ч. 863 і даль. З них ч. 362 зближується трохи до „балагульських“ мотивів в роді „Гей я козак з України“ (cf. Коціпінський II, N. 5). Ч. 435—436, 402, 457—458 можна означити темпом *lento*.

Варіанти:

Ч. 366—367. (схема і текст) cf. Етн. 36. XI, 87, N. 1.

Ч. 378. (текст) Етн. 36. XI, 87, N. 1.

Ч. 386. cf. Zbiór wiadomości XVI, ст. 220, ч. 1; Конощенко I сот. N. 11.

Ч. 396. Відмінні мелодії у Лисенка і Хведоровича ч. 34.

Ч. 398. (cf. 423) пор. Кольберг Рокucie II, 399.

Ч. 403—404. (cf. 459) відмінна мелод. у Лис. IV, 5.

Ч. 410. подібна мелод. у Етн. 36. XI, 37, N. 1.

Ч. 413. cf. Етн. 36. XI, 162, N. 20 і варіант у „Нашій думі“

Ф. Колесси.

Ч. 414—415. подібні етнографічні пісенні форми польські диви Lud. Serya IV (Kujawy II) 125.

Ч. 417. і даль. (cf. ч. 370). Подібний текст і мелод. у Кольберга *ibid.* II, 216. Етн. 36. XI, 283, ч. 31a.

Ч. 429. даль. Схема і мелод. подібна у Кольберга *ibid.* II, ч. 100, 101, 103; Етн. 36. XI, 135, ч. 4.

2) Різнородні групи (ч. 466—731).

5 + 4 (ч. 467—472). Ч. 466—468 жіночі голоси. *Tempo* для всіх пісень *moderato* трохи рецитативного характеру. Відміни українські диви у збірках Хведоровича ч. 3. Конощенка II, 78; галицькі записані тільки у вязанках нар. пісень Вахнянина, Кумановського і ин.

6 + 4 одинокий примір ч. 473 муж. голос. Такий сам текст у ч. 243, має схему 5 + 6. *Tempo*: рецит. *lento*.

⁽³⁺³⁾
6 + 3 (ч. 474—475); 3₂ + 5 (ч. 476) муж. голоси. *Tempo* півтанкове *allegretto*. Трійковим тактом ($\frac{3}{8}$) підходять під манеру пісень ч. 1250—1251.

(5 + 5)² + 6₂ + 5 (ч. 477) — жіночий голос. Діточа шутлива пісня як ч. 226. Такт $\frac{9}{8}$ ($\frac{3}{8}$) і темпо подібні до попередніх.

5 + 3₃ (ч. 478, cf. 356) — жіночий голос. Відміна у Хвед. 12.

Групи 4 + 6 і зложені. (Ч. 479—540). Жіночі голоси: ч. 479—482, 484—488, 495—497, 500—504, 506—507, 510, 513—515, 517—518, 520, 524, 529—531, 533—540; прочі муж.

Tempo: переважно *Andantino* — *Allegretto*: ч. 479, 481—516, 523—524, 526—528, 536—538 (ч. 482—483, 489, 499 мають навіть нахил до *marziale*) ч. 529—531 *allegro*; ч. 533, 539—540 *andante*; ч. 480, 517—523 *lento*; ч. 519 і 533 навіть *molto lento sostenuto*; ч. 525 *rubato*.

Такт переважно $\frac{3}{4}$ (ч. 479, 486—516, 518—520), рідше С (ч. 480—483, 521—523, 526—534) або $\frac{2}{4}$ (484—485, 523—525, 536—539). Деінде мішаний або невиразний. Цікаві тонально ч. 487, 519 (ais!), ч. 533 (початок c-f тоніка g (moll)?)

Відсилачі. Текст у ч. 495 ad 494, 523 cf. ad 484.

Ч. 482—483. cf. Кольберг Pokucie II, N. 40.

Ч. 489—490. (текст) cf. у Лисенка V, 28.

Ч. 493. (cf. ч. 499, 516) відміни у Кольберга *ibid.* II, 397; Етн. 36. XI, 271, N. 16.

Ч. 506. Подібні польські тексти і схеми диви: Lud. Mazowsze II, M. 1, 2, 3, 4, IV, 174. Иньша схема (як ч. 234—235) *ibid.* Mazow. III, 237.

Ч. 518, 520. cf. Етн. 36. XI, 264, N. 10.

Ч. 521. (cf. ч. 486) відмінна у Лис. III, 26; Хведор. 26.

Ч. 536. даль. cf. Етн. 36. XI, 264, N. 10; Кольб. *ibid.* II, 238.

5 + 6 (ч. 541—545) жіночі голоси. 6 + 5 (ч. 546—548) і зложені (ч. 549) Ч. 548 муж. голос. *Tempo*: ч. 541—544 *allegretto*, ч. 545, 548—549 *allegro non troppo quasi marcia*, ч. 546—547 *recit.*

Відсилачі.

Ч. 541—542. cf. Етн. 36. XI, 228, N. 3.

Ч. 544. Подіб. польський текст cf. Lud. Mazow. III, ст. 381.

Ч. 545. (ч. 548—549) cf. ч. 241, 250.

Ч. 547. Подібна польська Zbiór wiad. (Ziemia dobrzyńska) VI, 99, ч. 4.

Ч. 550—551. жіночі гол. *Tempo* — *andantino*. Такт $\frac{3}{4}$. Українську відміну пісні про Явтуха (ч. 550) диви у Лис. III, 37.

5 + 7 (ч. 552—556) ч. 552—553, 555 жін. гол. *Tempo*: ч. 552 *Moderato cantabile* ч. 553—554 *recit.* ч. 555—556 *molto lento tenuto*. Такт у ч. 552 С + $\frac{3}{4}$ + $\frac{3}{4}$, в иньших непевний.

Варіанти:

Ч. 552. cf. Хведор. ч. 81.

Ч. 554. вандрівний мотив диви Lud. Kujawy II (Serya IV) 225.

(4+3)

7 + 3 (ч. 557) жіночий голос. — танкове *allegretto*, такт $\frac{3}{4}$.

Ся пісня являєть ся в тім припадку мабуть дорогою не етнографічного укр., а культурного впливу, через популяризоване пісень Шевченка підложених під мельодію.

8 + 3 і зложені (ч. 558—568) ч. 560, 562—563, 568 мужеські иньші жіночі голоси ч. 558—566, 568 *Moderato* — *Andantino* ч. 567 *allegretto*. Такт всюди $\frac{3}{4}$, тільки в ч. 568 непевний.

Варіанти:

Ч. 558—565. Укр. відміни про Лимерівну cf. у Лисенка I, 3; Конощ. I, 87 (Етн. Зб. XI, 156, ч. 5).

Ч. 567.¹⁾ cf. Етн. Зб. XI, 29, N. 9.

8 + 4 і зложені (ч. 569—579) ч. 569—571, 574, 576—577, 579 жін. гол. *Tempo*: ч. 569—574 *Moderato-Andantino*, ч. 575 *Risol*, ч. 576—579 *lento, cantabile recitendo*. Такт переважно $\frac{3}{4}$, декуди мішаний з $\frac{3}{4}$ (ч. 570—574, 578—579).

Варіанти:

Ч. 570. слід. Подіб. схеми Zb. wiad. VIII, ст. 202; Етн. Зб. XI, 163, N. 2a.

Ч. 575. cf. Кольберг Pokucie III, 29.

8 + 5 і зложені (ч. 580—623). Муж. голоси: ч. 580, 583, 585—586, 589, 501, 592—596, 598—599, 601—602, 604—605, 607—609, 612, 616, 618—619. *Tempo*: ч. 580—585, 593, 597—600, 616—617, 619—621, 623 *Allegretto*, ч. 580, 619—620, 623 з характером *marcia* ч. 592—594, 601—610, 612, 614—615 *Andantino*, ч. 586—591, 595—596, 611, 613 мають характер шабльонно рецитативний ч. 613, 618 *lento*. Такт переважно $\frac{2}{4}$: ч. 580—585, 592—595, 597—610, 612, 614, 616—621, а також у ч. 586—591, 611, 613, 622, коли прийметь ся | $\frac{2}{4}$ | $\frac{2}{4}$ | = | $\frac{2}{4}$ | $\frac{2}{4}$ |

Варіанти:

Ч. 582 (600) польського походження; подіб. польські cf. Lud Pozn. IV, 28—30; Mazow. IV, 196. Kujawy II, 114.

Ч. 583—584. cf. Етн. Зб. 148, 1. Кольберг Pokucie II, 123. Їріїнські 72, Zbiór wiad. YII, ч. 27—28.

Ч. 601—602, 607, 614—615. cf. Етн. Збірник 298, N. 8. Конощ. I, 19.

¹⁾ Є се гагілка, яка попала сюди через недогляд.

Ч. 601. Мельодію cf. Кольберг Рок. II, 21.

Ч. 604, 608—610, Кольберг *ibid.* II, 368. Етн. Зб. 156, N. 5.

Наша дума ч. 9.

Ч. 613. cf. пісню про Саву у Коціп. VII, десят. N. 1.

Ч. 593, 616—617. Кольберг *ibid.* 124. Квітка N. 6.

8 + 6 і зложені (ч. 624—731). Мужеські голоси: ч. 623—626, 630—636, 638—639, 647, 649—650, 652—655, 657—659, 662—669, 672, 675, 677—678, 684, 687—689, 691, 693—696, 703, 708—711, 714, 717, 719—724.

Tempo: ч. 624—650 загалом *andantino recit.* (ч. 642 *allegretto*, ч. 647 *lento*) ч. 651—673 *dto*, ч. 674—676 *piu lento*, ч. 677—578 *lento recit.* ч. 679—701 *andante* (ч. 689—690 *lento cantab.*) ч. 703—719, 723—724 як 624—650, ч. 721—722 *lento alla breva*, ч. 725—731 *andante*.

Такт: $\frac{3}{4}$ ч. 624—655, 657—676; $\frac{3}{4}$ ч. 679—714, 725—727, 730—731; мішаний з $\frac{2}{4}$ і $\frac{3}{4}$: ч. 713, 717—724, 728.

Пісні про знесене панщини ч. 637—639 (cf. 656, 724) і пісня 641 є письменного походження; ч. 642 (текст) *ad 650*; Cf. текст: ч. 631, 666, 691, 698—699, 717. 723 (пісня про 1848 рік).

Відсилачі:

Ч. 636. cf. 580.

Ч. 654. Укр. відміни cf. у Лис. V, 32, Конощ. II, 56—57.

Ч. 657. cf. Конощ. I, 77.

Ч. 659. cf. Рубець 75, 76.

Ч. 670, 672. Укр. вар. у Хвед. 67, Конощ. II, 85.

Ч. 676 (682—683, cf. 740) Укр. відм. у Конощ. I, 33, Лис. III, 5.

Ч. 689. cf. Конощ. I, 28; подіб. польські Lud Mazow. II, 276.

Ч. 702. cf. Етн. Зб. 283, 1 в.

Ч. 706—708. Текст cf. у Рубця 93.

Ч. 710. (cf. 685—686) cf. Етн. Зб. XI, 222—223.

Ч. 711—712. cf. Кольберг *ibid.* II, 73.

Ч. 727. cf. Етн. Зб. XI, 223—224.

RECEIVED

JAN 22 1914

PEABODY MUSEUM

ЕТНОГРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК.

ВИДАЄ ЕТНОГРАФІЧНА КОМІСІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА.

— * * * Т. XXI. * * * —

ГАЛИЦЬКО-РУСЬКІ НАРОДНІ МЕЛЬОДІЇ

ЗІБРАНІ НА ФОНОГРАФ

ЙОСИФОМ РОЗДОЛЬСЬКИМ,

СПИСАВ І ЗРЕДАГУВАВ

СТАНІСЛАВ ЛЮДКЕВИЧ.

ЧАСТЬ I.

У ЛЬВОВІ, 1906.

Накладом Товариства.

З друкарні Наукового Товариства імені Шевченка
під надзором К. Ведиарського.

В КНИГАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

у Львові, ул. Театральна, ч. 1

можна набути ось які видання, що доторкають ся етнографії:

Антонович В., Чари на Україні	0-45	К.
Бодянский О., Українські казки	0-50	"
Верхратський Іван, Знадоби для пізнання угро-руських говорів, т. 1—2 по	2-00	"
Вовк Хведір, Кавказ і Карпати. Деякі проби етноольогічних зближень	0-15	"
Гнатюк Володимир, Словацький опришок Яношік в народній поезії	0-50	"
" " Русини Пряшівської єпархії і їх говори	0-70	"
" " Hungaro-Ruthenica	0-20	"
" " Хітарські легенди	0-35	"
" " Словаки чи Русини	0-80	"
" " Пісенні новотвори	0-50	"
" " Угоруські духовні вірші	2-50	"
" " Народня пожива на Бойківщині	0-40	"
Грушевський М., Ровидки й матеріали до історії України-Руси т. II. Містить між иньшим пісні з поч. XVIII в.	2-00	"
" " Етнографічні категорії й культурно-археологічні типи в сучасних студіях східньої Європи	0-30	"
" " Спірні питання староруської етнографії	0-50	"
Еган Е., Руські селяни на Угорщині	0-25	"
Етнографічний Збірник, т. I. Містить:		
М. Крамаренко, Різдяні святаки на Чорномор'ї.		
О. Роздольський й, Галицькі народні казки в Берліні пов. Бродського.		
О. Шимченко, Українські людські вигадки.		
Програма до збирання відомостей про українсько-руський край і нарід, уложена членами Наук. Тов. ім. Шевченка	3-00	"
Етнографічний Збірник, т. II. Містить:		
В. Гнатюк, Лірики, ліричні пісні, молитви, слова і т. и. з пов. Бучацького.		
Ю. Жаткович, Замітки етнографічні з Угорської Руси.		
Митрофан Дикар'їв, Чорноморські народні казки й анекдоти	3-00	к.
Етнографічний Збірник, т. III і IV. Містить:		
В. Гнатюк, Етнограф. матеріали з Угорської Руси (Легенди, Новелі, Казки, Байки. Оповідання про історичні особи, Анекдоти) том по	3-00	"
Етнографічний Збірник, т. V. Містить:		
М. Дикар'їв, Народні гутірка з поводу коронації. — М. Єндик, Із народньої памяти про панщину. Гуцульські примівки (ріжних записувачів). — Ф. Колесса, Людові вірування на Підгір'ю в с. Ходовичах, Стрийського пов. — І. Франко, Людові вірування на Підгір'ю (доповнене до попередньої статі). — Р. Кайндль, Фольклорні матеріали і иньші дрібніші статі	4-00	К.
Етнографічний Збірник, т. VI. Містить:		
В. Гнатюк, Галицько-руські анекдоти	4-00	"
Етнографічний Збірник, т. VII. Містить: О. Роздольський, Галицькі народні казки	2-00	"
Етнографічний Збірник, т. VIII. Містить: О. Роздольський, Галицькі народні новелі	2-00	"
Етнографічний Збірник, т. IX. Містить: В. Гнатюк, Етнографічні матеріали з Угорської Руси. Т. III. (I. Матеріали записані в ком. Землян, Шарош, Спіш. II. Пісні записані в Вацці)	3-00	"
Етнографічний Збірник, т. X. Містить: Галицько-руські народні приповідки. Зібрав, упоряд. і пояснив др. Ів. Франко. Вип. I. (А—Відати)	3-00	"
Етнографічний Збірник, т. XI. Містить: Галицько-руські народні пісні з мельодіями. Зібрав др. І. Колесса	6-00	"
Етнографічний Збірник, т. XII—XIII. Містить: В. Гнатюк, Галицько-руські народні легенди I—II том по	3-00	"
Етнографічний Збірник, т. XIV. Містить: Оповідання Р. Ф. Чмичала. Зібрав В. Лесевич	4-00	"
Етнографічний Збірник, т. XV. Містить: Знадоби до галицько-руської демонології, т. I. Зібрав В. Гнатюк	4-00	"

Етнографічний Збірник, т. XVI. Містить: Галицько-руські народні приповідки. Зібрав, упорядкував і пояснив др. Ів. Франко. Вип. II (Відьти-Діти)	5-00	К.
Етнографічний Збірник, XVII—XVIII. Містить: Коломийки, т. I—II. Зібрав В. Гнатюк, том по	4-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, т. I	8-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, т. II	4-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, т. III	4-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, т. IV—V. по	6-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, т. VI	6-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, т. VII	6-00	"
Зоря, письмо літературно-наукове р. III, V, VI по 6-00 к VIII, IX, X і XI по 10-00 " (містить між іншими етнографічні праці Д. Лепкого).		
Житє і Слово, вістник літератури, історії і фольклору, томи I—IV, разом	20-00	"
Руська історична бібліотека, т. XIX. В праці Ю. Целевича про опрашків зібрано також значне число народніх переказів і оповідань про опрашків.	3-60	"
Збірник історично-філософської секції, т. I—IV. — М. Грушевського Історія України-Руси (містить етнографічний огляд українсько-руської людности в найдавніші часи)	13-00	"
Збірник фільологічної секції, т. II. Розвідки Мих. Драгоманова про українську народню словесність і письменство. Т. I	3-00	"
Збірник фільологічної секції, т. III. Розвідки Мих. Драгоманова про українську народню словесність і письменство. Т. II	3-00	"
Збірник фільологічної секції, т. V Містить: I Верхратський, про говор галицьких Лемків. Побіч граматичної розвідки про говор Лемків подані тут також тексти лемківських народніх оповідань і пісень.	6-00	"
Збірник фільологічної секції, т. VII. Розвідки Михайла Драгоманова про українську народню словесність і письменство. Т. III	4-00	"
Зубрицький М. Пісні роки	0-30	"
" " Про рекруччину	0-18	"
" " Пачкарство бакушу (тютюну) в горах у Галичані в XIX ст.	0-60	"
Клоустон, Народні казки і вигадки	1-00	"
Кувеля Зенон, Славянські балади на тему: хлопець перебирається в жіночу одіж	0-80	"
" " Угорський король Матвій Корвін в славянській усній словесности	2-00	"
Левицький Нечуй І. Світотгляд українського народу. (Написано на основі книги Афанасєва „Поэтические воззрѣнія Славянъ на природу“)	0-60	"
Миколасвич Я. Опис Каменецького повіту	2-00	"
Огоновський Ом. Історія руської літератури, т. IV. (Житєписи і характеристики українсько-руських етнографів)	2-00	"
Олехнович В. Раси Європи і їх історичні взаємини	0-70	"
Отримович В. Останки комунізму у Бойків	0-20	"
Руданський С. Твори (т. I—IV). Містить в собі багату збірку народніх оповідань і анекдотів, перевіршованих талановитим поетом	4-00	"
Стороженко О., Оповідання, I—IV (денні засновані на народніх мотивах)	2-95	"
Студинський К. Лірники, студія. (Містить словар лірницького жаргону)	0-40	"
Тисяча й одна ніч, у перекладі М. Лозинського. Вип. I.	1-60	"
" " " " " " II.	1-40	"
Франко Ів. „Жіноча неволя“ в народніх піснях	0-70	"
" " Коля ще зьвірі говорили (байки для молодіжи)	0-80	"
" " Абу Каземові вапці, арабська казка (віршом)	0-40	"
" " Коваль Бассім, арабська казка (віршом)	1-80	"
" " Варлаам і Йоваф, старохрист. роман	4-00	"
" " Лис Микита (віршом)	1-00	"
" " Наші коляди	0-40	"
" " Лукни Кобилиця	0-40	"
" " Називайко в мідянїм биці. Причинок до історії легенди	0-85	"
" " Пісня про Правду і Неправду	1-00	"
" " Піснечка про саїци і хромця	1-00	"